

Dziennik Urzędowy L 319

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 51
29 listopada 2008

Spis treści

I Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1176/2008 z dnia 27 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 713/2005 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1177/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 14
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1178/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 dotyczące krótkoterminowych statystyk oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1503/2006 i (WE) nr 657/2007 w zakresie zmian w następstwie rewizji klasyfikacji statystycznych NACE i CPA ⁽¹⁾ 16
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1179/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustalające szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy Rady 2008/55/WE w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych z tytułu niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń 21
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1180/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustanawiające system przekazywania informacji w sprawie niektórych dostaw wołowiny, cielęciny i wieprzowiny na terytorium Federacji Rosyjskiej (Wersja skodyfikowana) 44
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1181/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 616/2007 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe pochodzące z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich 47
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1182/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustalające z góry stawkę dopłat do prywatnego przechowywania masła 49

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

Cena: 18 EUR

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1183/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek 51
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1184/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustanawiające zakaz połowów śledzia w wodach WE oraz wodach międzynarodowych obszarów Vb, VIb oraz VIaN przez statki pływające pod banderą Francji 52
- ★ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1185/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustanawiające zakaz połowów skarpa w Morzu Czarnym przez statki pływające pod banderą Bułgarii 54
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1186/2008 z dnia 28 listopada 2008 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 grudnia 2008 r. 56

DYREKTYWY

- ★ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/96/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej 59
- ★ Dyrektywa Komisji 2008/109/WE z dnia 28 listopada 2008 r. zmieniająca załącznik IV do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie 68

II Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa

DECYZJE

Komisja

2008/891/WE:

- ★ Decyzja Komisji z dnia 26 listopada 2008 r. zmieniająca decyzję 2003/61/WE upoważniającą niektóre państwa członkowskie do ustanowienia odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do sadzaniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady (notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7317) 71

Europejski Bank Centralny

2008/892/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 28 października 2008 r. dotycząca przepisów przejściowych w zakresie stosowania stóp rezerw obowiązkowych przez Europejski Bank Centralny po wprowadzeniu waluty euro na Słowacji (EBC/2008/14) 73

2008/893/WE:

- ★ Decyzja Europejskiego Banku Centralnego z dnia 17 listopada 2008 r. określająca zasady składania wspólnych zamówień w Eurosystemie (EBC/2008/17) 76

III Akty przyjęte na mocy Traktatu UE

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

2008/894/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa EUMM/1/2008 z dnia 16 września 2008 r. dotycząca mianowania szefa Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia 79

2008/895/WPZiB:

- ★ Decyzja Komitetu Politycznego i Bezpieczeństwa BiH/14/2008 z dnia 21 listopada 2008 r. w sprawie mianowania dowódcy sił Unii Europejskiej dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie 80

I

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE) NR 1176/2008

z dnia 27 listopada 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 713/2005 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania pochodzących z Indii

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2026/97 z dnia 6 października 1997 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 15 i 19,

uwzględniając wniosek przedstawiony przez Komisję po konsultacji z Komitetem Doradczym,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. PROCEDURA

I. Poprzednie dochodzenie i obowiązujące środki

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 713/2005⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych antybiotyków o szerokim spektrum działania, a mianowicie na trójwodzian amoksyliny, trójwodzian ampicyliny i cefaleksynę, które nie są oferowane w odmierzonych dawkach lub w formach lub opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej („produkt objęty postępowaniem”), objęte kodami CN ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 i ex 2941 90 00, pochodzące z Indii. Stawka cła wynosi od 17,3 % do 30,3 % dla indywidualnie wskazanych eksporterów, ze stawką cła rezydualnego w wysokości 32 % dla przywozu prowadzonego przez pozostałych eksporterów.

II. Wszczęcie częściowego przeglądu okresowego

- (2) Po nałożeniu ostatecznego cła wyrównawczego rząd Indii twierdził, że zmieniły się okoliczności odnoszące

się do dwóch programów subsydiowania (programu „Duty Entitlement Passbook” oraz programu „Income Tax Exemption”; zwolnienia z podatku dochodowego zgodnie z sekcją 80 HHC Ustawy o podatku dochodowym) i że zmiany te mają charakter trwały. Rząd Indii utrzymywał, że wskutek tego poziom subsydiowania prawdopodobnie się zmniejszył, a zatem środki, które wprowadzono częściowo w odniesieniu do tych programów, powinny zostać skorygowane.

- (3) Komisja zbadała dowody przedłożone przez rząd Indii i uznała je za wystarczające do uzasadnienia wszczęcia przeglądu zgodnie z art. 19 rozporządzenia podstawowego. Po konsultacji z Komitetem Doradczym Komisja wszczęła z urzędu, poprzez zawiadomienie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*⁽³⁾, częściowy przegląd okresowy dotyczący rozporządzenia (WE) nr 713/2005.

- (4) Celem dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego jest ocena potrzeby utrzymania, zniesienia lub zmiany obowiązujących środków w odniesieniu do tych przedsiębiorstw, które korzystały z jednego lub obu zmienionych programów subsydiowania, w przypadku gdy przedstawiono wystarczające dowody zgodnie z odpowiednimi postanowieniami zawiadomienia o wszczęciu przeglądu. W toku dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego oceniana jest również potrzeba, zależnie od ustaleń przeglądu, skorygowania środków stosowanych względem innych przedsiębiorstw, które współpracowały w dochodzeniu prowadzącym do ustalenia poziomu obowiązujących środków lub środka rezydualnego stosowanego względem wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.

III. Okres dochodzenia

- (5) Dochodzenie objęło okres od dnia 1 kwietnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r. (zwany dalej „okresem objętym dochodzeniem przeglądownym” lub „ODP”).

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 21.10.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 121 z 13.5.2005, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 212 z 11.9.2007, s. 10.

IV. Strony, których dotyczy dochodzenie

- (6) Komisja poinformowała oficjalnie o wszczęciu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego rząd Indii oraz tych indyjskich producentów eksportujących, którzy współpracowali w poprzednim dochodzeniu, zostali wymienieni w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005 oraz w zawiadomieniu o wszczęciu częściowego przeglądu okresowego jako korzystający z któregośkolwiek z dwóch rzekomo zmienionych programów subsydiowania, jak również producentów wspólnotowych. Zainteresowane strony miały możliwość przedstawienia swoich opinii w formie pisemnej i złożenia wniosku o przeprowadzenie przesłuchania. Przedłożone przez strony pisemne i ustne uwagi zostały rozpatrzone i w stosownych przypadkach wzięte pod uwagę.
- (7) Ze względu na liczbę stron objętych tym przeglądem przewidziano zastosowanie metod kontroli wyrwykowej w dochodzeniu w sprawie subsydiowania, zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.
- (8) Jedynie dwóch producentów eksportujących zgłosiło się i dostarczyło informacji wymaganych dla kontroli wyrwykowej. Dlatego też nie uznano zastosowania metod kontroli wyrwykowej za niezbędne.
- (9) Jeden ze wspomnianych wyżej producentów eksportujących zadeklarował w odpowiedzi wyrwykowej, że nie otrzymywał pomocy w ramach dwóch rzekomo zmienionych programów subsydiowania (tj. programu „Duty Entitlement Passbook” oraz programu „Income Tax Exemption”; zwolnienia z podatku dochodowego zgodnie z sekcją 80 HHC Ustawy o podatku dochodowym) ani w okresie dochodzenia, które doprowadziło do obowiązywania środków, ani w ODP. Ponadto przedsiębiorstwo to nie współpracowało w ramach pierwotnego dochodzenia i nie ustalono, że zachodzi szczególna potrzeba dostosowania środka rezydualnego stosowanego względem wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, włącznie ze wspomnianym powyżej. Przedsiębiorstwo nie spełnia więc warunków kwalifikowalności w odniesieniu do zakresu dochodzenia w ramach częściowego przeglądu okresowego określonych w pkt 4 zawiadomienia o wszczęciu postępowania i tym samym nie może brać udziału w dochodzeniu przeglądowym. Przedsiębiorstwo to zostało powiadomione o tej sytuacji.
- (10) Komisja przesłała kwestionariusze jednemu współpracującemu producentowi eksportującemu, który kwalifikował się do tego przeglądu, a mianowicie firmie Ranbaxy Laboratories Ltd, oraz rządowi Indii. Odpowiedzi wpłynęły zarówno od tego producenta, jak i od rządu Indii.
- (11) Komisja zgromadziła i zweryfikowała wszystkie informacje uznane za niezbędne do określenia subsydiowania. Przeprowadzono wizyty weryfikacyjne w siedzibach następujących zainteresowanych stron:

1) rząd Indii

Ministerstwo Handlu, New Delhi;

2) producenci eksportujący w Indiach

Ranbaxy Laboratories Ltd., New Delhi.

V. Ujawnienie i uwagi w sprawie procedury

- (12) Poinformowano rząd Indii i pozostałe zainteresowane strony o podstawowych faktach i okolicznościach, w oparciu o które zamierza się zaproponować zmianę stawki cła mającej zastosowanie wobec jedyne go współpracującego producenta indyjskiego, jak również o zamiarze utrzymania obowiązujących środków w odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach tego częściowego przeglądu okresowego. Wspomniane strony miały również stosowną ilość czasu na zgłoszenie uwag. Wszystkie przedstawione uwagi i komentarze zostały należycie wzięte pod uwagę, jak podano niżej.

B. PRODUKT OBJĘTY POSTĘPOWANIEM

- (13) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest takim samym produktem jak produkt, którego dotyczy rozporządzenie (WE) nr 713/2005, a mianowicie trójwodzian amoksycyliny, trójwodzian ampicyliny i cefaleksyna, które nie są oferowane w odmierzonych dawkach lub w formach lub opakowaniach przeznaczonych do sprzedaży detalicznej, objęte kodami CN ex 2941 10 10, ex 2941 10 20 oraz ex 2941 90 00, pochodzące z Indii.

C. SUBSYDIA

I. Wprowadzenie

- (14) W oparciu o informacje przedłożone przez rząd Indii i jedyne go współpracującego producenta eksportującego oraz w oparciu o odpowiedzi na kwestionariusz Komisji przebadano następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że w ich ramach udzielane są subsydia:
- a) program „Advance Authorisation” (uprzednio znany jako program „Advance Licence”);
- b) program „Duty Entitlement Passbook”;
- c) program „Export Promotion Capital Goods”;
- d) program „Focus Market”;
- e) programy zwolnień z podatku dochodowego (Income Tax Schemes):
- program „Export Income Tax Exemption”,
 - program „Income Tax Incentive for Research and Development”;
- f) program „Export Credit”.

- (15) Programy od a) do d) wymienione powyżej opierają się na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do wydawania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Polityka eksportowa i importowa”, które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie uaktualnia. Dla ODP w niniejszej sprawie ma zastosowanie jeden dokument z zakresu polityki eksportowej i importowej, tj. pięcioletni plan odnoszący się do okresu od dnia 1 września 2004 r. do dnia 31 marca 2009 r. (zwany dalej „polityką EXIM 04-09”). Ponadto rząd Indii w „Podręczniku procedur – 1 września 2004 r. do 31 marca 2009 r., tom I” („PP I 04-09”) przedstawił również procedury, które regulują politykę EXIM 04-09. Podręcznik procedur jest również regularnie uaktualniany.
- (16) Programy zwolnień z podatku dochodowego wymienione powyżej pod lit. e) opierają się na Ustawie o podatku dochodowym z 1961 r., którą corocznie zmienia Ustawa o finansach.
- (17) Program „Export Credit” wymieniony wyżej pod lit. f) jest oparty na sekcjach 21 i 35 A Ustawy o regulacji bankowości z 1949 r., która zezwala Bankowi Rezerw Indii (Reserve Bank of India, „RBI”) na kierowanie bankami komercyjnymi w dziedzinie kredytów eksportowych.
- (18) Zgodnie z art. 11 ust. 10 rozporządzenia podstawowego Komisja zaprosiła rząd Indii do udziału w dodatkowych konsultacjach odnoszących się zarówno do zmienionych, jak i niezmienionych programów w celu wyjaśnienia okoliczności faktycznych dotyczących tych programów oraz w celu wypracowania wspólnego rozwiązania. Po przeprowadzeniu tych konsultacji, przy braku wspólnie uzgodnionego rozwiązania w odniesieniu do tych programów, Komisja objęła te wszystkie programy dochodzeniem w sprawie subsydiowania.

II. Poszczególne programy

1. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

a) Podstawa prawna

- (19) Szczegółowy opis programu znajduje się w pkt od 4.1.1 do 4.1.14 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziałach od 4.1 do 4.30 PP I 04-09. Program ten był zwany programem „Advance Licence” podczas poprzedniego dochodzenia w ramach przeglądu, które doprowadziło do nałożenia rozporządzeniem (WE) nr 713/2005 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego.

b) Kwalifikowalność

- (20) AAS składa się z sześciu podprogramów, które zostały opisane bardziej szczegółowo w motywie 21. Podprogramy te różnią się między innymi zakresem kwalifikowalności. Wytwórcy-eksporterzy i handlowcy-eksporterzy „powiązani” z wytwórcami pomocniczymi mają prawo do AAS w odniesieniu do wywozu fizycznego oraz do AAS w ramach zapotrzebowań rocznych. Wytwórcy-eksporterzy realizujący dostawy do eksportera końco-

wego kwalifikują się do AAS z tytułu dostaw pośrednich. Główni kontrahenci zaopatrujący kategorie „uznane za wywóz” wymienione w pkt 8.2 polityki EXIM 04-09, tacy jak dostawcy do jednostek zorientowanych na wywóz („EOU”), kwalifikują się do AAS w odniesieniu do kategorii „uznanych za wywóz”. Wreszcie, dostawcom pośrednim wytwórców-eksporterów przysługują świadczenia na kategorii „uznane za wywóz” w ramach podprogramów „Advance Release Order” („ARO”) oraz krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej).

c) Zastosowanie w praktyce

- (21) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w odniesieniu do następujących elementów:
- (i) wywóz fizyczny: jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz materiałów będących składnikami do produkcji konkretnego docelowego wyrobu przeznaczanego do wywozu. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony do wywozu musi opuścić terytorium Indii. W zezwoleniu wyszczególniona jest ulga przywózowa i obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczanego do wywozu;
 - (ii) zapotrzebowanie roczne: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym do wywozu, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie jego dotychczasowych wielkości wywozu – dokonywać bezcłowego przywozu każdego surowca używanego do produkcji artykułów zakwalifikowanych do takiej grupy produktów. Może on zadecydować o wywozie dowolnego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;
 - (iii) dostawy pośrednie: ten podprogram obejmuje przypadki, gdzie dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt wywozowy, dzieląc między siebie proces wytwórczy. Wytwórca-eksporter, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu komponentów oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach AAS przeznaczone na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje proces wytwórczy i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
 - (iv) kategoria „uznane za wywóz”: Ten podprogram umożliwia głównemu kontrahentowi bezcłowy przywóz komponentów niezbędnych do wytwarzania towarów, które mają być sprzedawane w charakterze „uznanych za wywóz” dla kategorii klientów wymienionych w pkt 8.2 lit. b)–f), g), i) oraz j) polityki EXIM 04-09. Według rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);

(v) ARO: posiadacz AAS zamierzający pozyskać komponenty ze źródeł lokalnych w miejsce przywozu bezpośredniego ma możliwość zaopatrywania się w nie w oparciu o program ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia dostawcę lokalnego do korzystania ze świadczeń z tytułu kategorii uznawanych za wywóz zgodnie z pkt 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, system ceł zwrotnych na uznany wywóz i zwrot ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO refunduje się podatki i cła dostawcy zamiast refundować je końcowemu eksporterowi w postaci zwrotu/refundacji ceł. Zwrot podatków/ceł można uzyskać zarówno w odniesieniu do komponentów ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;

(vi) krajowa akredytywa otwarta przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólna): ten podprogram podobnie obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie akredytywy krajowej na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie przez bank unieważnione jedynie w odniesieniu do wartości i wolumenu towarów pochodzących ze źródeł lokalnych zamiast z przywozu. Dostawca lokalny będzie uprawniony do świadczeń za kategorie uznane za wywóz zgodnie z pkt 8.3 polityki EXIM 04-09 (czyli z AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, systemu ceł zwrotnych na uznany eksport oraz zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).

Ustalono, że w trakcie ODP współpracujący eksporter uzyskał ustępstwa jedynie w ramach dwóch podprogramów związanych z produktem objętym postępowaniem, a mianowicie w ramach (i) AAS z tytułu wywozu fizycznego; oraz w ramach (ii) AAS z tytułu dostaw pośrednich. W związku z tym nie jest potrzebne ustalenie konieczności zastosowania środków wyrównawczych w odniesieniu do pozostałych niewykorzystanych podprogramów.

(22) Po nałożeniu rozporządzeniem (WE) nr 713/2005 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego rząd Indii zmodyfikował system kontroli mający zastosowanie do AAS. Konkretnie, w celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” we wskazanym formacie (rozdziały 4.26, 4.30 i załącznik 23 do PP I 04-09), czyli rejestru rzeczywistego zużycia. Rejestr ten musi zostać skontrolowany przez zewnętrznego biegłego księgowego/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednia ewidencja zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 23 są prawdziwe i poprawne pod każdym względem. Wyżej wspomniane przepisy mają jednak zastosowanie jedynie do zezwoleń zaliczkowych wydanych w dniu 13 maja

2005 r. lub później. W odniesieniu do wszystkich zezwoleń zaliczkowych wydanych przed tą datą wymaga się, aby ich posiadacze stosowali się do mających uprzednio zastosowanie przepisów dotyczących kontroli, tj. aby prowadzili zgodną z prawdą i odpowiednią dokumentację dotyczącą zużycia i wykorzystania przywożonych towarów objętych pozwoleniem, w formacie wskazanym w załączniku 18 (rozdział 4.30 i załącznik 18 do PP I 02-07).

(23) W odniesieniu do podprogramów, z których korzystał w ODP jedyny współpracujący producent eksportujący, tj. wywozu fizycznego i dostaw pośrednich, zarówno ulga przywózowa, jak i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. Ponadto w trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach tego programu ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników („normy SION”). Normy SION istnieją dla większości produktów, włączając produkt objęty postępowaniem, i są publikowane w PP II 04-09. W związku z nałożeniem rozporządzeniem (WE) nr 713/2005 obowiązującego obecnie ostatecznego cła wyrównawczego normy SION dla produktu objętego postępowaniem miały zastosowanie jedynie w okresie do września 2005 r. Nowe normy wydane zostały we wrześniu 2006 r. (dla trójwodzianu amoksyliny) i w kwietniu 2007 r. (dla trójwodzianu ampicyliny i cefaleksyny). W międzyczasie stosowane były normy *ad hoc*.

(24) Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia docelowego produktu przeznaczonego do wywozu. Obowiązek wywozu musi być spełniony w określonych ramach czasowych od wydania pozwolenia (24 miesiące z dopuszczalnością dwóch przedłużeń po sześć miesięcy).

(25) W dochodzeniu w ramach przeglądu ustalono, że dokonywano przywozu surowców w ramach różnych zezwoleń oraz różnych norm SION, a następnie surowce te były mieszane i fizycznie wykorzystywane w procesie produkcyjnym tego samego wywożonego towaru. Biorąc pod uwagę powyższe, nie można było ustalić, czy wymogi norm SION, określone w konkretnych zezwoleniach w odniesieniu do bezcłowych komponentów, zostały przekroczone pod względem ilości materiałów potrzebnej do wytworzenia ilości referencyjnej docelowego produktu przeznaczonego do wywozu.

(26) W dochodzeniu w ramach przeglądu ustalono także, że określone przez władze Indii wymogi dotyczące kontroli albo nie były respektowane, albo nie zostały jeszcze sprawdzone w praktyce. W odniesieniu do zezwoleń zaliczkowych wydanych przed dniem 13 maja 2005 r. nie istnieją potrzebne rejestry rzeczywistego zużycia i zapasów (tj. załącznik 18). W odniesieniu do zezwoleń zaliczkowych wydanych po dniu 13 maja 2005 r. stosowane były potrzebne rejestry rzeczywistego zużycia i zapasów, lecz rząd Indii nie skontrolował jeszcze zgodności tych rejestrów z wymogami polityki EXIM. W tym ostatnim przypadku rejestry zostały skontrolowane jedynie przez zewnętrznych biegłych księgowych zgodnie z wymogami zawartymi w odpowiednich przepisach

indyjskich wymienionych w motywie 22. Niemniej jednak ani przedsiębiorstwo, ani biegły księgowy nie przechowały dokumentacji dotyczącej przebiegu procesu tej certyfikacji. Nie było planu audytu ani żadnych dodatkowych materiałów dotyczących przeprowadzonego audytu, nie zachowano też żadnych informacji dotyczących stosowanej metodologii i szczególnych wymogów potrzebnych do wykonania tak dokładnej pracy, wymagającej szczegółowej wiedzy technicznej na temat procesów produkcyjnych, wymogów polityki EXIM oraz procedur księgowych. Biorąc pod uwagę tę sytuację, uznaje się, że eksporter objęty dochodzeniem nie był w stanie wykazać, że odpowiednie postanowienia polityki EXIM zostały spełnione.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (27) Jedyńy współpracujący producent przedstawił uwagi na temat AAS. Przedsiębiorstwo to twierdziło, że pomimo sytuacji opisanej w motywie 24 możliwe było ustalenie, czy wymogi norm SION, określone w konkretnych zezwoleniach, zostały przekroczone pod względem ilości materiałów potrzebnej do wytworzenia ilości referencyjnej docelowego produktu przeznaczanego do wywozu oraz że przedsiębiorstwo prowadziło szczegółową dokumentację dotyczącą rzeczywistego zużycia. W związku z powyższym należy zauważyć, że istniejąca dokumentacja produkcji potwierdza, iż nie było możliwe ustalenie wiarygodnej wartości odniesienia dla konkretnych zezwoleń (tj. materiału potrzebnego do wytworzenia ilości referencyjnej), biorąc pod uwagę różne mające zastosowanie normy SION oraz niejednolity zestaw surowców używanych do produkcji. Ponadto surowce objęte programem były także stosowane w produktach innych niż produkt objęty postępowaniem, tym samym czyniąc praktycznie niewykonalnymi wszelkie próby obliczenia wyników produkcji dla produktu objętego dochodzeniem. Ponadto naruszając odpowiednie przepisy rządu Indii, przedsiębiorstwo nie prowadziło wymaganych rejestrów rzeczywistego zużycia w odniesieniu do każdej polityki EXIM (tj. załącznik 18), których celem jest zapewnienie łatwego monitorowania i kontroli rzeczywistego zużycia. Przedsiębiorstwo stwierdziło także, że art. 26 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie daje Komisji prawa do wglądu do dokumentacji niezależnych biegłych księgowych. W opinii przedsiębiorstwa, jeżeli nie istnieją podstawy, by uznać, że biegły księgowy sporządził fałszywe zaświadczenie, zaświadczenie musi zostać przyjęte. W związku z powyższym należy przypomnieć, że proces weryfikacji prowadzonej przez biegłych księgowych oraz będące jego wynikiem odpowiednie zaświadczenia są elementem systemu weryfikacji wprowadzonego przez rząd Indii w jego polityce EXIM, jak zostało to opisane w motywie 22. Komisja ma zatem obowiązek sprawdzenia, czy wyżej wspomniany system weryfikacji jest rzeczywiście stosowany. Ponadto zgodnie z przepisami art. 11 ust. 8 rozporządzenia podstawowego Komisja musiała zbadać informacje dostarczone w toku dochodzenia, na których oparte są jego ustalenia.

Fakt, że ani przedsiębiorstwo, ani wyznaczony biegły księgowy nie są w posiadaniu dokumentów dotyczących kontroli dokonanych w celu wydania zaświadczenia przewidzianego w polityce EXIM, dowodzi, że przedsiębiorstwo nie miało możliwości wykazania, że spełnione zostały odpowiednie przepisy polityki EXIM. Przedsiębiorstwo kwestionuje fakt, że rząd Indii nie dokonał

jeszcze sprawdzenia zgodności jego rejestrów z wymogami polityki EXIM, ale nie dostarczyło żadnych konkretnych dowodów tego twierdzenia. Argumentowano także, że rzeczywiste zużycie jedyńego współpracującego producenta dla każdego z komponentów było wyższe niż normy SION oraz że nie miało miejsca nadmierne umorzenie należności celnych. Uwzględniając jednak faktyczną sytuację stwierdzoną podczas wizyty na miejscu (tj. brak segregacji komponentów i wytwarzanych produktów, stosowanie różnych norm SION, brak wymaganych przez politykę EXIM rejestrów rzeczywistego zużycia) oraz oczekujące na realizację dokonanie przez rząd Indii niezbędnych końcowych etapów weryfikacji, nie było możliwe dokonanie obliczeń rzeczywistego zużycia i wynikającego z niego nadmiernego umorzenia należności celnych dla każdego zezwolenia i normy SION. Wszystkie powyższe twierdzenia należy zatem odrzucić. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsydium.

e) Wnioski

- (28) Zwolnienie z ceł przywozowych stanowi subsydium w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, tzn. finansowy wkład rządu Indii, który przyznał świadczenie eksportowemu objętemu dochodzeniem.
- (29) Dodatkowo, korzystanie z AAS z tytułu wywozu fizycznego oraz z AAS w kategorii dostawy pośrednie jest niewątpliwie prawnie uzależnione od dokonania wywozu i w związku z tym powinno być traktowane jako subsydia szczególne i powinno podlegać środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tych programów.
- (30) Żaden z dwóch podprogramów wykorzystywanych w niniejszym przypadku nie może być uważany za dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiadają one zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu ani procedury kontroli w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie komponenty były zużyte do wytworzenia produktu wywożonego (załącznik II część II pkt 4 rozporządzenia podstawowego, a w przypadku systemów zwrotu ceł za składniki zastępcze – załącznik III część II pkt 2 rozporządzenia podstawowego). Same normy SION nie mogą zostać uznane za mechanizm kontroli rzeczywistego zużycia, ponieważ beczłowe komponenty przywożone w ramach zezwoleń, do których odnoszą się różne normy SION, są mieszane w tym samym procesie produkcyjnym wywożonego towaru. Stosowanie tego typu procesu nie daje rządowi Indii możliwości odpowiednio dokładnej kontroli ilości komponentów zużytych do produkcji przeznaczonych do wywozu i ustalenia, z którą wartością odniesienia wskazaną w normach SION należy te ilości porównywać. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził bądź jeszcze nie

zakończył skutecznej kontroli w oparciu o prawidłowo prowadzony rejestr rzeczywistego zużycia. Rząd Indii nie przeprowadził również dalszego badania opartego na faktycznie zaangażowanych komponentach, pomimo że czynność ta powinna być normalnie wykonana w przypadku braku skutecznego systemu kontroli (załącznik II część II pkt 5 oraz załącznik III część II pkt 3 do rozporządzenia podstawowego). Wreszcie, udział biegłych księgowych w procesie kontroli nie doprowadził do poprawy systemu kontroli, ponieważ nie istnieją szczegółowe przepisy określające, w jaki sposób biegli księgowi powinni wykonywać powierzone im zadania, a informacje przedstawione podczas dochodzenia nie mogły zapewnić spełnienia wymogów zawartych w wyżej wspomnianych przepisach ustanowionych zgodnie z rozporządzeniem podstawowym.

- (31) Dwa przedmiotowe podprogramy podlegają zatem objęciu środkami wyrównawczymi.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (32) Przy braku dozwolonych systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub systemów zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze, świadczenie podlegające środkom wyrównawczym jest umorzeniem całkowitych należności celnych przywozowych, normalnie należnych w przywozie komponentów. W związku z powyższym zauważa się, że w rozporządzeniu podstawowym przewiduje się nie tylko objęcie wyrównaniem „nadmiernego” umorzenia należności celnych. Zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) i załącznikiem I lit. i) rozporządzenia podstawowego wyrównaniu podlega jedynie nadmierne umorzenie należności celnych, pod warunkiem spełnienia warunków określonych w załącznikach II i III do rozporządzenia podstawowego. Warunki te nie były jednak spełnione w niniejszym przypadku. Zatem, w przypadku stwierdzenia braku odpowiedniego systemu monitorowania, nie ma zastosowania powyższy wyjątek dotyczący systemów zwrotu ceł, natomiast zastosowanie ma zwykła zasada wyrównywania kwot niezapłaconych należności celnych (dochód utracony), a nie jakiegokolwiek domniemanego nadmiernego umorzenia. Jak podano w załączniku II część II oraz załączniku III część II do rozporządzenia podstawowego, obliczenie takiego nadmiernego umorzenia nie należy do organu prowadzącego dochodzenie. Przeciwnie, zgodnie z art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego, do organu tego należy jedynie ustalenie wystarczających dowodów pozwalających odrzucić adekwatność domniemanego systemu weryfikacji.

- (33) Kwota subsydium dla eksportera, który korzystał z AAS, została obliczona na podstawie niepobranych należności celnych przywozowych (cło podstawowe i szczególne cła dodatkowe) za materiały przywożone w ramach dwóch podprogramów stosowanych podczas ODP dla produktu objętego postępowaniem (licznik). Zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego w przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń poniesione opłaty, niezbędne do uzyskania subsydium, zostały odjęte od kwoty subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu pochodzącego z wywozu produktu objętego postępowaniem podczas

ODP, ponieważ subsydium zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (34) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 8,2 %.

2. Program „Duty Entitlement Passbook” („DEPBS”)

a) Podstawa prawna

- (35) Szczegółowy opis DEPBS zawarto w pkt 4.3 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 4 PP I 04-09.

b) Kwalifikowalność

- (36) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się dowolny wytwórca-eksporter lub handlowiec-eksporter.

c) Stosowanie DEPBS w praktyce

- (37) Kwalifikujący się eksporter może złożyć wniosek o przyznanie mu w ramach DEPBS kredytów, które są obliczane jako procent od wartości produktów wywiezionych w ramach tego programu. Takie stawki DEPBS zostały ustalone przez władze indyjskie dla większości produktów, włącznie z produktem objętym postępowaniem. Są one ustalane na podstawie norm SION z uwzględnieniem zakładanej zawartości komponentów przywożonych z zagranicy w produkcie wytwarzanym na wywóz oraz częstotliwości występowania cła na takie materiały przywozowe, bez względu na to, czy należności celne przywozowe z tytułu domniemanego przywozu zostały rzeczywiście uiszczone czy nie.

- (38) Aby przedsiębiorstwo kwalifikowało się do wsparcia w ramach programu, musi ono dokonywać wywozu produktu. W momencie transakcji wywozowej eksporter musi przedstawić władzom Indii oświadczenie o dokonywaniu wywozu w ramach programu DEPBS. Aby produkty mogły być wywiezione, indyjskie władze celne wystawiają podczas trwania procedury wysyłkowej eksportowy dokument przewozowy. Dokument ten wskazuje między innymi kwotę kredytu DEPBS, jaki ma zostać przyznany dla tej transakcji wywozowej. W tym momencie eksporter zna kwotę korzyści, jaką otrzyma. Po wystawieniu wywozowego listu przewozowego przez władze celne rząd Indii nie może odmówić przyznania środków w ramach DEPBS. Stawką DEPBS stosowaną do obliczenia kwoty korzyści jest stawka obowiązująca w chwili sporządzania deklaracji wywozowej. W związku z tym nie ma możliwości wstecznego dostosowania poziomu korzyści.

- (39) Kredyty DEPBS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 12 miesięcy od daty przyznania. Mogą one być wykorzystane na uiszczenie należności celnych z tytułu kolejnych transakcji przywozowych dowolnych produktów podlegających prawu przywozu bez ograniczeń, z wyjątkiem dóbr inwestycyjnych. Towary przywożone z wykorzystaniem tak uzyskanych kredytów mogą być sprzedawane na rynku krajowym (podlegają wtedy podatkowi od sprzedaży) lub wykorzystane do innych celów.

(40) Wnioski o przyznanie kredytu z programu DEPBS są składane w formie elektronicznej i mogą obejmować nieograniczoną liczbę transakcji wywozowych. Nie istnieją *de facto* ściśle określone terminy składania wniosków o przyznanie kredytu z programu DEPBS. System elektroniczny używany do zarządzania programem DEPBS nie wyklucza automatycznie transakcji wywozowych przekraczających termin składania wniosków wspomniany w rozdziale 4.47 PP I 04-09. Ponadto, jak zostało to jasno określone w rozdziale 9.3 PP I 04-09, wnioski, które wpłynęły po upływie terminu składania wniosków, mogą nadal być rozpatrywane przy nałożeniu niewielkiej opłaty karnej (tj. 10 % wartości uprawnienia).

d) Uwagi do ujawnionych informacji

(41) Po ujawnieniu informacji jedyny współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi na temat DEPBS. Przedsiębiorstwo twierdziło, że korzyści uzyskane z programu DEPBS nie powinny stanowić podstawy do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ korzyści nie dotyczą produktu objętego postępowaniem. Przedsiębiorstwo nie przedstawiło jednak żadnych argumentów, które mogłyby zostać przeciwstawione praktycznemu wprowadzaniu w życie programu przedstawionemu w motywach od 37 do 40. Przedsiębiorstwo twierdziło także, że do obliczenia poziomu przyznanych korzyści celnych używana powinna być jedynie kwota kredytu wywozów dokonanych w ODP, nie uzasadniło jednak, dlaczego metoda obliczeń stosowana zarówno w aktualnym, jak i poprzednim dochodzeniu, które doprowadziło do nałożenia obowiązujących środków, nie jest zgodna z przepisami rozporządzenia podstawowego. Twierdzenia te należy zatem odrzucić. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsydium.

e) Wnioski dotyczące DEPBS

(42) DEPBS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Środki w ramach DEPBS stanowią wkład finansowy rządu Indii, gdyż zostaną w końcu wykorzystane jako wyrównanie przywozowych należności celnych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez rząd Indii, który w innym przypadku byłby należny. Ponadto środki w ramach DEPBS zapewniają korzyści eksporterowi, gdyż poprawiają jego płynność finansową.

(43) Środki w ramach DEPBS są prawnie uzależnione od dokonania wywozu i tym samym są uważane za szczególne i podlegające środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

(44) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu cła czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana

w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Ponadto nie istnieje żaden system lub procedura odpowiednia dla potwierdzenia, które komponenty są wykorzystywane do produkcji produktu na wywóz lub czy wystąpiła nadmierna płatność należności celnych przywozowych w znaczeniu lit. i) załącznika I oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu DEPBS niezależnie od tego, czy przywozi jakiegokolwiek komponenty. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, które można było użyć jako komponenty w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu DEPBS.

f) Obliczenie kwoty subsydium

(45) Zgodnie z art. 2 ust. 2 oraz art. 5 rozporządzenia podstawowego oraz metodą obliczeń stosowaną dla tego programu w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005 kwota subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych została obliczona w rozumieniu kwoty korzyści przeniesionych na ich odbiorcę, co do których ustalono, że otrzymał je w trakcie ODP. Biorąc to pod uwagę, uznano, że przeniesienie korzyści na odbiorcę zostało dokonane w momencie realizacji transakcji wywozowej na warunkach określonych w tym programie. Od tego momentu rząd Indii ponosi odpowiedzialność z tytułu rezygnacji z opłat celnych, co stanowi wkład finansowy w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Gdy tylko władze celne wystawią wywozowy list przewozowy określający, między innymi, wysokość środków przyznanych w ramach DEPBS w odniesieniu do tej konkretnej transakcji, rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu subsydium lub nie, ani o jego wysokości. Jakiegokolwiek zmiany stawek DEPBS, mające miejsce między rzeczywistym wywozem a wydaniem licencji DEPBS, nie mają mocy wstecznej w odniesieniu do przyznanej kwoty korzyści. Ponadto jedyny współpracujący producent eksportujący księgował środki z DEPBS na zasadzie memoriałowej, jako przychód uzyskany w momencie zawarcia transakcji wywozowej.

(46) W przypadkach uzasadnionych rozszczeń opłaty słusznie poniesione na rzecz uzyskania subsydium zostały odjęte od ustalonej tą metodą kwoty uzyskanych kredytów, aby otrzymać kwotę subsydiów wyrażoną w liczniku, w myśl art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium przydzielona do całkowitej wysokości obrotu w eksporcie podczas okresu objętego dochodzeniem przeglądowym została określona jako właściwy mianownik, gdyż subsydia jest uzależnione od dokonania wywozu i nie było udzielane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywiezionych czy przetransportowanych towarów.

(47) Stopa subsydiowania jedynego współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 2,1 %.

3. Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)

a) Podstawa prawna

- (48) Szczegółowy opis EPCGS zawarto w rozdziale 5 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 5 PP I 04-09.

b) Kwalifikowalność

- (49) Do korzystania z tego programu kwalifikują się wytwórcy-eksporterzy, handlowcy-eksporterzy „powiązani z” producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

c) Zastosowanie w praktyce

- (50) Zgodnie z warunkiem obowiązku wywozu przedsiębiorstwo może przywozić dobra inwestycyjne (nowe, a od kwietnia 2003 r. – dobra inwestycyjne używane, niemające więcej niż 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu rząd Indii wystawia, po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty, licencję EPCGS. Od kwietnia 2000 r. począwszy, program ten przewiduje obniżoną stawkę cła przywozowego wynoszącą 5 % dla wszystkich dóbr inwestycyjnych przywożonych w ramach tego programu. Do dnia 31 marca 2000 r. stosowana była efektywna stawka celna w wysokości 11 % (w tym 10 % dopłaty), a w przypadku przywozów o znacznej wartości stosowano zerową stawkę celną. Aby spełnić obowiązek wywozowy, przywożone dobra inwestycyjne muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania określonej ilości towarów na wywóz w określonym okresie.

- (51) Posiadacze licencji EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra inwestycyjne lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr inwestycyjnych może spożytkować korzyści na bezcłowy przywóz składników potrzebnych do produkcji tych dóbr inwestycyjnych. Lokalny producent może również ubiegać się o korzyści z uznanego eksportu w związku z dostawą dóbr inwestycyjnych posiadaczowi licencji EPCGS.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (52) Po ujawnieniu informacji jedyny współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi na temat EPCGS. Przedsiębiorstwo twierdziło, że na podstawie ogólnie przyjętych zasad księgowania dobra inwestycyjne zostają zużyte w procesie produkcji. W odniesieniu do powyższego należy zauważyć, że przedsiębiorstwo nie uzasadniło tego twierdzenia poprzez jednoznaczne nazwanie konkretnych ogólnie przyjętych zasad księgowania oraz poprzez dostarczenie analizy związanej z odpowiednimi przepisami dotyczącymi EPCGS w polityce EXIM, a także definicji komponentów zużywanych w procesie produkcji, zgodnie z załącznikiem II do rozporządzenia podstawowego. Podnosi się także, że jako zwykły okres amortyzacji zastosowany powinien być okres amortyzacji przedsiębiorstwa. Niemniej takie podejście stoi w sprzeczności z odpowiednimi przepisami art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Twierdzenia te

należy zatem odrzucić. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsydium.

e) Wnioski w sprawie programu EPCGS

- (53) EPCGS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Obniżenie ceł stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ ta ulga zmniejsza jego wpływy z cła, które byłyby należne w przeciwnym przypadku. Ponadto obniżenie cła przyznaje korzyści eksporterowi, ponieważ zaoszczędzone należności celne przywozowe poprawiają jego płynność finansową.

- (54) Ponadto EPCGS jest prawnie uzależnione od dokonania wywozu, ponieważ takich licencji nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten jest zatem uznany za subsydium szczególne, podlegające środkom wyrównawczym w myśl art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

- (55) Wreszcie, programu tego nie można uznać za stanowiący dozwolony system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji lub system zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra inwestycyjne nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów określonych w załączniku I lit. i) rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie zostały one wykorzystane do wytworzenia wywiezionych produktów.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (56) Kwota subsydium została obliczona, zgodnie z art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, na podstawie niezapłaconego cła od importowanych dóbr inwestycyjnych, poprzez rozłożenie subsydium na okres, który odzwierciedla normalną amortyzację takich aktywów w branży produkującej antybiotyki. Zgodnie z ustaloną praktyką tak obliczona kwota, którą można przyporządkować do ODP, została dostosowana poprzez dodanie odsetek z tego okresu w celu odzwierciedlenia całkowitej wartości korzyści odniesionych w tym czasie. Uznano, że komercyjna stopa procentowa obowiązująca w Indiach w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym była właściwa dla wyżej wymienionego celu. W przypadkach złożenia uzasadnionych roszczeń niezbędne opłaty poniesione na uzyskanie subsydium zostały odjęte od tej sumy zgodnie z art. 7 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego, aby w liczniku otrzymać kwotę subsydium. Zgodnie z art. 7 ust. 2 oraz art. 7 ust. 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium została przydzielona jako właściwy mianownik do obrotu w wywozie podczas ODP, ponieważ subsydium zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych.

- (57) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,1 %.

4. Program „Export Credit” („ECS”)

a) Podstawa prawna

- (58) Szczegóły tego programu zostały określone w Okólniku głównym DBOD nr DIR.(Exp).BC 01/04.02.02/2007-08 Indyjskiego Banku Rezerw („RBI”), adresowanym do wszystkich banków komercyjnych w Indiach.

b) Kwalifikowalność

- (59) Do korzystania z tego programu kwalifikują się eksportujący wytwórcy i eksportujące podmioty handlowe.

c) Zastosowanie w praktyce

- (60) W ramach tego programu RBI ustala obowiązujące pułapy stóp procentowych kredytów eksportowych, zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walucie obcej, które mogą być stosowane przez banki komercyjne w stosunku do eksporterów. Program ECS składa się z dwóch podprogramów: programu „Pre-Shipment Export Credit” („kredyt fazy pakowania”), który obejmuje kredyty udzielane eksporterowi na sfinansowanie zakupu, przetwarzania, wytwarzania, pakowania lub wysyłki towarów przed dokonaniem wywozu, oraz programu „Post-Shipment Export Credit”, który zapewnia kapitał operacyjny w postaci pożyczek dla sfinansowania należności z tytułu wywozu. RBI zaleca również bankom udostępnienie określonej kwoty własnych kredytów bankowych netto na rzecz finansowania eksportu.

- (61) W wyniku stosowania postanowień okólnika głównego RBI eksporterzy mogą otrzymać kredyty eksportowe o preferencyjnych stopach procentowych w porównaniu ze stopami procentowymi zwykłych kredytów komercyjnych („kredyty gotówkowe”), których warunki ustalane są jedynie w zależności od warunków rynkowych. Różnica w stopach procentowych może być mniejsza dla przedsiębiorstw o dobrej zdolności kredytowej. Faktycznie, przedsiębiorstwa o dobrej historii kredytowej mogą uzyskać kredyty eksportowe i gotówkowe na tych samych warunkach.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

- (62) Po ujawnieniu informacji jedy ny współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi na temat ECS. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że (i) udzielanie kredytu eksportowego w walucie obcej nie angażuje środków publicznych; (ii) niskie stopy procentowe kredytu eksportowego w walucie obcej związane są z dobrą zdolnością kredytową przedsiębiorstwa; oraz (iii) stopa procentowa użyta do porównania z kredytem w walucie obcej powinna być inna niż użyta w kredycie udzielonym w rupii indyjskiej. W tym zakresie należy zauważyć, że kredyty eksportowe zarówno w rupiach indyjskich, jak i w walutach obcych należą do tego samego okólnika

głównego RBI, którego praktyczne stosowanie opisane zostało w motywach 60 i 61 i którego szczegółowe i wprowadzające ograniczenia przepisy wskazują, iż finansowanie i pobieranie oprocentowania od kredytów eksportowych w walutach obcych związane są z jasnymi dyrektywami wprowadzonymi przez rząd. W odniesieniu do stopy użytej w porównaniu należy zauważyć, że została ona przeniesiona przez przedsiębiorstwo na jego kredyt w rupiach indyjskich i, zgodnie z odpowiednimi przepisami okólnika głównego RBI, eksporterzy mogą dowolnie przenosić tę samą transakcję wywozową z kredytu w rupiach na kredyt w walucie obcej. Uznaje się zatem za odpowiednie użycie w celu porównania jedynej stopy, o której poinformowało przedsiębiorstwo, jako jego normalnej indyjskiej stopy procentowej. Twierdzenia te należy zatem odrzucić. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsy-
dium.

e) Wnioski dotyczące programu ECS

- (63) Preferencyjne stopy procentowe kredytu ECS ustanowio-
nego przez okólnik główny RBI, o których mowa w motywie 58, mogą obniżyć koszty odsetkowe eksporta w porównaniu z kosztami kredytu ustalonymi wyłącznie przez warunki rynkowe i w tym przypadku umożliwiają danemu eksporterowi skorzystanie z korzyści w rozumieniu art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Finansowanie wywozu nie jest samo w sobie bardziej bezpieczne od finansowania na rynku wewnętrznym. W rzeczywistości zwykle jest ono postrzegane jako finansowanie o podwyższonym ryzyku i stopień zabezpieczenia wymagany dla określonego kredytu, niezależnie od celu finansowania, jest wyłącznie decyzją handlową danego banku komercyjnego. Różnice stóp w odniesieniu do różnych banków wynikają z metodologii przyjętej przez RBI, polegającej na ustalaniu maksymalnych stóp oprocentowania kredytów indywidualnie dla każdego banku komercyjnego. Ponadto banki komercyjne nie byłyby zobowiązane do oferowania kredytobiorcom finansowania wywozu korzystniejszych stóp procentowych na kredyty eksportowe udzielane w obcej walucie.

- (64) Mimo iż kredyty preferencyjne w ramach programu ECS są przyznawane przez banki komercyjne, to korzyść ta stanowi wkład finansowy ze strony rządu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. W tym kontekście należy zauważyć, że ani art. 2 ust. 1 lit a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego, ani ASCM nie wymagają opłaty za prowadzenie rachunków funduszy publicznych, np. spłaty banków publicznych przez rząd Indii, dla ustalenia subsy-
dium, a jedynie wytycznych od rządu, jak realizować funkcje określone w ppkt (i), (ii) lub (iii) art. 2 ust. 1 lit. a) rozporządzenia podstawowego. RBI jest organem publicznym i jest objęty definicją „władzy publicznej” zgodnie z art. 1 ust. 3 rozporządzenia podstawowego. Jest on w 100 % własnością rządu, realizuje cele polityki publicznej, np. politykę monetarną, a jego władze są wyznaczane przez rząd Indii. RBI wyznacza wykonywanie określonych funkcji przez jednostki prywatne w rozumieniu

art. 2 ust. 1) lit. a) ppkt (iv) tiret drugie rozporządzenia podstawowego, ponieważ banki komercyjne są związane określonymi przezeń warunkami, między innymi maksymalnymi pułapami stóp procentowych na kredyty eksportowe, zlecanymi w okólniku głównym RBI, oraz przepisami RBI stanowiącymi, że banki komercyjne muszą przeznaczać pewną określoną ilość udzielanych przez nie kredytów bankowych netto na finansowanie eksportu. Tym samym banki komercyjne zobowiązane są przez RBI do wykonywania funkcji wspomnianych w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) rozporządzenia podstawowego, w tym przypadku do udzielania pożyczek w formie preferencyjnego finansowania wywozu. Taki bezpośredni transfer środków w formie pożyczek udzielanych pod pewnymi warunkami normalnie należały do obowiązków władz publicznych, a stosowana praktyka nie różni się istotnie od praktyk normalnie stosowanych przez władze publiczne w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv) rozporządzenia podstawowego. Subsydium to, zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, uznawane jest za szczególne i stanowiące podstawę do zastosowania środków wyrównawczych, ponieważ preferencyjne stopy procentowe są dostępne wyłącznie w odniesieniu do finansowania transakcji wywozowych oraz są uzależnione od dokonania wywozu.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (65) Kwota subsydium została obliczona na podstawie różnicy pomiędzy odsetkami zapłaconymi za kredyty eksportowe wykorzystane w ODP a kwotą odsetek należnych w przypadku zwykłych kredytów komercyjnych wykorzystywanych przez jedynego współpracującego producenta eksportującego. Zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego kwota subsydium (licznik) została rozdzielona na łączny obrót w ramach wywozu w ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium jest uzależnione od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.
- (66) Stopa subsydiowania jedynego współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 1,3 %.

5. Programy podatku dochodowego (Income Tax Schemes)

a) Program „Income Tax Exemption” („ITES”)

Sekcja 80HHC Ustawy o podatku dochodowym 1961 („UPD”)

- (67) W ramach tego programu eksporterzy mogli korzystać z częściowego zwolnienia z podatku dochodowego od zysków pochodzących ze sprzedaży eksportowej. Podstawa prawna dla tego zwolnienia ustalona została w sekcji 80HHC UPD.
- (68) Ten przepis UPD został uchylony, począwszy od roku podatkowego 2005/2006 (tj. od roku budżetowego trwa-

jącego od dnia 1 kwietnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r.), tak więc po dniu 31 marca 2004 r. nie przyszedł się żadnych korzyści na mocy sekcji 80HHC UPD. Jedyne współpracujące producent eksportujący nie korzystał podczas ODP z żadnych świadczeń w ramach tego programu. W związku z powyższym, ponieważ wycofano się z tego programu, zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego nie będą w odniesieniu do niego ustalane środki wyrównawcze.

b) Program „Income Tax Incentive for Research and Development” („ITIRAD”)

(i) Podstawa prawna

- (69) Szczegółowy opis ITIRAD podano w sekcji 35(2AB) UPD.

(ii) Kwalifikowalność

- (70) Spółki zaangażowane w przemysł biotechnologiczny lub wytwarzanie lub produkcję leków, farmaceutyków, chemikaliów, sprzętu elektronicznego, komputerów, sprzętu telekomunikacyjnego lub jakiegokolwiek innego artykułu lub rzeczy, która może być zgłoszona, są uprawnione do otrzymywania korzyści w ramach tego programu.

(iii) Zastosowanie w praktyce

- (71) Dla wszelkich wydatków (innych niż koszt gruntu lub budynku) ponoszonych na badania własne oraz na urządzenia wspierające rozwój zatwierdzone przez Departament Nauki i Badań Przemysłowych rządu Indii, dla celów podatku dochodowego dozwolone jest potrącenie sumy równej 150 % kosztów faktycznie poniesionych. Stąd, przez 50 % potrącenie kosztów fikcyjnych (tj. kosztów, które faktycznie nie zostały poniesione), podstawa podatku dochodowego i tym samym obciążenie podatkiem dochodowym zostaje sztucznie obniżona.

(iv) Uwagi do ujawnionych informacji

- (72) Po ujawnieniu informacji nie zgłoszono komentarzy w odniesieniu do ITIRAD.

(v) Wnioski dotyczące programu ITIRAD

- (73) ITIRAD zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Sztuczna redukcja podstawy podatku dochodowego zgodnie z sekcją 35(2AB) UPD stanowi finansowy wkład wnoszony przez rząd Indii, ponieważ obniża to dochód z podatku dochodowego rządu Indii, który w przeciwnym razie byłby należny. Dodatkowo, redukcja podatku dochodowego jest świadczeniem korzyści na rzecz przedsiębiorstwa, ponieważ poprawia jej płynność finansową.

(74) Sformułowanie użyte w sekcji 35(2AB) UPD dowodzi, że ITIRAD jest szczególnie *de jure* w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia podstawowego i dlatego stanowi podstawę zastosowania środków wyrównawczych. Warunki kwalifikowania dla tego programu nie są regulowane obiektywnymi kryteriami, które są neutralne w rozumieniu art. 3 ust. 2 lit. b) rozporządzenia podstawowego. Korzyści wynikające z tego programu są dostępne jedynie dla niektórych gałęzi przemysłu, gdyż rząd Indii nie udostępnił tego programu wszystkim sektorom. Takie ograniczenie ma charakter szczególnie, ponieważ kategoria „grupa gałęzi przemysłu” wymieniona w art. 3 ust. 2 rozporządzenia podstawowego jest synonimem ograniczenia sektorów. Ograniczenie to nie ma charakteru gospodarczego i nie stosuje się horyzontalnie, np. w stosunku do liczby zatrudnionych lub rozmiaru przedsiębiorstwa.

(vi) *Obliczenie kwoty subsydium*

(75) Kwotę subsydium obliczono na podstawie różnicy pomiędzy należnym podatkiem dochodowym za okres dochodzenia w przypadku, gdyby zastosowano się do przepisów sekcji 35(2AB) UPD, a podatkiem należnym w przypadku niezastosowania się do tych przepisów. Ta kwota subsydium (licznik) została rozdzielona na całkowity obrót mający miejsce w ODP jako odpowiedni mianownik, zgodnie z art. 7 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, ponieważ subsydium to odnosi się do każdej sprzedaży, krajowej i eksportowej, a nie zostało przyznane w odniesieniu do wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych czy transportowanych ilości.

(76) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,1 %.

6. Program „Focus Market” („FMS”)

a) Podstawa prawna

(77) Szczegółowy opis FMS zawarto w rozdziale 3.9 polityki EXIM 04-09 oraz w rozdziale 3.20 PP I 04-09.

b) Kwalifikowalność

(78) Do skorzystania z tego programu kwalifikuje się dowolny wytwórca-eksporter lub handlowiec-eksporter.

c) Zastosowanie w praktyce

(79) W tym programie wywóz wszelkich produktów do krajów wymienionych w dodatku 37-C PP I 04-09 może podlegać kredytowi celnemu odpowiadającemu 2,5 % wartości FOB produktów wywiezionych w ramach programu. Niektóre rodzaje działalności wywozowej są wyłączone z programu, np. wywóz

towarów wwiezionych lub przeladowanych, uznanych za wywóz, wywóz usług oraz obrót w wywozie podmiotów działających w specjalnych strefach ekonomicznych/jednostkach eksportowych. Wyłączone z programu są także niektóre typy produktów, np. diamenty, metale szlachetne, rudy, zboża, cukier i produkty ropopochodne.

(80) Kredyty celne w ramach FMS są zbywalne bez ograniczeń i ważne w okresie 24 miesięcy od daty przyznania zaświadczenia o uprawnieniach do odpowiedniego kredytu. Mogą one być wykorzystane na uiszczenie należności celnych z tytułu kolejnych transakcji przywozowych dowolnych komponentów lub produktów łącznie z dobrami inwestycyjnymi.

(81) Zaświadczenie o uprawnieniach do kredytu jest wydawane w porcie, w którym dokonany został wywóz, po dokonaniu wywozu lub przesyłki towarów. W przypadku gdy wnioskodawca dostarczy władzom kopie całej odpowiedniej dokumentacji wywozowej (np. zamówień na wywóz, faktur, dokumentów przewozowych, zaświadczeń banku o dokonaniu wywozu), rząd Indii nie może już decydować o przyznaniu kredytu celnego lub nie.

d) Uwagi do ujawnionych informacji

(82) Po ujawnieniu informacji jedyny współpracujący producent eksportujący przedstawił uwagi na temat FMS. Przedsiębiorstwo stwierdziło, że program jest związany pod względem geograficznym z innymi krajami i Komisja Europejska nie może ustalać względem niego środków wyrównawczych. Nie mogło ono jednak zakwestionować ani praktycznego wprowadzania w życie programu, ani sposobu wykorzystywania korzyści z FMS, jak zostało to określone w motywach od 79 do 81. W związku z powyższym i to twierdzenie musiało zostać odrzucone. Wreszcie, przedsiębiorstwo przekazało komentarze dotyczące błędów w obliczeniach, które zostały uznane za zasadne i uwzględnione w obliczeniach kwoty subsydium.

e) Wnioski dotyczące programu FMS

(83) FMS zapewnia subsydia w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) oraz art. 2 ust. 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach FMS stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż zostanie on w końcu wykorzystany jako wyrównanie należności celnych przywozowych, tym samym zmniejszając przychód z ceł uzyskiwanych przez rząd Indii, które w przeciwnym przypadku byłyby należne. Ponadto kredyt celny w ramach FMS zapewnia korzyści eksporterowi, gdyż poprawia jego płynność finansową.

- (84) Ponadto prawo do korzyści z programu FMS w myśl zapisów prawa jest uzależnione od dokonania wywozu, w związku z czym ustalono, że jest ono szczególne i jako takie podlega środkom wyrównawczym zgodnie z art. 3 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.
- (85) Program ten nie może być uznany za dopuszczalny system zwrotu ceł zapłaconych za składniki procesu produkcji czy zastępczy system zwrotu w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w załączniku I lit. i), załączniku II (definicja i zasady zwrotu) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł zapłaconych za składniki zastępcze) rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywożonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich komponentów. Nie istnieje żaden system ani procedura odpowiedzialna dla potwierdzenia, które komponenty są zużywane w procesie produkcyjnym wywożonego produktu, lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywózowych w rozumieniu załącznika I lit. i) oraz załączników II i III rozporządzenia podstawowego. Wreszcie, eksporter kwalifikuje się do korzystania z programu FMS niezależnie od tego, czy dokonuje przywozu jakichkolwiek komponentów. Aby uzyskać korzyści, wystarczy, aby eksporter dokonał jedynie wywozu gotowych produktów, bez potrzeby wykazywania, że którykolwiek z użytych komponentów pochodził z przywozu. Stąd też nawet eksporterzy, którzy nabywali wszystkie komponenty ze źródeł lokalnych i nie przywozili żadnych towarów, których można było użyć jako komponentów w procesie produkcji, kwalifikują się do korzystania z programu FMS. Ponadto eksporter może korzystać z kredytów celnych FMS w celu przywozu dóbr inwestycyjnych, choć dobra

inwestycyjne nie wchodzą w zakres dopuszczalnych systemów zwrotu ceł określonych w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one zużywane do wytworzenia produktów wywożonych.

f) Obliczenie kwoty subsydium

- (86) Kwota subsydiów stanowiących podstawę zastosowania środków wyrównawczych została obliczona w przeliczeniu na korzyści, co do których ustalono, że odbiorca uzyskał je w trakcie ODP, zaksięgowanych przez współpracującego producenta eksportującego na zasadzie rachunkowości memoriałowej jako dochód na etapie transakcji wywozowej. Zgodnie z art. 7 ust. 2 i 3 rozporządzenia podstawowego ta kwota subsydium (licznik) została przydzielona do obrotu w wywozie podczas ODP jako właściwy mianownik, ponieważ subsydium zależy od dokonania wywozu i nie zostało przyznane w odniesieniu do ilości wytworzonych, wyprodukowanych, wywożonych lub transportowanych.
- (87) Stopa subsydiowania jedyne go współpracującego producenta eksportującego podczas ODP ustalona w odniesieniu do tego programu wynosi 0,1 %.

III. Suma subsydiów podlegających wyrównaniu

- (88) Przypomina się, że w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005 suma subsydiów podlegających wyrównaniu, wyrażona proporcjonalnie do wartości, dla jedyne go producenta eksportującego współpracującego w ramach obecnego częściowego przeglądu okresowego wyniosła 35,1 %.
- (89) Podczas obecnego częściowego przeglądu okresowego ustalono, że kwota subsydiów wyrównawczych, wyrażona proporcjonalnie do wartości, wyniosła 11,9 %, jak odnotowano poniżej:

PROGRAM	AAS	DEPBS	EPCGS	ECS	ITIRAD	FMS	Razem
	%	%	%	%	%	%	%
Przedsiębiorstwo							
Ranbaxy Laboratories Ltd.	8,2	2,1	0,1	1,3	0,1	0,1	11,9

- (90) Biorąc powyższe pod uwagę, uznaje się, że poziom subsydiowania w odniesieniu do jedyne go współpracującego producenta eksportującego obniżył się.

IV. Środki wyrównawcze

- (91) Zgodnie z przepisami art. 19 rozporządzenia podstawowego oraz z podstawami dokonania niniejszego częściowego przeglądu okresowego określonymi w pkt 3 zawiadomienia o wszczęciu przeglądu, ustalono, że poziom subsydiowania w odniesieniu do jedyne go współpracującego producenta obniżył się z 35,1 % do 11,9 %, a zatem stawkę cła wyrównawczego nałożonego na tego producenta eksportującego rozporządzeniem (WE) nr 713/2005 należy odpowiednio zmienić.

- (92) W związku z powyższym przypomina się, że w rozporządzeniu (WE) nr 713/2005 stopa subsydiowania przedsiębiorstwa Ranbaxy Laboratories Ltd. była wyższa niż poziom usuwający szkodę. Zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia podstawowego niższa opłata celna odzwierciedlająca poziom usuwający szkodę została uznana za odpowiednią do usunięcia szkody wobec przemysłu wspólnotowego i dlatego stawka cła wyrównawczego mająca zastosowanie do przywozu od przedsiębiorstwa Ranbaxy Laboratories Ltd. została ustalona na 30,3 %.

- (93) Biorąc pod uwagę powyższe ustalenia i fakt, że stopa subsydiowania jest aktualnie niższa niż poziom usuwający szkodę, indywidualna stawka cła wyrównawczego mająca zastosowanie do jedyne go współpracującego producenta eksportującego, przedsiębiorstwa Ranbaxy Laboratories Ltd., została ustalona na 11,9 %.

- (94) W odniesieniu do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw, które nie współpracowały w obecnym częściowym przeglądzie okresowym, należy zauważyć, że rzeczywiste metody w ramach badanych programów i stopień, w jakim wymagają stosowania środków wyrównawczych, nie zmieniły się od poprzedniego dochodzenia. Dlatego też nie ma powodu do przeliczenia stóp subsydiowania i stawek celnych obowiązujących względem przedsiębiorstw, które nie współpracowały w ramach obecnego częściowego przeglądu okresowego. W związku z tym wymienione w art. 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 713/2005 stawki cła mające zastosowanie w odniesieniu do wszystkich pozostałych stron z wyjątkiem Ranbaxy Laboratories Ltd pozostają niezmienione.
- (95) Stawki cła wyrównawczego dla poszczególnych przedsiębiorstw określone w niniejszym rozporządzeniu odzwierciedlają sytuację ustaloną podczas częściowego przeglądu okresowego. Tym samym obowiązują one wyłącznie w odniesieniu do przywozu produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez te przedsiębiorstwa. Przywóz produktu objętego postępowaniem wytwarzanego przez jakiegokolwiek przedsiębiorstwo, które nie jest wymienione w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez jednostki powiązane z wymienionymi przedsiębiorstwami, nie może korzystać z tych stawek i będzie podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw”.
- (96) Wszelkie wnioski dotyczące zastosowania tych indywidualnych stawek cel wyrównawczych (np. po zmianie nazwy podmiotu lub po zarejestrowaniu nowych podmiotów produkcyjnych lub handlowych) należy niezwłocznie kierować do Komisji⁽¹⁾ wraz ze wszystkimi odnośnymi informacjami, w szczególności na temat wszelkich modyfikacji działalności przedsiębiorstwa związanych z produkcją, sprzedażą krajową i eksportową, związaną na przykład z powyższą zmianą nazwy lub zmianą dotyczącą podmiotów produkcyjnych i handlowych. Jeśli będzie to właściwe, po konsultacjach z Komitetem Doradczym, Komisja jest niniejszym upoważniona do odpowiedniej zmiany rozporządzenia poprzez aktualizację listy przedsiębiorstw korzystających z indywidualnych stawek celnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 1 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 713/2005 otrzymuje brzmienie:

„2 Stawki celne naliczane od ceny netto na granicy Wspólnoty przed ocleniem, dla przywozów wytworzonych w Indiach przez wymienione poniżej przedsiębiorstwa, ustala się następująco:

- 17,3 % dla KDL Biotech Ltd., Mumbai (kod dodatkowy TARIC: A580),
- 28,1 % dla Nectar Lifesciences Ltd., Chandigarh (kod dodatkowy TARIC: A581),
- 25,3 % dla Nestor Pharmaceuticals Ltd., New Delhi (kod dodatkowy TARIC: A582),
- 11,9 % dla Ranbaxy Laboratories Ltd., New Delhi (kod dodatkowy TARIC: 8221),
- 28,1 % dla Torrent Gujarat Biotech Ltd., Ahmedabad (kod dodatkowy TARIC: A583),
- 28,1 % dla Surya Pharmaceuticals Ltd., Chandigarh (kod dodatkowy TARIC: A584),
- 32 % dla wszystkich pozostałych przedsiębiorstw (kod dodatkowy TARIC: 8900).”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 27 listopada 2008 r.

W imieniu Rady
M. ALLIOT-MARIE
Przewodniczący

⁽¹⁾ European Commission, Directorate General for Trade, Directorate B – J-79 4/23, Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Brussels.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1177/2008**z dnia 28 listopada 2008 r.****ustanawiające standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”⁽¹⁾),uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1580/2007 z dnia 21 grudnia 2007 r. ustanawiające przepisy wykonawcze do rozporządzeń Rady (WE) nr 2200/96, (WE) nr 2201/96 i (WE) nr 1182/2007 w sektorze owoców i warzyw⁽²⁾, w szczególności jego art. 138 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

Rozporządzenie (WE) nr 1580/2007 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości celnych dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XV do wspomnianego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 138 rozporządzenia (WE) nr 1580/2007, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 29 listopada 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 350 z 31.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości celne w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)

Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa stawka celna w przywozie
0702 00 00	AL	25,7
	MA	54,0
	TR	71,8
	ZZ	50,5
0707 00 05	EG	188,1
	JO	167,2
	MA	58,1
	TR	83,7
	ZZ	124,3
0709 90 70	MA	64,8
	TR	122,0
	ZZ	93,4
0805 20 10	MA	66,8
	TR	65,0
	ZZ	65,9
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	54,3
	HR	24,9
	IL	75,4
	TR	69,2
	ZZ	56,0
0805 50 10	MA	64,0
	TR	71,5
	ZA	117,7
	ZZ	84,4
0808 10 80	CA	88,7
	CL	67,1
	CN	54,0
	MK	32,9
	US	102,5
	ZA	112,2
	ZZ	76,2
0808 20 50	CN	32,1
	TR	103,0
	ZZ	67,6

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1178/2008

z dnia 28 listopada 2008 r.

zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 dotyczące krótkoterminowych statystyk oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1503/2006 i (WE) nr 657/2007 w zakresie zmian w następstwie rewizji klasyfikacji statystycznych NACE i CPA

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 z dnia 19 maja 1998 r. dotyczące krótkoterminowych statystyk ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 17 lit. b), e) oraz j),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 1165/98 ustanowiono wspólne ramy tworzenia krótkoterminowych statystyk Wspólnoty dotyczących cyklu koniunkturalnego.
- (2) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1503/2006 z dnia 28 września 2006 r. wykonującym i zmieniającym rozporządzenie Rady (WE) nr 1165/98 dotyczące krótkoterminowych statystyk w odniesieniu do definicji zmiennych, wykazu zmiennych oraz częstotliwości zestawiania danych ⁽²⁾, określono metodologiczne definicje zmiennych stosowanych w krótkoterminowych statystykach.
- (3) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 657/2007 z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 1165/98 dotyczącego krótkoterminowych statystyk w zakresie ustanowienia europejskich systemów doboru prób ⁽³⁾, określono zasady i warunki odnośnie do przekazywania danych przez państwa członkowskie uczestniczące w europejskich systemach doboru prób dla statystyk krótkoterminowych.
- (4) Konieczne jest zaktualizowanie wykazu zmiennych, poziomów rozbicia i łączenia, jakie mają być stosowane względem niektórych zmiennych, oraz zasad i warunków odnośnie do europejskich systemów doboru prób po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 1893/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. w sprawie statystycznej klasyfikacji działalności gospodarczej NACE Rev. 2 i zmieniającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3037/90 oraz niektóre rozporządzenia

WE w sprawie określonych dziedzin statystycznych ⁽⁴⁾, a także po przyjęciu rozporządzenia (WE) nr 451/2008 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 kwietnia 2008 r. ustanawiającego nową klasyfikację statystyczną produktów według działalności (CPA) i uchylającego rozporządzenie Rady (EWG) nr 3696/93 ⁽⁵⁾.

- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Programu Statystycznego,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zmiany wprowadzone do rozporządzenia (WE) nr 1165/98

Załącznik A do rozporządzenia (WE) nr 1165/98 zmienia się zgodnie z załącznikiem I do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Zmiany wprowadzone do rozporządzenia (WE) nr 1503/2006

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1503/2006 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem II do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 3

Zmiany wprowadzone do rozporządzenia (WE) nr 657/2007

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 657/2007 zastępuje się załącznikiem III do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 4

Wejście w życieNiniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2009 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 162 z 5.6.1998, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 281 z 12.10.2006, s. 15.⁽³⁾ Dz.U. L 155 z 15.6.2007, s. 7.⁽⁴⁾ Dz.U. L 393 z 30.12.2006, s. 1.⁽⁵⁾ Dz.U. L 145 z 4.6.2008, s. 65.

Niniejsze rozporządzenie obowiązuje w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Joaquín ALMUNIA
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku A do rozporządzenia (WE) nr 1165/98 wprowadza się następujące zmiany:

1. w tytule c) „Wykaz zmiennych” ust. 10 i 11 otrzymują brzmienie:

„10. Informacje dotyczące cen produkcji lub cen importowych (nr 310, 311, 312 i 340) nie są wymagane dla następujących grup lub klas NACE Rev. 2 odpowiednio CPA: 07.21, 24.46, 25.4, 30.1, 30.3, 30.4 i 38.3. Dodatkowo informacje dotyczące cen importowych (nr 340) nie są wymagane w działach CPA 09, 18, 33 i 36. Wykaz niewymaganych działalności może zostać zmieniony zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18.

11. Zmienną dotyczącą cen importowych (nr 340) oblicza się na podstawie produktów CPA. Jednostki rodzaju działalności zajmujące się przywozem mogą być zaklasyfikowane poza działalnością objętą sekcjami B–D NACE Rev. 2.”;

2. w tytule f) „Poziom szczegółowości” wprowadza się następujące zmiany:

2.1. ustęp 7 otrzymuje brzmienie:

„7. Należy przekazać zmienną dotyczącą ceny importowej (nr 340) dla wszystkich wyrobów przemysłowych sekcje B–D CPA i GGP (Głównych Grup Przemysłowych) określonych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 586/2001 zmienionym rozporządzeniem (WE) nr 656/2007 z grupy produktów CPA. Nie wymaga się przekazywania tej zmiennej przez państwa członkowskie, które nie przyjęły waluty euro.”;

2.2. ustępy 9 i 10 otrzymują brzmienie:

„9. Zmienne z rynków niekrajowych (nr 122, 132 i 312) należy przekazać zgodnie z podziałem na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro. To rozróżnienie należy stosować dla całego przemysłu określonego jako NACE Rev. 2 sekcje B–E, GGP, jednoliterowy (sekcja) i dwucyfrowy (dział) poziom NACE Rev. 2. Nie wymaga się informacji dotyczącej NACE Rev. 2 D i E w przypadku zmiennej 122. Dodatkowo, należy przekazać zmienną dotyczącą ceny importowej (nr 340) zgodnie z podziałem na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro. Należy stosować to rozróżnienie dla całego przemysłu określonego jako CPA sekcje od B–D, główne grupy przemysłowe (GGP), na jednoliterowym (sekcja) i dwucyfrowym (dział) poziomie CPA. W odniesieniu do podziału na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro, zgodnie z procedurą przewidzianą w art. 18, Komisja może określić warunki stosowania europejskich systemów doboru prób określonego w art. 4 ust. 2 akapit pierwszy lit. d). Europejski system doboru prób może ograniczyć zakres zmiennej dotyczącej cen importowych do produktów przywożonych z krajów nienależących do strefy euro. Podział na strefę euro i strefę, która nie przyjęła euro dla zmiennych 122, 132, 312 i 340 nie musi być stosowany przez te państwa członkowskie, które nie przyjęły euro jako swojej waluty.

10. Państwa członkowskie, których wartość dodana z sekcji B, C, D i E NACE Rev. 2 (odpowiednio z sekcji B, C i D CPA dla cen importowych) w danym roku bazowym reprezentuje mniej niż 1 % wartości całkowitej dla Wspólnoty Europejskiej muszą przekazać dane jedynie dla przemysłu ogółem, głównych grup przemysłowych i poziomu sekcji NACE Rev. 2 lub poziomu sekcji CPA.”.

ZAŁĄCZNIK II

W załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 1503/2006 wprowadza się następujące zmiany:

w pozycji „Zmienna: 340 Ceny importowe” akapit czwarty tiret ostatnie otrzymuje brzmienie:

„— objętymi produktami są produkty sekcji CPA B, C oraz D. Usługi powiązane są wyłączone.”.

ZAŁĄCZNIK III

Załącznik do rozporządzenia (WE) nr 657/2007 otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK

132 NOWE ZAMÓWIENIA NIEKRAJOWE

Państwo członkowskie	Zakres danych w europejskim systemie doboru prób (NACE Rev. 2)
Belgia	13, 14, 17, 20, 21, 24, 25, 26, 27, 29
Irlandia	14, 20, 21, 26, 27
Cypr	20, 21
Malta	26
Niderlandy	17, 20, 21, 25, 26, 28
Finlandia	17, 20, 21, 24, 26, 27, 28

312 CENY PRODUKCJI RYNKU NIEKRAJOWEGO

Państwo członkowskie	Zakres danych w europejskim systemie doboru prób (NACE Rev. 2)
Belgia	08, 10, 11, 12, 13, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 29, 31, 32, 35
Irlandia	05, 07, 08, 10, 11, 18, 20, 21, 26
Cypr	10, 11, 20, 21, 26
Malta	12, 14, 26
Finlandia	05, 07, 08, 16, 17, 19, 24, 26, 28
Słowenia	14, 16, 22, 25, 31

340 CENY IMPORTOWE

Państwo członkowskie	Zakres danych w europejskim systemie doboru prób (CPA)
Belgia	08.99, 10.32, 10.51, 12.00, 13.10, 15.12, 16.10, 19.20, 20.13, 20.14, 20.16, 20.59, 21.10, 21.20, 22.11, 22.19, 23.12, 23.14, 23.19, 23.70, 24.10, 25.73, 28.11, 28.24, 28.41, 28.92, 29.10, 29.32, 30.91, 31.00, 31.09, 32.50
Irlandia	10.13, 10.82, 17.21, 17.22, 17.29, 20.42, 25.11, 26.11, 26.20, 26.30, 28.23, 32.50
Cypr	19.20
Luksemburg	26.20
Malta	12.00
Austria	16.10, 23.13, 25.11, 25.94, 26.20, 26.30, 28.11, 28.92, 35.11
Portugalia	05.10, 06.10
Finlandia	07.29, 16.10, 22.21, 23.20, 24.10, 26.30, 28.22, 31.09, 35.11
Słowenia	24.10"

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1179/2008

z dnia 28 listopada 2008 r.

ustalające szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy Rady 2008/55/WE w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych z tytułu niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

ROZDZIAŁ I

POSTANOWIENIA OGÓLNE**Artykuł 1**

uwzględniając dyrektywę Rady 2008/55/WE z dnia 26 maja 2008 r. w sprawie wzajemnej pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych z tytułu niektórych opłat, ceł, podatków i innych obciążeń⁽¹⁾, w szczególności jej art. 22,

Niniejsze rozporządzenie ustanawia szczegółowe zasady wdrożenia art. 4 ust. 2 i 4, art. 5 ust. 2 i 3, art. 7, 8, 9, 11, art. 12 ust. 1 i 2, art. 14, art. 18 ust. 3 i art. 24 dyrektywy 2008/55/WE.

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Szczegółowe zasady wdrożenia niektórych przepisów dyrektywy 2008/55/WE zostały określone w dyrektywie Komisji 2002/94/WE⁽²⁾. Jednakże, jak wynika z doświadczenia, dyrektywa ze względu na swój charakter prawny nie jest najbardziej skutecznym instrumentem legislacyjnym gwarantującym pełne osiągnięcie celu, jakim jest jednolita procedura wzajemnej pomocy. Należy zatem zastąpić wspomnianą dyrektywę rozporządzeniem.
- (2) W celu ułatwienia wymiany informacji między właściwymi organami państw członkowskich wszystkie wnioski o udzielenie pomocy oraz wszystkie dokumenty i informacje im towarzyszące powinny, w miarę możliwości, być przekazywane drogą elektroniczną.
- (3) W celu zagwarantowania, że przekazywane są właściwe dane i informacje, należy określić wzory formularzy wniosków o udzielenie wzajemnej pomocy do stosowania między organami krajowymi państw członkowskich. W celu dostosowania tych formularzy do wymogów i możliwości systemu komunikacji elektronicznej powinno być możliwe uaktualnianie struktury i układu formularzy elektronicznych bez zmieniania wzorów, pod warunkiem że wnioski zawierają wymagany zestaw danych i informacji.
- (4) Aby umożliwić Komisji dokonywanie regularnej oceny wyników i skuteczności procedur ustanowionych w dyrektywie 2008/55/WE, należy ustalić, jakie informacje muszą być corocznie przekazywane Komisji przez państwa członkowskie.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Dochodzenia Należności,

Niniejsze rozporządzenie ustanawia również szczegółowe zasady dotyczące przeliczania, przekazywania wyegzekwowanych kwot, określania minimalnej kwoty należności pieniężnej, która może stanowić podstawę wniosku o udzielenie pomocy oraz sposobów przekazywania informacji między organami.

Artykuł 2

Dla celów niniejszego rozporządzenia zastosowanie mają następujące definicje:

- 1) przekaz „drogą elektroniczną” oznacza przekaz za pomocą sprzętu elektronicznego do przetwarzania danych, w tym do kompresji cyfrowej, z wykorzystaniem przesyłu kablowego, transmisji radiowej, technologii optycznej lub innego środka elektromagnetycznego;
- 2) „sieć CCN/CSI” oznacza wspólną platformę opartą na wspólnej sieci łączności (CCN) oraz wspólnym systemie połączeń (CSI), stworzoną przez Wspólnotę w celu zapewnienia łączności elektronicznej między właściwymi organami w sprawach ceł i podatków.

ROZDZIAŁ II

WNIOSKI O UDZIELENIE INFORMACJI**Artykuł 3**

Wniosek o udzielenie informacji, o którym mowa w art. 4 dyrektywy 2008/55/WE, zawiera zestaw danych i informacji zawartych we wzorze formularza określonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

W przypadku gdy podobny wniosek został wysłany do innego organu, organ wnioskujący zamieszcza w swoim wniosku o udzielenie informacji nazwę tego organu.

⁽¹⁾ Dz.U. L 150 z 10.6.2008, s. 28.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 13.12.2002, s. 41.

Artykuł 4

Wniosek o udzielenie informacji może dotyczyć:

- 1) zobowiązanego;
- 2) podmiotu zobowiązanego do zapłaty należności pieniężnej na mocy przepisów obowiązujących w państwie członkowskim, w którym organ wnioskujący ma swoją siedzibę (zwanym dalej „państwem członkowskim organu wnioskującego”);
- 3) podmiotów, w których posiadaniu znajduje się mienie należące do podmiotów wymienionych w pkt 1 lub 2.

Artykuł 5

1. Organ wykonujący potwierdza niezwłocznie otrzymanie wniosku o udzielenie informacji, a w każdym przypadku najpóźniej w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania takiego wniosku.

2. Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku organ wykonujący zwraca się, w razie konieczności, do organu wnioskującego o dostarczenie wszelkich dodatkowych niezbędnych informacji. Organ wnioskujący dostarcza wszelkie dodatkowe niezbędne informacje, do których ma dostęp w zwykłym trybie.

Artykuł 6

1. Organ wykonujący przekazuje organowi wnioskującemu informacje wnioskowane w miarę ich pozyskiwania.

2. Jeżeli całość lub część tych informacji nie może zostać uzyskana w terminie właściwym dla danej sprawy, organ wykonujący informuje o tym organ wnioskujący, podając przyczyny takiej sytuacji.

W każdym przypadku po upływie sześciu miesięcy od daty potwierdzenia otrzymania wniosku organ wykonujący informuje organ wnioskujący o wynikach postępowania przeprowadzonego w celu uzyskania informacji, których dotyczy wniosek.

W świetle informacji uzyskanych od organu wykonującego organ wnioskujący może zwrócić się do tego organu o dalsze prowadzenie postępowania. Wniosek taki składany jest w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania informacji o wynikach postępowania przeprowadzonego przez organ wykonujący i jest on traktowany przez ten organ zgodnie z przepisami obowiązującymi w odniesieniu do pierwotnego wniosku.

Artykuł 7

Jeżeli organ wykonujący zadecyduje o odrzuceniu wniosku o udzielenie informacji, powiadamia on organ wnioskujący o przyczynach odrzucenia tego wniosku, wskazując konkretne

zapisy art. 4 dyrektywy 2008/55/WE, na które się powołuje. Organ wykonujący powiadamia o tej decyzji niezwłocznie po jej podjęciu, a w każdym przypadku w terminie trzech miesięcy od daty potwierdzenia otrzymania wniosku.

Artykuł 8

Organ wnioskujący może w każdym momencie wycofać wniosek o udzielenie informacji, który został przesłany do organu wykonującego. Decyzja o wycofaniu wniosku przekazywana jest organowi wykonującemu.

ROZDZIAŁ III

WNIOSKI O POWIADOMIENIE

Artykuł 9

Wniosek o powiadomienie, o którym mowa w art. 5 dyrektywy 2008/55/WE, zawiera zestaw danych i informacji zawartych we wzorze formularza określonym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

Do wniosku dołącza się oryginał lub uwierzytelnioną kopię orzeczenia lub innego dokumentu, którego dotyczy wniosek o powiadomienie.

Artykuł 10

Wniosek o powiadomienie może dotyczyć każdej osoby fizycznej lub prawnej, która, zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim organu wnioskującego, musi zostać powiadomiona o orzeczeniu lub innym dokumencie, który jej dotyczy.

O ile w orzeczeniu lub dokumencie, którego dotyczy wniosek o powiadomienie, tego nie wskazano, we wniosku o powiadomienie wskazuje się przepisy obowiązujące w państwie członkowskim organu wnioskującego, które regulują sposób kwestionowania należności pieniężnej lub jej dochodzenia.

Artykuł 11

1. Organ wykonujący potwierdza niezwłocznie otrzymanie wniosku o powiadomienie, a w każdym przypadku najpóźniej w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania takiego wniosku.

Niezwłocznie po otrzymaniu wniosku o powiadomienie organ wykonujący podejmuje środki niezbędne do dokonania powiadomienia zgodnie z przepisami obowiązującymi w państwie członkowskim, w którym organ ten ma swoją siedzibę.

Jeśli jest to niezbędne, organ wykonujący występuje do organu wnioskującego o dostarczenie dodatkowych informacji, o ile nie spowoduje to niedotrzymania ostatecznego terminu powiadomienia wskazanego we wniosku o powiadomienie.

Organ wnioskujący dostarcza wszelkie dodatkowe informacje, do których ma dostęp w zwykłym trybie.

2. Organ wykonujący informuje organ wnioskujący o dacie powiadomienia niezwłocznie po jego dokonaniu, poprzez poświadczenie powiadomienia w formularzu wniosku zwracającego organowi wnioskującemu.

ROZDZIAŁ IV

WNIOSKI O DOCHODZENIE LUB O ZABEZPIECZENIE NALEŻNOŚCI PIENIĘŻNYCH

Artykuł 12

1. Wnioski o dochodzenie lub o zabezpieczenie, o których mowa odpowiednio w art. 6 i 13 dyrektywy 2008/55/WE, zawierają zestaw danych i informacji zawartych we wzorze formularza określonym w załączniku III do niniejszego rozporządzenia.

Wnioski te zawierają oświadczenie potwierdzające, że zostały spełnione warunki wszczęcia procedury wzajemnej pomocy określone w dyrektywie 2008/55/WE.

2. Do wniosku o dochodzenie lub o zabezpieczenie dołącza się oryginał lub uwierzytelnioną kopię instrumentu umożliwiającego dochodzenie należności pieniężnej. Jeden instrument może obejmować wiele należności, pod warunkiem że są one należne od tego samego podmiotu.

Do celów art. 13–20 niniejszego rozporządzenia łączna kwota należności pieniężnych objętych jednym instrumentem umożliwiającym dochodzenie należności jest uważana za jedną należność.

Artykuł 13

Wniosek o dochodzenie lub o zabezpieczenie może dotyczyć każdego podmiotu wymienionego w art. 4.

Artykuł 14

1. Jeżeli waluta państwa członkowskiego organu wykonującego jest inna niż waluta państwa członkowskiego organu wnioskującego, organ wnioskujący podaje kwoty należności podlegających dochodzeniu w obu walutach.

2. Kursem walut stosowanym do celów wymienionych w ust. 1 jest ostatni kurs sprzedaży zanotowany na najbardziej reprezentatywnym rynku lub rynkach walutowych państwa członkowskiego organu wnioskującego w dniu, w którym został wysłany wniosek o dochodzenie.

Artykuł 15

1. Organ wykonujący niezwłocznie, a w każdym przypadku najpóźniej w terminie siedmiu dni od dnia otrzymania wniosku o dochodzenie lub o zabezpieczenie:

a) potwierdza otrzymanie wniosku;

b) zwraca się do organu wnioskującego o uzupełnienie wniosku, jeżeli nie zawiera on informacji i innych danych wymienionych w art. 7 dyrektywy 2008/55/WE.

2. Jeżeli organ wykonujący nie podejmie niezbędnych działań w terminie trzech miesięcy określonym w art. 8 dyrektywy 2008/55/WE, organ ten niezwłocznie, a w każdym przypadku najpóźniej w terminie siedmiu dni od dnia upływu tego terminu informuje organ wnioskujący o powodach jego niedotrzymania.

Artykuł 16

Jeżeli w terminie właściwym dla danej sprawy nie jest możliwe wyegzekwowanie lub zabezpieczenie całości lub części należności, organ wykonujący informuje o tym organ wnioskujący, podając przyczyny takiej sytuacji.

Nie później niż z upływem ostatniego dnia okresu sześciomiesięcznego lub każdej jego wielokrotności, licząc od daty potwierdzenia otrzymania wniosku, organ wykonujący informuje organ wnioskujący o stanie lub o wynikach postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego.

Uwzględniając informacje otrzymane od organu wykonującego, organ wnioskujący może zwrócić się o ponowne otwarcie postępowania egzekucyjnego lub zabezpieczającego. Wniosek ten składa się w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania informacji o wynikach postępowania i jest on traktowany przez organ wykonujący zgodnie z przepisami obowiązującymi w odniesieniu do pierwotnego wniosku.

Artykuł 17

1. Niezwłocznie po otrzymaniu przez organ wnioskujący informacji o jakimkolwiek działaniu kwestionującym należność pieniężną lub instrument umożliwiający dochodzenie tej należności, podejmowanym w państwie członkowskim organu wnioskującego, organ ten powiadamia o tym organ wykonujący.

2. Jeżeli przepisy ustaw, aktów wykonawczych i praktyka administracyjna obowiązujące w państwie członkowskim organu wykonującego nie pozwalają na zabezpieczenie lub na dochodzenie należności na podstawie wniosku złożonego zgodnie z art. 12 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2008/55/WE, organ wykonujący powiadamia o tym organ wnioskujący niezwłocznie, a w każdym przypadku w terminie jednego miesiąca od daty otrzymania powiadomienia, o którym mowa w ust. 1.

3. Niezwłocznie po otrzymaniu przez organ wykonujący informacji o jakimkolwiek działaniu podjętym w państwie członkowskim tego organu w celu zwrotu wyegzekwowanych kwot lub uzyskania odszkodowania w związku z dochodzeniem zakwestionowanych należności na podstawie art. 12 ust. 2 akapit drugi dyrektywy 2008/55/WE, organ ten niezwłocznie powiadamia o tym organ wnioskujący.

O ile jest to możliwe, organ wykonujący włącza organ wnioskujący do procedury ustalania kwoty podlegającej zwrotowi i należnego odszkodowania. Na uzasadniony wniosek organu wykonującego organ wnioskujący przekazuje zwrócone kwoty i wypłacone odszkodowanie w terminie dwóch miesięcy od daty otrzymania tego wniosku.

Artykuł 18

1. Jeżeli wniosek o dochodzenie lub o zabezpieczenie staje się bezprzedmiotowy ze względu na zapłatę należności pieniężnej, jej anulowanie lub z innego powodu, organ wnioskujący informuje o tym niezwłocznie organ wykonujący, aby organ ten mógł zaprzestać podjętych działań.

2. Jeżeli wysokość należności pieniężnej stanowiącej przedmiot wniosku o dochodzenie lub o zabezpieczenie uległa zmianie z jakiegokolwiek powodu, organ wnioskujący informuje o tym organ wykonujący i – jeśli to niezbędne – wydaje nowy instrument umożliwiający dochodzenie należności.

3. Jeżeli zmiana polega na zmniejszeniu kwoty należności, organ wykonujący kontynuuje działanie, które podjął w celu jej dochodzenia lub zabezpieczenia, przy czym ogranicza to działanie do kwoty podlegającej dochodzeniu.

Jeżeli w momencie otrzymania informacji o zmniejszeniu kwoty należności organ wykonujący wyegzekwował już kwotę wyższą od kwoty podlegającej dochodzeniu, a procedura przekazania kwoty określona w art. 19 nie została jeszcze wszczęta, organ wykonujący zwraca wyegzekwowaną nadwyżkę osobie uprawnionej.

4. Jeżeli zmiana polega na zwiększeniu kwoty należności, organ wnioskujący niezwłocznie zwraca się do organu wykonującego z dodatkowym wnioskiem o dochodzenie lub o zabezpieczenie.

Taki dodatkowy wniosek jest, w miarę możliwości, załatwiany przez organ wykonujący łącznie z pierwotnym wnioskiem organu wnioskującego. Jeżeli z uwagi na stan zaawansowania postępowania połączenie wniosku dodatkowego z pierwotnym jest niemożliwe, organ wykonujący jest zobowiązany do przyjęcia dodatkowego wniosku tylko wówczas, gdy objęta nim kwota jest nie niższa od kwoty, o której mowa w art. 25 ust. 2.

5. W celu przeliczenia zmienionej kwoty na walutę państwa członkowskiego organu wykonującego organ wnioskujący

stosuje kurs walut mający zastosowanie przy pierwotnym wniosku.

Artykuł 19

Każda kwota wyegzekwowana przez organ wykonujący, w tym, w stosownym przypadku, odsetki, o których mowa w art. 9 ust. 2 dyrektywy 2008/55/WE, jest przekazywana organowi wnioskującemu w walucie państwa członkowskiego organu wykonującego. Przekazanie kwot następuje w terminie jednego miesiąca od dnia ich wyegzekwowania.

Właściwe organy państw członkowskich mogą uzgodnić inny tryb przekazywania kwot niższych od kwoty progowej, o której mowa w art. 25 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 20

Należność pieniężną uważa się za wyegzekwowaną, niezależnie od kwot pobranych przez organ wykonujący z tytułu odsetek, o których mowa w art. 9 ust. 2 dyrektywy 2008/55/WE, proporcjonalnie do ściągniętej kwoty wyrażonej w walucie krajowej państwa członkowskiego organu wykonującego po przeliczeniu według kursu walut, o którym mowa w art. 14 ust. 2 niniejszego rozporządzenia.

ROZDZIAŁ V

PRZEKAZYWANIE INFORMACJI

Artykuł 21

1. Wszystkie wnioski o udzielenie pomocy, instrumenty umożliwiające dochodzenie należności pieniężnej, kopie tych instrumentów oraz wszelkie inne dokumenty towarzyszące, a także inne informacje dostarczone w związku z tymi wnioskami są w miarę możliwości przekazywane drogą elektroniczną, poprzez sieć CCN/CSI.

Uznaje się, że takie dokumenty przekazywane w formie elektronicznej lub ich wydruki mają taką samą moc prawną, jak gdyby były przesyłane pocztą.

2. Jeżeli organ wnioskujący przesyła kopię instrumentu umożliwiającego dochodzenie należności pieniężnej lub jakiegokolwiek innego dokumentu, poświadcza on zgodność tej kopii z oryginałem poprzez umieszczenie na niej napisu „kopia zgodna z oryginałem” w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego organu wnioskującego, a także nazwiska i imienia urzędnika dokonującego poświadczenia oraz daty tego poświadczenia.

3. Jeżeli wnioski o udzielenie wzajemnej pomocy są przesyłane drogą elektroniczną, struktura i układ formularzy, o których mowa w art. 3 akapit pierwszy, art. 9 akapit pierwszy i art. 12 ust. 1, mogą zostać dostosowane do wymogów i możliwości systemu komunikacji elektronicznej, pod warunkiem że nie ulegnie zmianie zakres informacji.

4. Jeżeli wniosek nie może zostać przesłany drogą elektroniczną, jest przesłany pocztą. W takim przypadku wniosek podpisuje urzędnik organu wnioskującego odpowiednio upoważniony do sporządzania takiego wniosku.

Artykuł 22

Każde państwo członkowskie wyznacza centralny urząd, który jest głównym organem odpowiedzialnym za komunikowanie się drogą elektroniczną z innymi państwami członkowskimi. Urząd ten jest podłączony do sieci CCN/CSI.

Jeżeli w danym państwie członkowskim wyznaczono kilka organów do celów stosowania niniejszego rozporządzenia, urząd centralny odpowiada za przekazywanie drogą elektroniczną wszelkich informacji między tymi organami a urzędami centralnymi innych państw członkowskich.

Artykuł 23

1. Jeżeli właściwe organy państw członkowskich przechowują informacje w elektronicznych bazach danych i wymieniają takie informacje drogą elektroniczną, podejmują one wszelkie niezbędne środki dla zapewnienia poufności każdej informacji przekazanej na podstawie niniejszego rozporządzenia, bez względu na jej formę.

Informacje te są objęte tajemnicą zawodową i podlegają ochronie, jaką są objęte informacje takiego samego rodzaju w prawie krajowym państwa członkowskiego, które te informacje otrzymało.

2. Informacje określone w ust. 1 mogą zostać udostępnione wyłącznie podmiotom lub organom określonym w art. 16 dyrektywy 2008/55/WE.

Informacje takiego rodzaju mogą być wykorzystywane w związku z postępowaniem sądowym lub administracyjnym wszczętym w celu dochodzenia opłat, ceł, podatków i innych obciążeń określonych w art. 2 dyrektywy 2008/55/WE.

Osoby odpowiednio upoważnione przez organ akredytacji bezpieczeństwa Komisji Europejskiej mogą mieć dostęp do takich informacji wyłącznie w zakresie, jaki jest niezbędny do obsługi sieci CNN/CSI oraz utrzymywania i rozwijania tej sieci.

3. W przypadku gdy właściwe organy państw członkowskich komunikują się drogą elektroniczną, podejmują one wszelkie środki niezbędne do zapewnienia wiarygodności i niezaprzeczalności danych zawartych w przesyłanych dokumentach.

Artykuł 24

Informacje i inne dane przekazywane przez organ wykonujący organowi wnioskującemu są sporządzane w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego organu wykonującego albo w innym języku uzgodnionym między organem wnioskującym a organem wykonującym.

ROZDZIAŁ VI

KRYTERIA PRZYJĘCIA I ODRZUCENIA WNIOSKU O UDZIELENIE POMOCY

Artykuł 25

1. Wniosek o udzielenie pomocy sporządzony przez organ wnioskujący może dotyczyć jednej należności pieniężnej lub kilku należności, o ile należności te przysługują od tego samego podmiotu.

2. Nie można występować z wnioskiem o udzielenie pomocy, jeżeli kwota należności pieniężnej lub całkowita kwota kilku należności pieniężnych wymienionych w art. 2 dyrektywy 2008/55/WE jest niższa niż 1 500 EUR.

Artykuł 26

Jeżeli organ wykonujący decyduje o odrzuceniu wniosku o udzielenie pomocy, zgodnie z art. 14 akapit pierwszy dyrektywy 2008/55/WE, organ ten informuje organ wnioskujący o przyczynach odrzucenia wniosku. Informacja ta jest przekazywana przez organ wykonujący niezwłocznie po podjęciu decyzji o odrzuceniu wniosku, a w każdym przypadku w terminie trzech miesięcy od daty otrzymania wniosku o udzielenie pomocy.

ROZDZIAŁ VII

UZGODNIENIA DOTYCZĄCE ZWROTU KOSZTÓW

Artykuł 27

Każde państwo członkowskie wyznacza co najmniej jednego urzędnika odpowiednio upoważnionego do uzgadniania zasad zwrotu kosztów zgodnie z art. 18 ust. 3 dyrektywy 2008/55/WE.

Artykuł 28

1. Jeżeli organ wykonujący zdecyduje się wystąpić o zwrot poniesionych kosztów, organ ten powiadamia organ wnioskujący o powodach, dla których uważa, iż dochodzenie należności stwarza szczególne problemy, pociąga za sobą bardzo wysokie koszty lub wiąże się z walką z przestępczością zorganizowaną.

Organ wykonujący załącza szczegółowe oszacowanie kosztów, których zwrotu domaga się od organu wnioskującego.

2. Organ wnioskujący potwierdza otrzymanie wniosku o zwrot kosztów niezwłocznie, a w każdym przypadku w terminie siedmiu dni od daty otrzymania takiego wniosku.

W terminie dwóch miesięcy od daty potwierdzenia otrzymania tego wniosku organ wnioskujący informuje organ wykonujący, czy i w jakim zakresie akceptuje proponowane zasady zwrotu kosztów.

3. Jeżeli organ wnioskujący i organ wykonujący nie osiągną porozumienia w sprawie zwrotu kosztów, to organ wykonujący kontynuuje postępowanie egzekucyjne zgodnie z przyjętymi zasadami.

ROZDZIAŁ VIII

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 29

Do dnia 15 marca każdego roku każde państwo członkowskie informuje Komisję, w miarę możliwości drogą elektroniczną, o wykorzystaniu procedur ustanowionych w dyrektywie 2008/55/WE oraz o wynikach osiągniętych w poprzednim roku kalendarzowym.

Przekazywanie takich informacji obejmuje dane zawarte we wzorze formularza określonym w załączniku IV do niniejszego rozporządzenia.

Przekazywanie dodatkowych informacji dotyczących rodzajów należności, w odniesieniu do których wystąpiono o pomoc przy dochodzeniu lub udzielono takiej pomocy, obejmuje dane zawarte we wzorze formularza określonym w załączniku V do niniejszego rozporządzenia.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

Artykuł 30

Każde państwo członkowskie powiadamia pozostałe państwa członkowskie oraz Komisję o nazwie i adresie organów właściwych dla celów stosowania niniejszego rozporządzenia, a także o urzędnikach upoważnionych do prowadzenia uzgodnień na podstawie art. 18 ust. 3 dyrektywy 2008/55/WE.

Artykuł 31

Niniejszym uchyla się dyrektywę 2002/94/WE.

Odesłania do uchylonej dyrektywy uznaje się za odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 32

Niniejsze rozporządzenia wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
László KOVÁCS
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK I

Numer referencyjny (*): AA_RA_aaaaaaaaaaa_rrrrrrrrrrr_20RRMMDD_x(xxx)_RI

(*) Numer referencyjny:

- AA: Kod ISO państwa członkowskiego organu wnioskującego
- RA: Kod ISO państwa członkowskiego organu wykonującego
- aaaaaaaaaaaa: numer referencyjny (alfanumeryczny) organu wnioskującego
- rrrrrrrrrrr: numer referencyjny (alfanumeryczny) organu wykonującego
- 20RRMMDD: data wysłania pierwotnego wniosku (rok, miesiąc, dzień)
- x(xxx): wykazuje rodzaj należności pieniężnej (w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2008/55/WE):
 - a: opłaty rolne (zob. art. 2 lit. a))
 - b: opłaty wyrównawcze od cukru (zob. art. 2 lit. b))
 - c: należności przywozowe (zob. art. 2 lit. c))
 - d: należności wywozowe (zob. art. 2 lit. d))
 - e: podatek od towarów i usług (zob. art. 2 lit. e))
 - f: akcyza (zob. art. 2 lit. f))
 - g: podatki od dochodu i kapitału (zob. art. 2 lit. g))
 - h: podatki od składek ubezpieczeniowych (zob. art. 2 lit. h))

Przykład: „cef” = należności przywozowe + podatek od towarów i usług + akcyza

Uwaga: wniosek musi zostać wypełniony zgodnie z zakresem kompetencji organu wykonującego!

- RI = Wniosek o udzielenie informacji (RN = wniosek o powiadomienie; RR = wniosek o dochodzenie i/lub o zabezpieczenie)

(*) Instrukcje dotyczące sposobu wypełnienia wniosku:

- Prosimy o zaznaczenie odpowiedniego kwadratu w każdym polu formularza .
- W każdym polu należy obowiązkowo wypełnić podkreślone części.
- Pozostałe dane należy podać, o ile są dostępne. Dostarczenie jak największej ilości informacji pomoże organowi wykonującemu w przesłaniu bardziej wyczerpującej i szybszej odpowiedzi.

WNIOSK O UDZIELENIE INFORMACJI	
Na podstawie art. 4 dyrektywy 2008/55/WE	
1. PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE ORGANU WNIOSKUJĄCEGO	
A. Organ wnioskujący <u>Kraj:</u> <u>Nazwa:</u> Telefon: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:	B. Urząd występujący z wnioskiem Nazwa: Adres: Kod pocztowy: Miasto: Telefon: E-mail: Nr referencyjny sprawy: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:
2. PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE ORGANU WYKONUJĄCEGO	
A. Organ wykonujący <u>Kraj:</u> <u>Nazwa:</u> Telefon: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:	B. Urząd rozpatrujący wniosek Nazwa: Adres: Kod pocztowy: Miasto: Telefon: E-mail: Nr referencyjny sprawy: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:

3. POTWIERDZENIE SPEŁNIENIA WARUNKÓW NIEZBĘDNYCH DO UBIEGANIA SIĘ O POMOC
A. Wiek należności Wniosek ten dotyczy należności, która (-e) w momencie złożenia pierwotnego wniosku ma (mają): ☐ nie więcej niż 5 lat, ☐ więcej niż 5 lat, licząc od momentu, w którym został ustanowiony instrument umożliwiający dochodzenie należności pieniężnej (dla należności lub instrumentów, które zostały zakwestionowane: od momentu, w którym należność nie może już być kwestionowana) (art. 14 lit. b) dyrektywy 2008/55/WE). ☐ Dla należności pieniężnych, które mają więcej niż 5 lat, wniosek opiera się na następujących okolicznościach: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie ☐ Wniosek ten jest związany z wnioskiem z dnia 20RR/MM/DD, który został rozpatrzony przez organ wykonujący pod numerem referencyjnym:
B. Kwota należności <u>Całkowita kwota należności (włącznie z odsetkami, karami i kosztami) wynosi (w walutach obydwu państw członkowskich):</u>
4. INFORMACJE DOTYCZĄCE ZŁOŻONEGO WNIOSKU
A. Inne organy, do których kierowany jest wniosek: ☐ Podobny wniosek został przesłany do następującego (-ych) właściwego (-ych) organu (-ów) w państwie członkowskim organu wykonującego: ☐ Podobny wniosek został przesłany do następującego (-ych) właściwego (-ych) organu (-ów) w następującym (-ych) państwie (-ach) członkowskim (-ich):
B. Nieujawnianie wniosku osobie, której dotyczy wniosek ☐ W imieniu organu wnioskującego zwracam się do organu wykonującego o nieinformowanie osoby (-ób), której (-ych) dotyczy wniosek, o niniejszym wniosku
5. INFORMACJE O OSOBIE, KTÓREJ DOTYCZY WNIOSEK
A. Informacja jest wnioskowana w odniesieniu do: ☐ <i>Osób fizycznych:</i> <u>Imię (imiona):</u> <u>Nazwisko:</u> Nazwisko panieńskie (nazwisko rodowe): Data urodzenia: Miejsce urodzenia: Numer VAT: Numer identyfikacji podatkowej: Inne dane identyfikacyjne: ☐ <i>Osób prawnych:</i> <u>Nazwa firmy:</u> <u>Status prawny:</u> Numer VAT: Numer identyfikacji podatkowej: Inne dane identyfikacyjne:
B. Adres osoby fizycznej/prawnej: ☐ znany — ☐ domniemany Ulica i numer: Adres szczegółowy: Kod pocztowy, miasto: Kraj:

C. Zobowiązanie:				
1. Podmiot, którego dotyczy wniosek, jest:				
☐ zobowiązanym (art. 4 ust. 1 rozporządzenia)				
☐ współzobowiązanym (art. 4 ust. 2 rozporządzenia)				
☐ podmiotem posiadającym mienie (art. 4 ust. 3 rozporządzenia)				
2. Zobowiązany, jeśli jest nim podmiot inny niż podmiot, którego dotyczy wniosek:				
☐ <i>Dla osób fizycznych:</i>				
Imię (imiona):				
Nazwisko:				
☐ <i>Dla osób prawnych:</i>				
Nazwa firmy:				
Status prawny:				
Adres: ☐ znany — ☐ domniemany				
Ulica i numer:				
Adres szczegółowy:				
Kod pocztowy, miasto:				
Kraj:				
3. W stosownym przypadku: mienie zobowiązanego posiadane przez osobę trzecią: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie				
D. Inne istotne informacje dotyczące powyższych osób: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie				
6. WNOSKOWANE INFORMACJE				
☐ Informacje dotyczące tożsamości osoby, której dotyczy wniosek (dla osób fizycznych: nazwisko i imię, data oraz miejsce urodzenia; dla osób prawnych: nazwa firmy i status prawny)				
☐ Informacje dotyczące adresu:				
☐ Informacje dotyczące dochodu oraz mienia, które może podlegać egzekucji				
☐ Inne informacje: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie				
7. ROZPATRZENIE WNIOSKU O UDZIELENIE INFORMACJI				
Data	Nr	Wiadomość	Organ wnioskujący	Organ wykonujący
	A	W momencie otrzymania wniosku:		
RR/MM/DD	0	W imieniu organu wykonującego ☐ potwierdzam otrzymanie wniosku.		
RR/MM/DD	1	W imieniu organu wykonującego oświadczam, iż nie posiadam uprawnień do rozpatrywania spraw związanych z którymkolwiek z podatków, których dotyczy wniosek. ☐		
RR/MM/DD	2	W imieniu organu wykonującego oświadczam, że nie udzielam pomocy w przypadku należności pieniężnych ☐ a które mają więcej niż 5 lat (art. 14 lit. b) dyrektywy 2008/55/WE). ☐ b których całkowita kwota jest niższa niż 1 500 EUR (art. 25 ust. 2 rozporządzenia)		
RR/MM/DD	3	W imieniu organu wykonującego zwracam się do organu wnioskującego o uzupełnienie wniosku o następujące informacje ☐ dodatkowe: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie		
RR/MM/DD	4	W imieniu organu wnioskującego ☐ a dostarczam na prośbę organu wykonującego następujące informacje dodatkowe: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie ☐ b oświadczam, iż nie jestem w stanie dostarczyć wnioskowanych informacji dodatkowych (ponieważ: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie)		
RR/MM/DD	5	W imieniu organu wykonującego potwierdzam otrzymanie informacji dodatkowych oraz możliwość wszczęcia postępowania. ☐		

B W każdym momencie, najpóźniej w terminie sześciu miesięcy od daty otrzymania wniosku:	
	6 W imieniu organu wykonującego:
RR/MM/DD	☐ oświadczam, iż nie jestem w stanie dostarczyć informacji w terminie sześciu miesięcy ☐ Wystąpiłem/-am z prośbą o informacje do innej instytucji publicznej) ☐ Wystąpiłem/-am z prośbą o informacje do osoby trzeciej) ☐ Umawiam rozmowę telefoniczną) ☐ Inny powód: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie)
RR/MM/DD	☐ przekazuję następującą część wnioskowanych informacji:
RR/MM/DD	☐ przekazuję całość (lub ostatnią część) wnioskowanych informacji: ☐ a Tożsamość potwierdzona ☐ b Adres potwierdzony ☐ c Następujące dane na temat tożsamości osoby, której dotyczy wniosek, uległy zmianie (lub zostały dodane): <i>Dla osób fizycznych:</i> ☐ Imię (imiona): ☐ Nazwisko: ☐ Nazwisko panieńskie: ☐ Data urodzenia: ☐ Miejsce urodzenia: <i>Dla osób prawnych:</i> ☐ Status prawny: ☐ Nazwa firmy: ☐ d Następujące dane adresowe uległy zmianie (lub zostały dodane): ☐ Ulica i numer: ☐ Adres szczegółowy: ☐ Kod pocztowy, miasto: ☐ Kraj: ☐ Telefon: ☐ Faks: ☐ E-mail: ☐ e Sytuacja finansowa ☐ Informacje szczegółowe na temat zatrudnienia: ☐ Pracownik — ☐ Samozatrudnienie — ☐ Bezrobotny ☐ Wydaje się, że osoba, której dotyczy wniosek, nie posiada środków do spłacenia dochodzonej należności/nie posiada mienia wystarczającego do pokrycia dochodzonej należności ☐ Osoba, której dotyczy wniosek, jest bankrutem/jest niewypłacalna — Data sądowego stwierdzenia upadłości: — Data publikacji informacji o upadłości: — Szczegółowe dane likwidatora: ... Nazwisko: ... Ulica i numer: ... Adres szczegółowy: ... Kod pocztowy, miasto: ... Kraj: ☐ Wydaje się, że osoba, której dotyczy wniosek, posiada: ☐ ograniczone środki do częściowej spłaty dochodzonej należności ☐ środki/mienie wystarczające do pokrycia dochodzonej należności ☐ Uwagi: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie ☐ f Rekomenduję wszczęcie postępowania egzekucyjnego ☐ g Rekomenduję nie wszczynać postępowania egzekucyjnego ☐ h Dług sporny ☐ osoba, której dotyczy wniosek, otrzymała poradę, by zakwestionować dochodzoną należność w państwie członkowskim organu wnioskującego ☐ dane referencyjne sporu, jeśli są dostępne: ☐ dalsze szczegóły w załączniku. ☐ i Zobowiązany zmarł dnia RRRR/MM/DD ☐ j Nazwisko (-a) i imię (imiona) oraz adres (-y) spadkobierców/wykonawcy testamentu: ☐ k Inne uwagi: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie

<i>RR/MM/DD</i>	7 Wnioskowane informacje nie mogą zostać przekazane, ponieważ: ☐ a osoba, której dotyczy wniosek, jest nieznana ☐ b brak wystarczających danych do identyfikacji osoby, której dotyczy wniosek ☐ c osoba, której dotyczy wniosek, przeprowadziła się; adres nieznany ☐ d inny powód: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie
<i>RR/MM/DD</i>	8 W imieniu organu wykonującego, odmawiam wykonania wniosku z następujących powodów: ☐ a Nie jestem w stanie otrzymać tego typu informacji w celu dochodzenia podobnych należności krajowych. ☐ b Informacje te ujawniałyby tajemnicę handlową, przemysłową lub zawodową. ☐ c Ujawnienie tych informacji mogłoby prowadzić do zagrożenia bezpieczeństwa państwa albo być sprzeczne z porządkiem publicznym państwa.
<i>RR/MM/DD</i>	9 W imieniu organu wnioskującego ☐ wycofuję wniosek o udzielenie informacji.

ZAŁĄCZNIK II

Numer referencyjny (*): AA_RA_aaaaaaaaaa_rrrrrrrrrr_20RRMMDD_x(xxx)_RN**(*) Numer referencyjny:**

- AA: Kod ISO państwa członkowskiego organu wnioskującego
- RA: Kod ISO państwa członkowskiego organu wykonującego
- aaaaaaaaaa: numer referencyjny (alfanumeryczny) organu wnioskującego
- rrrrrrrrrr: numer referencyjny (alfanumeryczny) organu wykonującego
- 20RRMMDD: data wysłania pierwotnego wniosku (rok, miesiąc, dzień)
- x(xxx): wykazuje rodzaj należności pieniężnej (w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2008/55/WE):
 - a: opłaty rolne (zob. art. 2 lit. a))
 - b: opłaty wyrównawcze od cukru (zob. art. 2 lit. b))
 - c: należności przywózowe (zob. art. 2 lit. c))
 - d: należności wywózowe (zob. art. 2 lit. d))
 - e: podatek od towarów i usług (zob. art. 2 lit. e))
 - f: akcyza (zob. art. 2 lit. f))
 - g: podatki od dochodu i kapitału (zob. art. 2 lit. g))
 - h: podatki od składek ubezpieczeniowych (zob. art. 2 lit. h))

Przykład: „cef” = należności przywózowe + podatek od towarów i usług + akcyza

Uwaga: wniosek musi zostać wypełniony zgodnie z zakresem kompetencji organu wykonującego!

- RN = wniosek o powiadomienie (RI = wniosek o udzielenie informacji; RR= wniosek o dochodzenie i/lub o zabezpieczenie)

(*) Instrukcje dotyczące sposobu wypełnienia wniosku:

- Prosimy o zaznaczenie odpowiedniego kwadratu w każdym polu formularza. .
- W każdym polu należy obowiązkowo wypełnić podkreślone części.
- Pozostałe dane należy podać, o ile są dostępne. Dostarczenie jak największej ilości informacji pomoże organowi wykonującemu w przesłaniu bardziej wyczerpującej i szybszej odpowiedzi.

WNIOSEK O POWIADOMIENIE	
Na podstawie art. 5 dyrektywy 2008/55/WE	
1. PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE ORGANU WNIOSKUJĄCEGO	
A. Organ wnioskujący <u>Kraj:</u> <u>Nazwa:</u> Telefon: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:	B. Urząd występujący z wnioskiem Nazwa: Adres: Kod pocztowy: Miasto: Telefon: E-mail: Nr referencyjny sprawy: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:
2. PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE ORGANU WYKONUJĄCEGO	
A. Organ wykonujący <u>Kraj:</u> <u>Nazwa:</u> Telefon: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:	B. Urząd rozpatrujący wniosek Nazwa: Adres: Kod pocztowy: Miasto: Telefon: E-mail: Nr referencyjny sprawy: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:

3. POTWIERDZENIE SPEŁNIENIA WARUNKÓW NIEZBĘDNYCH DO UBIEGANIA SIĘ O POMOC
A. Wiek należności Wniosek ten dotyczy należności, która (-e) w momencie złożenia pierwotnego wniosku ma (mają): ☐ nie więcej niż 5 lat, ☐ więcej niż 5 lat, licząc od momentu, w którym został ustanowiony instrument umożliwiający dochodzenie należności pieniężnej (dla należności lub instrumentów, które zostały zakwestionowane: od momentu, w którym należność nie może już być kwestionowana) (art. 14 lit. b) dyrektywy 2008/55/WE). ☐ Dla należności pieniężnych, które mają więcej niż 5 lat, wniosek opiera się na następujących okolicznościach: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie ☐ Wniosek ten jest związany z wnioskiem z dnia 20RR/MM/DD, który został rozpatrzony przez organ wykonujący pod numerem referencyjnym:
B. Kwota należności Całkowita kwota należności (włącznie z odsetkami, karami i kosztami) wynosi (w walutach obydwu państw członkowskich):
4. INFORMACJE O OSOBIE, KTÓREJ DOTYCZY WNIOSEK
A. Niniejszy wniosek jest składany w odniesieniu do: ☐ <i>Osób fizycznych:</i> <u>Imię (imiona):</u> <u>Nazwisko:</u> Nazwisko panieńskie (nazwisko rodowe): Data urodzenia: Miejsce urodzenia: Numer VAT: Numer identyfikacji podatkowej: Inne dane identyfikacyjne: ☐ <i>Osób prawnych:</i> <u>Nazwa firmy:</u> <u>Status prawny:</u> Numer VAT: Numer identyfikacji podatkowej: Inne dane identyfikacyjne:
B. Adres osoby fizycznej / prawnej: ☐ znany — ☐ domniemany Ulica i numer: Adres szczegółowy: Kod pocztowy, miasto: Kraj:
C. Zobowiązanie: 1. Podmiot, którego dotyczy wniosek, jest: ☐ zobowiązanym (art. 4 ust. 1 rozporządzenia) ☐ współzobowiązanym (art. 4 ust. 2 rozporządzenia) ☐ podmiotem posiadającym mienie (art. 4 ust. 3 rozporządzenia) 2. Zobowiązany, jeśli jest nim podmiot inny niż podmiot, którego dotyczy wniosek: ☐ <i>Dla osób fizycznych:</i> <u>Imię (imiona):</u> <u>Nazwisko:</u> ☐ <i>Dla osób prawnych:</i> <u>Nazwa firmy:</u> <u>Status prawny:</u> Adres: ☐ znany — ☐ domniemany Ulica i numer: Adres szczegółowy: Kod pocztowy, miasto: Kraj:

D. Inne istotne informacje dotyczące powyższych osób: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie				
5. POWIADOMIENIE, KTÓREGO DOTYCZY WNIOSK				
A. <u>Identyfikacja załączonego (-ych) dokumentu (-ów)</u> (przykład: nr referencyjny, data, tytuł, ...):				
B. Ostateczna data powiadomienia o tych dokumentach (jeśli jest to niezbędne): 20RR/MM/DD				
C. Inne uwagi: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie				
6. ROZPATRZENIE WNIOSKU O POWIADOMIENIE				
Data	Nr	Wiadomość	Organ wnioskujący	Organ wykonujący
RR/MM/DD	0	W imieniu organu wykonującego ☐ potwierdzam otrzymanie wniosku.		
RR/MM/DD	1	W imieniu organu wykonującego oświadczam, iż nie posiadam uprawnień do rozpatrywania spraw związanych z którymkolwiek z podatków, których dotyczy wnioski. ☐		
RR/MM/DD	2	W imieniu organu wykonującego oświadczam, że nie udzielam pomocy w przypadku należności pieniężnych ☐ a które mają więcej niż 5 lat (art. 14 lit. b) dyrektywy 2008/55/WE). ☐ b których całkowita kwota jest niższa niż 1500 EUR (art. 25 ust. 2 rozporządzenia).		
RR/MM/DD	3	W imieniu organu wykonującego zwracam się do organu wnioskującego o uzupełnienie wniosku o następujące informacje dodatkowe: ☐		
RR/MM/DD	4	W imieniu organu wnioskującego ☐ a dostarczam na prośbę organu wykonującego następujące informacje dodatkowe: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie ☐ b oświadczam, iż nie jestem w stanie dostarczyć wnioskowanych informacji dodatkowych (ponieważ: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie)		
RR/MM/DD	5	W imieniu organu wykonującego potwierdzam otrzymanie informacji dodatkowych oraz możliwość wszczęcia postępowania. ☐		
RR/MM/DD	6	W imieniu organu wykonującego poświadczam: ☐ a że powyższy (-e) dokument (-y) [zob. pole 5 A] został (-y) doręczony (-e) osobie fizycznej/ prawnej wymienionej w polu 4, ze skutkiem prawnym zgodnym z ustawodawstwem krajowym państwa członkowskiego organu wykonującego w dniu 20RR/MM/DD Powiadomienie zostało dokonane w następujący sposób: ☐ adresatowi osobiście ☐ pocztą elektroniczną ☐ listem poleconym ☐ za pośrednictwem komornika ☐ w inny sposób ☐ b że powyższy (-e) dokument (-y) nie został (-y) doręczony (-e) osobie, której dotyczy (-a), z następujących powodów: ☐ adresat (adresaci) nieznany (nieznani) ☐ adresat (adresaci) zmarł (zmarli) ☐ adresat (adresaci) opuścił (opuścili) państwo członkowskie. Nowy adres adresata: ☐ inny powód: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie		
RR/MM/DD	7	W imieniu organu wnioskującego ☐ wycofuję wniosek o powiadomienie.		

ZAŁĄCZNIK III

Numer referencyjny (*): AA_RA_aaaaaaaaaaaa_rrrrrrrrrrr_20RRMMDD_x(xxx)_RR

(*) Numer referencyjny

- AA: Kod ISO państwa członkowskiego organu wnioskującego
- RA: Kod ISO państwa członkowskiego organu wykonującego
- aaaaaaaaaaaaa: numer referencyjny (alfanumeryczny) organu wnioskującego
- rrrrrrrrrrr: numer referencyjny (alfanumeryczny) organu wykonującego
- 20RRMMDD: data wysłania pierwotnego wniosku (rok, miesiąc, dzień)
- x(xxx): wykazuje rodzaj należności pieniężnej (w rozumieniu art. 2 dyrektywy 2008/55/WE):
 - a: opłaty rolne (zob. art. 2 lit. a))
 - b: opłaty wyrównawcze od cukru (zob. art. 2 lit. b))
 - c: należności przywozowe (zob. art. 2 lit. c))
 - d: należności wywozowe (zob. art. 2 lit. d))
 - e: podatek od towarów i usług (zob. art. 2 lit. e))
 - f: akcyza (zob. art. 2 lit. f))
 - g: podatki od dochodu i kapitału (zob. art. 2 lit. g))
 - h: podatki od składek ubezpieczeniowych (zob. art. 2 lit. h))

Przykład: „cef” = należności przywozowe + podatek od towarów i usług + akcyza

Uwaga: wniosek musi zostać wypełniony zgodnie z zakresem kompetencji organu wykonującego!

- RR = wniosek o dochodzenie i/lub o zabezpieczenie (RI = wniosek o udzielenie informacji; RN = wniosek o powiadomienie)

(*) Instrukcje dotyczące sposobu wypełnienia wniosku

- Prosimy o zaznaczenie odpowiedniego kwadratu w każdym polu formularza .
- W każdym polu należy obowiązkowo wypełnić podkreślone części.
- Pozostałe dane należy podać, o ile są dostępne. Dostarczenie jak największej ilości informacji pomoże organowi wykonującemu w przesłaniu bardziej wyczerpującej i szybszej odpowiedzi.

WNIOSK O ☐ DOCHODZENIE Na podstawie art. 6 dyrektywy 2008/55/WE I/LUB ☐ O ZABEZPIECZENIE Na podstawie art. 13 dyrektywy 2008/55/WE	
1. PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE ORGANU WNIOSKUJĄCEGO	
A. Organ wnioskujący <u>Kraj:</u> <u>Nazwa:</u> Telefon: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:	B. Urząd występujący z wnioskiem Nazwa: Adres: Kod pocztowy Miasto: Telefon: E-mail: Nr referencyjny sprawy: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:
2. PAŃSTWO CZŁONKOWSKIE ORGANU WYKONUJĄCEGO	
A. Organ wykonujący <u>Kraj:</u> <u>Nazwa:</u> Telefon: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:	B. Urząd rozpatrujący wniosek Nazwa: Adres: Kod pocztowy: Miasto: Telefon: E-mail: Nr referencyjny sprawy: Nazwisko i imię urzędnika zajmującego się wnioskiem:

3. INFORMACJE DOTYCZĄCE SPEŁNIANIA WARUNKÓW (W WYMAGANYM ZAKRESIE)

- Wniosek ten dotyczy należności, która(-e) w momencie złożenia pierwotnego wniosku ma (mają):
- nie więcej niż 5 lat,
 - więcej niż 5 lat,
- licząc od momentu, w którym został ustanowiony instrument umożliwiający dochodzenie należności pieniężnej (dla należności lub instrumentów, które zostały zakwestionowane: od momentu, w którym należność nie może już być kwestionowana) (art. 14 lit. b) dyrektywy 2008/55/WE).
- Dla należności pieniężnych, które mają więcej niż 5 lat, wniosek opiera się na następujących okolicznościach: **Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie**
- Wniosek ten jest związany z wnioskiem z dnia 20RR/MM/DD, który został rozpatrzony przez organ wykonujący pod numerem referencyjnym:
- Całkowita kwota należności (włącznie z odsetkami, karami i kosztami) wynosi nie mniej niż 1 500 EUR.
- Należność (należności) jest (są) przedmiotem instrumentu umożliwiającego dochodzenie należności (zobacz załączony dokument) (art. 7 ust. 1 dyrektywy 2008/55/WE).
- Należność (należności) nie jest (nie są) kwestionowana(-e) (art. 7 ust. 2 lit. a) i art. 12 ust. 2 dyrektywy 2008/55/WE).
- Należność (należności) nie może (mogą) być już dłużej kwestionowana(-e) przez złożenie odwołania od decyzji administracyjnej/wniesienie skargi do sądu (art. 7 ust. 2 lit. a) i art. 12 ust 2 dyrektywy 2008/55/WE).
- Należność (należności) jest (są) kwestionowana(-e), ale przepisy ustawowe, wykonawcze i praktyka administracyjna obowiązujące w państwie organu wnioskującego pozwalają na dochodzenie kwestionowanej należności (art. 12 ust 2 dyrektywy 2008/55/WE).
- Odpowiednie procedury dochodzenia należności zostały zastosowane przez państwo członkowskie organu wnioskującego, lecz nie doprowadziły do uregulowania kwoty należności w całości (art. 7 ust. 2 lit. b) dyrektywy 2008/55/WE).

4. INFORMACJE DOTYCZĄCE ZŁOŻONEGO WNIOSKU (WNIOSKÓW)

- Podobny wniosek został przesłany do następującego(-ych) właściwego(-ych) organu(-ów) w państwie członkowskim organu wykonującego:
- Podobny wniosek został przesłany do następującego(-ych) właściwego(-ych) organu(-ów) w następującym(-ych) państwie(-ach) członkowskim(-ich):
- Uprzejmie proszę o nieinformowanie zobowiązanego/innej osoby, której dotyczy wniosek, o niniejszym wniosku przed podjęciem środków zabezpieczających.
- Identyfikacja załączonego(-ych) dokumentu(-ów) (przykład: nr referencyjny, data, tytuł, ...)

5. INSTRUKCJE PŁATNICZE

A. Uprzejmie proszę o przesłanie kwoty dochodzonej należności do:

- Rachunek bankowy numer (IBAN):
- Kod identyfikacyjny banku (BIC):
- Nazwa banku:
- Nazwa posiadacza rachunku:
- Adres posiadacza rachunku:
- Dane referencyjne płatności, które należy podać, dokonując przelewu:

B. Płatność w ratach jest:

- dopuszczalna bez dodatkowych konsultacji
- dopuszczalna jedynie po konsultacji (prosimy o wykorzystanie pola 7 w punkcie 18 w celu konsultacji)
- niedopuszczalna

6. INFORMACJE O OSOBIE, KTÓREJ DOTYCZY WNIOSEK

A. Wniosek dotyczy dochodzenia/zabezpieczenia w odniesieniu do:

 Osób fizycznych:Imię (imiona):Nazwisko:

Nazwisko panieńskie (nazwisko rodowe):

Data urodzenia:

Miejsce urodzenia:

Numer VAT:

Numer identyfikacji podatkowej:

Inne dane identyfikacyjne:

 Osób prawnych:Status prawny:Nazwa firmy:

Numer VAT:

Numer identyfikacji podatkowej:

Inne dane identyfikacyjne:

B. Adres osoby fizycznej/ prawnej: znany — domniemany

Ulica i numer:

Adres szczegółowy:

Kod pocztowy, miasto:

Kraj:

C. Zobowiązanie:

1. Podmiot, którego dotyczy wniosek, jest:

- zobowiązanym (art. 4 ust. 1 rozporządzenia)
- współzobowiązanym (art. 4 ust. 2 rozporządzenia)
- podmiotem posiadającym mienie (art. 4 ust. 3 rozporządzenia)

2. Zobowiązany, jeśli jest nim podmiot inny niż podmiot, którego dotyczy wniosek:

 Dla osób fizycznych:Imię (imiona):Nazwisko: Dla osób prawnych:Status prawny:Nazwa firmy:Adres: znany — domniemany

Ulica i numer:

Adres szczegółowy:

Kod pocztowy, miasto:

Kraj:

3. W stosownym przypadku: mienie zobowiązanego posiadane przez osobę trzecią: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie

D. Inne istotne informacje dotyczące powyższych osób: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie

7. ROZPATRZENIE WNIOSKU O DOCHODZENIE I/LUB O ZABEZPIECZENIE				
Data	Nr	Wiadomość	Organ wnioskujący	Organ wykonujący
A W momencie otrzymania wniosku				
RR/MM/DD	0	W imieniu organu wykonującego ☐ potwierdzam otrzymanie wniosku (art. 15 ust. 1 lit. a) rozporządzenia).		
RR/MM/DD	1	W imieniu organu wykonującego, oświadczam, że nie posiadam uprawnień do rozpatrywania spraw związanych z: ☐ a podatkiem(-ami), którego(-ych) dotyczy wniosek ☐ b następującym(-ymi) podatkiem(-ami), którego(-ych) dotyczy wniosek (prosimy wskazać, jakim, podając odpowiednią literę):		
RR/MM/DD	2	W imieniu organu wykonującego oświadczam, że organ nie udziela pomocy w przypadku należności pieniężnych ☐ a które mają więcej niż 5 lat (art. 14 lit. b) dyrektywy 2008/55/WE). ☐ b których całkowita kwota jest niższa niż 1 500 EUR (art. 25 ust. 2 rozporządzenia)..		
RR/MM/DD	3	W imieniu organu wykonującego odmawiam podjęcia działania (działań), którego(-ych) dotyczy wniosek, z następujących powodów: ☐ a prawo krajowe i praktyka nie pozwalają na dochodzenie należności pieniężnych, które są kwestionowane ☐ b prawo krajowe i praktyka nie pozwalają na zabezpieczenie należności pieniężnych, które są kwestionowane		
RR/MM/DD	4	W imieniu organu wykonującego ☐ zwracam się do organu wnioskującego o uzupełnienie wniosku o następujące informacje dodatkowe: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie		
RR/MM/DD	5	W imieniu organu wnioskującego ☐ a dostarczam na prośbę organu wykonującego następujące informacje dodatkowe: ☐ b oświadczam, iż nie jestem w stanie dostarczyć wnioskowanych informacji dodatkowych (ponieważ: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie)		
RR/MM/DD	6	W imieniu organu wykonującego potwierdzam otrzymanie informacji dodatkowych oraz możliwość wszczęcia postępowania. ☐		
B Niezwłocznie po podjęciu działania, najpóźniej po upływie każdego sześciomiesięcznego okresu od daty otrzymania wniosku.				
RR/MM/DD	7	W imieniu organu wykonującego oświadczam, że przeprowadzono następujące procedury w celu dochodzenia i/lub zabezpieczenia należności: ☐ a Nawiązano kontakt z zobowiązanym i wystąpiono z żądaniem zapłaty w dniu 20RR/MM/DD. ☐ b Prowadzone są negocjacje w sprawie płatności w ratach. ☐ c Wszczęto postępowanie egzekucyjne w dniu 20RR/MM/DD. Podjęto następujące działania: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie ☐ d Wszczęto postępowanie zabezpieczające w dniu 20RR/MM/DD. Podjęto następujące działania: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie ☐ e W imieniu organu wykonującego proszę o udzielenie informacji, czy środki, które zostały podjęte przez organ wykonujący (opisane w lit. c i/lub d powyżej) przerwały lub zawiesiły bieg terminu przedawnienia należności, a jeśli tak, jaki jest nowy termin przedawnienia.		
RR/MM/DD	8	Postępowanie jest w toku. W imieniu organu wykonującego prześlę organowi wnioskującemu informację o zmianach, gdy te nastąpią. ☐		
RR/MM/DD	9	W imieniu organu wnioskującego, potwierdzam, że w wyniku działania wymienionego w punkcie 7 zmienił się termin przedawnienia należności. Nowy termin przedawnienia został określony w polu 8. ☐		

C W każdym czasie	
<i>RR/MM/DD</i>	<p>10 W imieniu organu wykonującego informuję organ wnioskujący, że:</p> <p>☐ a Należność została wyegzekwowana w całości w dniu 20RR/MM/DD.</p> <p>— z czego należności określonej we wniosku odpowiada następująca kwota (prosimy podać kwotę w walucie państwa członkowskiego organu wykonującego):</p> <p>— z czego odsetkom naliczonym zgodnie z prawem państwa członkowskiego organu wykonującego (zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2008/55/WE) odpowiada następująca kwota:</p>
<i>RR/MM/DD</i>	<p>☐ b Należność została wyegzekwowana częściowo w dniu 20RR/MM/DD.</p> <p>— w kwocie (prosimy podać kwotę w walucie państwa członkowskiego organu wykonującego):</p> <p>— z czego należności określonej we wniosku odpowiada kwota:</p> <p>— z czego odsetkom naliczonym zgodnie z prawem państwa członkowskiego organu wykonującego (zgodnie z art. 9 ust. 2 dyrektywy 2008/55/WE) odpowiada kwota:</p> <p>☐ Dalsze działania nie zostaną podjęte.</p> <p>☐ Postępowanie egzekucyjne będzie kontynuowane.</p>
<i>RR/MM/DD</i>	<p>☐ c Podjęto środki zabezpieczające.</p> <p>(Uprasza się organ wykonujący o podanie rodzaju środków: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie)</p>
<i>RR/MM/DD</i>	<p>☐ d Ustalono następującą płatność w ratach:</p>
<i>RR/MM/DD</i>	<p>11 W imieniu organu wykonującego oświadczam, że całość lub część należności nie mogła zostać wyegzekwowana/że środki zabezpieczające nie zostaną podjęte oraz że sprawa zostanie zamknięta z następujących powodów:</p> <p>☐ a1 Osoba, której dotyczy wniosek, jest nieznaną</p> <p>☐ a2 Osoba, której dotyczy wniosek, jest znana, lecz przeprowadziła się pod następujący adres:</p> <p>☐ a3 Osoba, której dotyczy wniosek, jest znana, lecz przeprowadziła się pod nieznaną adres.</p> <p>☐ b Osoba, której dotyczy wniosek, zmarła dnia RRRR/MM/DD.</p> <p>☐ c Zobowiązany/współzobowiązany jest niewypłacalny.</p> <p>☐ d Zobowiązany/współzobowiązany zbankrutował i należność została zgłoszona do masy upadłościowej.</p> <p>Data sądowego stwierdzenia upadłości: 20RR/MM/DD — Data publikacji informacji o upadłości: 20RR/MM/DD</p> <p>☐ e Zobowiązany/współzobowiązany zbankrutował/wyegzekwowanie należności nie jest możliwe.</p> <p>☐ f Inne powody: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie</p>
<i>RR/MM/DD</i>	<p>12 W imieniu organu wnioskującego potwierdzam, że sprawa została zamknięta.</p> <p>☐</p>
<i>RR/MM/DD</i>	<p>13 W imieniu organu wykonującego informuję organ wnioskujący, że otrzymaliśmy powiadomienie, iż podjęto działanie mające na celu zakwestionowanie należności lub instrumentu umożliwiającego dochodzenie należności i że działanie to zawiesi postępowanie egzekucyjne.</p> <p>Ponadto:</p> <p>☐ a Informuję, że podjęto środki zabezpieczające w celu zapewnienia egzekucji należności w dniu 20RR/MM/DD.</p> <p>☐ b Proszę organ wnioskujący o poinformowanie, czy należy dochodzić należności.</p> <p>☐ c Informuję organ wnioskujący, że przepisy ustawowe, wykonawcze i praktyka administracyjna w państwie członkowskim, w którym znajduje się organ wykonujący, nie pozwalają na (dalsze) dochodzenie należności tak długo, jak długo jest ona kwestionowana.</p>
<i>RR/MM/DD</i>	<p>14 W imieniu organu wnioskującego, po uzyskaniu informacji o podjęciu działania kwestionującego należność lub instrument umożliwiający dochodzenie należności,</p> <p>☐ a proszę organ wykonujący o zawieszenie działań.</p> <p>☐ b proszę organ wykonujący o podjęcie środków zabezpieczających w celu zapewnienia egzekucji należności.</p> <p>☐ c proszę organ wykonujący o (dalsze) dochodzenie należności.</p>

<i>RR/MM/DD</i>	<p>15 W imieniu organu wykonującego informuję organ wnioskujący, że:</p> <p>☐ a przepisy ustawowe, wykonawcze i praktyka administracyjna w państwie członkowskim, w którym znajduje się organ wykonujący nie pozwalają na podjęcie wnioskowanego działania</p> <p style="padding-left: 20px;">☐ określonego w punkcie 14 b).</p> <p style="padding-left: 20px;">☐ określonego w punkcie 14 c).</p> <p>☐ b W imieniu organu wykonującego informuję, że podejmę działania zgodne z wnioskiem określonym w</p> <p style="padding-left: 20px;">☐ punkcie 14 a).</p> <p style="padding-left: 20px;">☐ punkcie 14 b).</p> <p style="padding-left: 20px;">☐ punkcie 14 c).</p>
<i>RR/MM/DD</i>	<p>16 W imieniu organu wnioskującego</p> <p>☐ a zmieniam wniosek o dochodzenie i/lub zabezpieczenie, zgodnie z zawartością zmienionego pola 8 „Informacje dotyczące należności”,</p> <p style="padding-left: 20px;">☐ zgodnie z decyzją dotyczącą kwestionowanej należności, wydaną w dniu 20RR/MM/DD przez organ właściwy w tej sprawie.</p> <p style="padding-left: 20px;">☐ ponieważ część należności została zapłacona bezpośrednio organowi wnioskującemu.</p> <p style="padding-left: 20px;">☐ z innych powodów: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie</p> <p>☐ b proszę organ wykonujący o podjęcie postępowania egzekucyjnego w związku z tym, że wynik kwestionowania należności nie był przychylny dla zobowiązanego (decyzja organu właściwego w tej sprawie z dnia 20RR/MM/DD).</p>
<i>RR/MM/DD</i>	<p>17 W imieniu organu wnioskującego wycofuję niniejszy wniosek o dochodzenie i/lub zabezpieczenie, gdyż:</p> <p>☐ a należność została zapłacona bezpośrednio organowi wnioskującemu.</p> <p>☐ b minął termin przedawnienia należności.</p> <p>☐ c należność (należności) została (-y) anulowana (-e) przez sąd krajowy lub organ administracyjny.</p> <p>☐ d instrument umożliwiający dochodzenie należności został anulowany.</p> <p>☐ e inny powód: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie</p>
D Inne	
<i>RR/MM/DD</i>	<p>18 Inne uwagi: Informacja w języku zrozumiałym dla obydwu organów lub tłumaczenie (prosimy o zamieszczenie daty na początku każdej uwagi)</p> <p>☐</p>

8. INFORMACJE DOTYCZĄCE NALEŻNOŚCI		Waluta organu wnioskującego (AA): Waluta organu wykonującego (RA): Stosowany kurs wymiany:					
☐ należność (należności) pierwotna(-e), dla której(-ych) wniosek o wzajemną pomoc został wysłany w dniu 20RR/MM/DD. ☐ należność zmieniona decyzją organu administracyjnego lub decyzją sądową z dnia 20RR/MM/DD. ☐ należność zmieniona w związku z zapłatą części należności bezpośrednio organowi wnioskującemu.		Kwota odsetek na dzień złożenia wniosku (€) (3)	Kwota kosztów na dzień złożenia wniosku (€) (3)	Kwota kar administracyjnych na dzień złożenia wniosku (€) (3)	Kwota należności ogółem (€) (3)	Termin, od którego można dochodzić zabezpieczyć należności	Termin przedawnienia należności
Identyfikacja należności (1)							
Nr referencyjny:		Waluta AA:	Waluta AA:	Waluta AA:	Waluta AA:	20RR/MM/DD	20RR/MM/DD
Rodzaj:							
Nazwa:		Waluta RA:	Waluta RA:	Waluta RA:	Waluta RA:		
Okres:							
Data powstania należności:							
20RR/MM/DD							
Data doręczenia decyzji:							
20RR/MM/DD							
Nr referencyjny:		Waluta AA:	Waluta AA:	Waluta AA:	Waluta AA:	20RR/MM/DD	20RR/MM/DD
Rodzaj:							
Nazwa:		Waluta RA:	Waluta RA:	Waluta RA:	Waluta RA:		
Okres:							
Data powstania należności:							
20RR/MM/DD							
Data doręczenia decyzji:							
20RR/MM/DD							
Nr referencyjny:		Waluta AA:	Waluta AA:	Waluta AA:	Waluta AA:	20RR/MM/DD	20RR/MM/DD
Rodzaj:							
Nazwa:		Waluta RA:	Waluta RA:	Waluta RA:	Waluta RA:		
Okres:							
Data powstania należności:							
20RR/MM/DD							
Data doręczenia decyzji:							
20RR/MM/DD							
Łączna kwota należności: w walucie AA: — w walucie RA: — w EUR:							
Inne informacje Informacja w języku zrozumiałym dla obywateli organów lub tłumaczenie							
(1) Dla każdej należności: Numer referencyjny; rodzaj należności (art. 2 lit a)-h) dyrektywy 2008/55/WE); nazwa danego podatku w państwie członkowskim AA; okres objęty należnością; data powstania należności; data doręczenia decyzji (zob. art. 7 ust. 3 lit e) dyrektywy 2008/55/WE.							
(2) W miarę możliwości kwoty powinny zostać podane osobno dla każdej należności.							
(3) Kwoty wyrażone w walucie państwa członkowskiego organu wnioskującego oraz państwa członkowskiego organu wykonującego.							

ZAŁĄCZNIK IV

Wzór A w celu informowania o statystykach dotyczących korzystania ze wzajemnej pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych – informacje ogólne

Państwo członkowskie	Wnioski o wzajemną pomoc przy dochodzeniu należności pieniężnych otrzymane i przesłane przez:											
	Wnioski o udzielenie informacji		Wnioski o powiadomienie		Wnioski otrzymane od:				Wnioski przesłane do:			
	Liczba otrzymanych od:	Liczba przesłanych do:	Liczba otrzymanych od:	Liczba przesłanych do:	Liczba	Kwota należności, których dotyczą	Kwota wyegzekwowanych należności dla wniosków złożonych w ciągu roku (1)	Rok	Liczba	Kwota należności, których dotyczą	Kwota wyegzekwowanych należności dla wniosków złożonych w ciągu roku (1)	Rok
BE – Belgii/Belgique												
BG – България (Bulgaria)												
CZ – Česká Republika												
DK – Danmark												
DE – Deutschland												
IE – Ireland												
EE – Eesti												
EL – Ελλάδα (Ellas)												
ES – España												
FR – France												
IT – Italia												
CY – Κύπρος (Kypros)												
LV – Latvija												
LT – Lietuva												
LU – Luxembourg												
HU – Magyarország												
MT – Malta												
NL – Nederland												
AT – Österreich												
PL – Polska												
PT – Portugal												
RO – România												
SI – Slovenija												
SK – Slovensko												
FI – Suomi/Finland												
SE – Sverige												
UK – United Kingdom												
Razem	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

(1) Proszę rozbić całkowite wyegzekwowane kwoty na poszczególne lata, w których zostały złożone odnośne wnioski

(2) Skutecznie wyegzekwowane (nie należy wpisywać kwot, w odniesieniu do których podjęto środki zabezpieczające lub uzgodniono odroczenie terminu płatności)

(3) Kwoty te obejmują również wszelkie należności, w związku z którymi zwrócono się o wzajemną pomoc, płacone bezpośrednio przez zobowiązanego wnioskującemu państwu członkowskiemu

ZAŁĄCZNIK V

Wzór B w celu informowania o statystykach dotyczących korzystania ze wzajemnej pomocy przy dochodzeniu należności pieniężnych – informacje na temat rodzaju należności

Wnioski o dochodzenie przesłane lub otrzymane przez:	W roku:			
	Wnioski przesłane		Wnioski otrzymane	
	Kwota należności, których dotyczą wnioski	Kwota wyegzekwowanych należności ⁽⁷⁾	Kwota należności, których dotyczą wnioski	Kwota wyegzekwowanych należności ⁽⁸⁾
Należności na podstawie art. 2 lit. a)–d) dyrektywy 2008/55/WE ⁽¹⁾ ⁽⁶⁾				
Należności na podstawie art. 2 lit. e) dyrektywy 2008/55/WE ⁽²⁾ ⁽⁶⁾				
Należności na podstawie art. 2 lit. f) dyrektywy 2008/55/WE ⁽³⁾ ⁽⁶⁾				
Należności na podstawie art. 2 lit. g) dyrektywy 2008/55/WE ⁽⁴⁾ ⁽⁶⁾				
Należności na podstawie art. 2 lit. h) dyrektywy 2008/55/WE ⁽⁵⁾ ⁽⁶⁾				
Razem	0	0	0	0
<p>⁽¹⁾ Oplaty rolne, opłaty wyrównawcze od cukru, należności przywozowe i wywozowe.</p> <p>⁽²⁾ Podatek od towarów i usług.</p> <p>⁽³⁾ Akcyza.</p> <p>⁽⁴⁾ Podatki od dochodu i kapitału.</p> <p>⁽⁵⁾ Podatki od składek ubezpieczeniowych.</p> <p>⁽⁶⁾ W tym odsetki, kary i grzywny administracyjne oraz koszty.</p> <p>⁽⁷⁾ Kwoty te obejmują również wszelkie należności, w związku z którymi zwrócono się o wzajemną pomoc, płacone bezpośrednio przez zobowiązanego wnioskującemu państwu członkowskiemu.</p> <p>⁽⁸⁾ Skutecznie wyegzekwowane (nie należy wpisywać kwot, w odniesieniu do których podjęto środki zabezpieczające lub uzgodniono odroczenie terminu płatności).</p>				

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1180/2008**z dnia 28 listopada 2008 r.****ustanawiające system przekazywania informacji w sprawie niektórych dostaw wołowiny, cielęciny i wieprzowiny na terytorium Federacji Rosyjskiej**

(Wersja skodyfikowana)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 170 i 192, w połączeniu z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2584/2000 z dnia 24 listopada 2000 r. ustanawiające system przekazywania informacji w sprawie niektórych dostaw wołowiny, cielęciny i wieprzowiny na terytorium Federacji Rosyjskiej ⁽²⁾ zostało kilkakrotnie znacząco zmienione ⁽³⁾. Dla zapewnienia jasności i zrozumiałości powinno zostać skodyfikowane.
- (2) Artykuł 2 Protokołu 2 w sprawie wzajemnej pomocy administracyjnej w celu prawidłowego stosowania ustawodawstwa celnego, załączonego do Układu o Partnerstwie i Współpracy ustanawiającym partnerstwo między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Federacją Rosyjską, z drugiej strony ⁽⁴⁾, przewiduje, że Strony mają wzajemnie sobie pomagać w zapewnieniu prawidłowego stosowania ustawodawstwa celnego, w szczególności przez zapobieganie, wykrywanie i dochodzenie naruszeń tego ustawodawstwa. Dla wykonywania pomocy administracyjnej Komisja, reprezentowana przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (zwany dalej „OLAF”), oraz władze rosyjskie zawarły Umowę ustanawiającą mechanizm przekazywania informacji dotyczących przepływu towarów między Wspólnotą a Federacją Rosyjską.
- (3) Jako część tej pomocy administracyjnej, szczególnie w odniesieniu do przewozu produktów z wołowiny, cielęciny i wieprzowiny z przeznaczeniem dla Federacji Rosyjskiej, powinny być określone informacje, które podmioty gospodarcze muszą przysyłać właściwym

organom państw członkowskich oraz system przekazywania tych informacji między właściwymi organami państw członkowskich, OLAF a władzami rosyjskimi.

- (4) Informacje te i wprowadzany system ich przekazywania powinny umożliwiać śledzenie wywozu danych produktów do Federacji Rosyjskiej oraz, gdzie to właściwe, wykrycie przypadków, w których refundacja nie jest należna i musi być odzyskana.
- (5) Stosowanie przepisów niniejszego rozporządzenia będzie oceniane po upływie istotnego okresu ich funkcjonowania. Ocena przeprowadzana na tej podstawie może, w miarę potrzeby, prowadzić do rozszerzenia tych przepisów na wywóz innych produktów i powodować skutki finansowe w przypadkach, gdy zobowiązania są lub nie są spełnione.
- (6) Artykuł 16 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 800/1999 z dnia 15 kwietnia 1999 r. ustanawiającego wspólne szczegółowe zasady stosowania systemu refundacji wywozowych do produktów rolnych ⁽⁵⁾ określa, że w niektórych przypadkach szczególnych Komisja może przewidzieć obowiązek przedłożenia dowodu przywozu w formie poszczególnych dokumentów lub w inny sposób. Dlatego też, w przypadku wywozów przewidzianych tym rozporządzeniem, informacje uzyskane od organów rosyjskich należy uznać za nowe źródło dowodu, wspierające aktualne źródła dowodu.
- (7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do przesyłek wołowiny, cielęciny i wieprzowiny, oznaczonych kodami CN 0201, 0202 i 0203, kierowanych na terytorium Federacji Rosyjskiej („Rosji”), w odniesieniu do których zgłoszono wywozowym towarzyszą wnioski o refundację wywozową.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 298 z 25.11.2000, s. 16.⁽³⁾ Zob. załącznik I.⁽⁴⁾ Dz.U. L 327 z 28.11.1997, s. 48.⁽⁵⁾ Dz.U. L 102 z 17.4.1999, s. 11.

Niniejsze rozporządzenie nie ma zastosowania do przesyłek określonych w akapicie pierwszym o wielkości mniejszej niż 3 000 kilogramów.

Artykuł 2

Eksporterzy chcący skorzystać z przepisów art. 4 ust. 2, w terminie dziesięciu dni roboczych od daty wyładowania produktów w Rosji, w przypadku każdego zgłoszenia wywozowego, przekazują organowi centralnemu wyznaczonemu przez każde państwo członkowskie wywozu następujące informacje:

- a) numer zgłoszenia wywozowego, urząd celny wywozu oraz datę, z którą dopełniono wywozowych formalności celnych;
- b) opis towarów, wskazując ośmiocyfrowy kod produktu Nomenklatury Scalonej;
- c) ilość netto w kilogramach;
- d) numer karnetu TIR lub numer referencyjny rosyjskiego dokumentu DKD tranzytu wewnętrznego, lub numer zgłoszenia TD1/IM40 dopuszczenia do swobodnego obrotu na terytorium Rosji;
- e) numer pojemnika, jeżeli ma to zastosowanie;
- f) numer identyfikacyjny lub nazwę środka transportu w chwili wejścia przesyłki na terytorium Rosji;
- g) numer pozwolenia dla składu podlegającego dozorowi celnemu, do którego dostarczono produkt na terytorium Rosji;
- h) datę dostarczenia produktu do składu podlegającego dozorowi celnemu w Rosji.

Artykuł 3

1. Centralny organ w danym państwie członkowskim określony w art. 2 przesyła otrzymane informacje pocztą elektroniczną do OLAF w ciągu dwóch dni roboczych od daty ich otrzymania.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Jacques BARROT
Wiceprzewodniczący

2. Informacje określone w art. 2 oraz numer identyfikacyjny każdej czynności wywozu przesyłane są przez OLAF po ich otrzymaniu do rosyjskich organów celnych.

3. OLAF informuje centralny organ w danym państwie członkowskim, odpowiednio, o odpowiedzi rosyjskich organów celnych, w ciągu dwóch dni roboczych od otrzymania tej odpowiedzi, lub o braku udzielenia odpowiedzi przez te organy, w ciągu dwóch dni roboczych od końca trzytygodniowego okresu ustanowionego na udzielenie odpowiedzi przez władze rosyjskie, na podstawie zawartego z nimi uzgodnienia administracyjnego.

Artykuł 4

1. Informacje określone w art. 1 i 2 nie stanowią wymagań dodatkowych wobec tych, które zostały ustanowione w związku z przyznawaniem refundacji wywozowych w danych sektorach.

2. Jeżeli odpowiedź organów rosyjskich, o której mowa w art. 3 ust. 3, jest pozytywna, to uznaje się ją za dowód, że przywozowych formalności celnych dopełniono zgodnie z art. 16 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 800/1999.

Artykuł 5

Rozporządzenie (WE) nr 2584/2000 traci moc.

Odesłania do uchylonego rozporządzenia odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia, zgodnie z tabelą korelacji w załączniku II.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

ZAŁĄCZNIK I

Uchylone rozporządzenie i jego kolejne zmiany

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2584/2000	(Dz.U. L 298 z 25.11.2000, s. 16)
Rozporządzenie Komisji (WE) nr 44/2003	(Dz.U. L 7 z 11.1.2003, s. 58)

ZAŁĄCZNIK II

Tabela korelacji

Rozporządzenie (WE) nr 2584/2000	Niniejsze rozporządzenie
Artykuły 1–4	Artykuły 1–4
—	Artykuł 5
Artykuł 5 ust. 1	Artykuł 6
Artykuł 5 ust. 2	—
—	Załącznik I
—	Załącznik II

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1181/2008

z dnia 28 listopada 2008 r.

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 616/2007 otwierające i ustalające zarządzanie wspólnotowymi kontyngentami taryfowymi na mięso drobiowe pochodzące z Brazylii, Tajlandii i pozostałych państw trzecich

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 144 ust. 1 i art. 148 w związku z jego art. 4,uwzględniając decyzję Rady 2007/360/WE z dnia 29 maja 2007 r. w sprawie zawarcia porozumień w formie uzgodnionych protokołów między Wspólnotą Europejską a Federacją Republiką Brazylii oraz między Wspólnotą Europejską a Królestwem Tajlandii, zgodnie z art. XXVIII Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu z 1994 r. (GATT 1994), dotyczących zmiany koncesji dla mięsa drobiowego ⁽²⁾, w szczególności jej art. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 5 ust. 2 rozporządzenia Komisji (WE) nr 616/2007 ⁽³⁾ przewiduje wniesienie zabezpieczenia w wysokości 50 EUR na 100 kg przy składaniu wniosków o pozwolenie na przywóz.
- (2) Ze względu na nowe warunki dotyczące przywozu produktów pochodzących z Brazylii kwotę zabezpieczenia dotyczącą pozwolenia należy ustalić na odpowiednim poziomie zapewniającym właściwe zarządzanie kontyngentami taryfowymi i zapewniającym podmiotom gospodarczym zadowalający dostęp do tych kontyngentów.
- (3) Ze względu na obniżenie kwoty zabezpieczenia, a także w celu zapewnienia właściwego zarządzania, należy zwiększyć maksymalną ilość, o którą każdy podmiot gospodarczy może wystąpić z wnioskiem w ramach kontyngentów z grupy nr 1.

(4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 616/2007.

(5) Biorąc pod uwagę, że okres składania wniosków w odniesieniu do następnego podokresu rozpoczyna się dnia 1 grudnia 2008 r. konieczne jest, aby niniejsze rozporządzenie zaczęło obowiązywać od wspomnianej daty.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 4 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 616/2007 otrzymuje brzmienie:

„5. Wnioski o pozwolenie muszą dotyczyć co najmniej 100 ton, ale maksymalnie 10 % ilości dostępnych w ramach danego kontyngentu w ustalonym okresie lub podokresie. Jednakże dla grup nr 2 i 3 wniosków o pozwolenie dotyczy maksymalnie 5 % ilości dostępnych w ramach danego kontyngentu w ustalonym podokresie.

Dla grup nr 3, 6 i 8 minimalna dopuszczalna ilość w odniesieniu do wniosków o pozwolenie wynosi 10 ton.”

Artykuł 2

Artykuł 5 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 616/2007 otrzymuje brzmienie:

„2. Przy składaniu wniosków o pozwolenia na przywóz wnosi się zabezpieczenie w wysokości 50 EUR na 100 kg.

Jednakże w przypadku wniosków o pozwolenie dotyczących grup nr 1, 4 i 7 kwota zabezpieczenia wynosi 10 EUR na 100 kg.”

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 138 z 30.5.2007, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 142 z 5.6.2007, s. 5.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1182/2008**z dnia 28 listopada 2008 r.****ustalające z góry stawkę dopłat do prywatnego przechowywania masła**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku)⁽¹⁾, w szczególności jego art. 43 lit a) i d) w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 28 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje przyznanie dopłat do prywatnego przechowywania masła.
- (2) Zmiany cen i zapasów masła wskazują na zakłócenia równowagi na rynku, których można by uniknąć lub zredukować za pomocą przechowywania sezonowego. W związku z obecną sytuacją rynkową należy przyznać dopłaty do prywatnego przechowywania masła od dnia 1 stycznia 2009 r.
- (3) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 826/2008 z dnia 20 sierpnia 2008 r. ustanawiające wspólne zasady dotyczące przyznawania dopłat do prywatnego przechowywania niektórych produktów rolnych⁽²⁾ wprowadziło wspólne zasady realizacji systemu dopłat do prywatnego przechowywania.
- (4) Na mocy art. 6 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 dopłaty ustalone z góry mają być przyznawane zgodnie ze szczegółowymi zasadami i warunkami określonymi w rozdziale III tego rozporządzenia.
- (5) W celu ułatwienia wprowadzenia w życie niniejszego środka i uwzględniając praktyki obowiązujące w państwach członkowskich, art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 826/2008 powinien odnosić się jedynie do produktów, które zostały w całości wprowadzone do składu. W związku z tym należy wprowadzić odstępstwo od przepisów tego artykułu.
- (6) Artykuł 29 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że wysokość dopłat ustala się na podstawie kosztów przechowywania i prawdopodobnych tendencji cenowych na rynku masła świeżego i masła z zapasów.
- (7) Należy ustalić dopłaty na pokrycie kosztów przyjęcia i wydania danych produktów oraz dziennych kosztów składowania w chłodni i kosztów finansowania.
- (8) Ze względu na skuteczność administracyjną i uproszczenia administracyjne, jeśli wymagane, szczegółowe informacje dotyczące przechowywania zostały przedstawione we wniosku o dofinansowanie, należy odstąpić od wymogu przekazania tych samych informacji po zawarciu umowy określonej w art. 20 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (WE) nr 826/2008.
- (9) Ze względu na uproszczenia i skuteczność logistyczną można odstąpić od wymogu oznakowania numerem umowy każdej przechowywanej jednostki, o ile numer umowy jest wprowadzony do rejestru magazynu.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejsze rozporządzenie ustanawia dopłaty do prywatnego przechowywania masła solonego i niesolonego zgodnie z art. 28 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do umów zawartych w 2009 r.

Artykuł 2

1. Rozporządzenie (WE) nr 826/2008 stosuje się, o ile niniejsze rozporządzenie nie stanowi inaczej.

2. W drodze odstępstwa od przepisów art. 7 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 826/2008, wnioski powinny odnosić się jedynie do produktów, które zostały w całości wprowadzone do składu.

Artykuł 3

Jednostka miary ilości określona w art. 16 ust. 2 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 826/2008 oznacza „przechowywaną partię”, odpowiadającą ilości produktu objętej niniejszym rozporządzeniem, o wadze co najmniej jednej tony oraz jednorodnego składu i jakości, pochodząca z tego samego zakładu, przyjęta do przechowywania w tym samym magazynie oraz tego samego dnia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 223 z 21.8.2008, s. 3.

Artykuł 4

1. Dopłaty do produktów określonych w art. 1 wynoszą:
 - 15,62 EUR na tonę przechowywanych produktów w odniesieniu do stałych kosztów przechowywania,
 - 0,44 EUR na tonę przechowywanych produktów i na dzień w odniesieniu do magazynowania objętego umową.
2. Rozpoczęcie magazynowania objętego umową odbywa się wyłącznie w terminie od dnia 1 stycznia do 15 sierpnia 2009 r. Wyprowadzenie ze składu może nastąpić wyłącznie począwszy od dnia 16 sierpnia 2009 r. Magazynowanie objęte umową kończy się w dniu poprzedzającym odbiór z magazynu lub najpóźniej ostatniego dnia lutego następującego po wprowadzeniu do magazynu.
3. Dopłaty mogą być przyznane wyłącznie, jeśli okres magazynowania objętego umową wynosi od 90 do 227 dni.

Artykuł 5

Zgodnie z wymogami art. 35 ust. 1 lit. a) rozporządzenia (WE) nr 826/2008, w każdy wtorek, najpóźniej do godziny 12.00

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

czasu obowiązującego w Brukseli, państwa członkowskie informują Komisję o całkowitych ilościach, w odniesieniu do których zawarto umowy, oraz ilościach produktów, w odniesieniu do których złożono wnioski o zawarcie umów.

Artykuł 6

1. Nie stosuje się art. 20 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (WE) nr 826/2008.
2. Państwa członkowskie mogą odstąpić od wymogów określonych w art. 22 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 826/2008, dotyczących oznakowania numeru umowy, pod warunkiem że kierownik składu podejmie się wprowadzenia numeru umowy do rejestru, określonego w pkt. III załącznika I do tego rozporządzenia.

Artykuł 7

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się do wniosków o dopłaty składanych od dnia 1 stycznia 2009 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1183/2008**z dnia 28 listopada 2008 r.****zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1019/2002 w sprawie norm handlowych w odniesieniu do oliwy z oliwek**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych (rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku) ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 113 ust. 1 lit. a) i art. 121 lit. h), w związku z art. 4,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1019/2002 ⁽²⁾ przewiduje system pewnych nieobowiązkowych oznaczeń dla oliwy z oliwek. Zgodnie z art. 5 lit. c) tego rozporządzenia oznaczenia właściwości organoleptycznych oliwy z oliwek z pierwszego tłoczenia mogą znajdować się na etykietach tylko w przypadku, gdy opierają się na wynikach metody analizy przewidzianej w rozporządzeniu Komisji (EWG) nr 2568/91 z dnia 11 lipca 1991 r. w sprawie właściwości oliwy z oliwek i oliwy z wyciżyn oliwek oraz w sprawie odpowiednich metod analizy ⁽³⁾. Zgodnie z art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 przepis ten stosuje się od dnia 30 listopada 2008 r.
- (2) Poszukiwania nowych metod oceny organoleptycznej umożliwiających poszerzenie gamy pozytywnych cech oliw z oliwek z pierwszego tłoczenia, podjęte przez Międzynarodową Radę ds. Oliwy z Oliwek (IOOC), zostały zakończone w listopadzie 2007 r. Dostosowanie przepisów wspólnotowych do zweryfikowanej metody

IOOC wymaga zmiany art. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1019/2002. Dostosowanie to stanowi część zmiany kilku przepisów dotyczących oznakowania oliwy z oliwek, które mają wejść w życie dnia 1 lipca 2009 r. Stosowanie obecnych przepisów art. 5 lit. c) w ograniczonym okresie, począwszy od dnia 30 listopada 2008 r. do dnia 30 czerwca 2009 r., byłoby niewłaściwe, zwłaszcza w odniesieniu do podmiotów, które będą musiały dostosować oznakowanie swoich produktów.

- (3) Należy zatem przełożyć datę, od której ma być stosowany art. 5 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 1019/2002, na dzień 1 lipca 2009 r.
- (4) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 1019/2002.
- (5) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Zarządzającego ds. Wspólnej Organizacji Rynków Rolnych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W art. 12 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1019/2002 akapit trzeci otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 5 lit. c) stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.”

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 30 listopada 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Mariann FISCHER BOEL
Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 155 z 14.6.2002, s. 27.

⁽³⁾ Dz.U. L 248 z 5.9.1991, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1184/2008**z dnia 28 listopada 2008 r.****ustanawiające zakaz połowów śledzia w wodach WE oraz wodach międzynarodowych obszarów Vb, Vlb oraz VIaN przez statki pływające pod banderą Francji**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/2008 z dnia 16 stycznia 2008 r. ustalające uprawnienia do połowów na 2008 r. i związane z nimi warunki dla pewnych stad ryb i grup stad ryb, stosowane na wodach terytorialnych Wspólnoty oraz w odniesieniu do statków wspólnotowych na wodach, na których wymagane są ograniczenia połowowe ⁽³⁾, określa kwoty na rok 2008.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2008 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Wyczerpanie kwoty

Kwotę połowową przyznaną na 2008 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2

Zakazy

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeładunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 19 z 23.1.2008, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	62/T&Q
Państwo członkowskie	FRA
Stado	HER/5B6ANB.
Gatunek	Śledź (<i>Clupea harengus</i>)
Obszar	Vb, Vlb oraz ViaN (wody WE i wody międzynarodowe)
Data	8.10.2008

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1185/2008**z dnia 28 listopada 2008 r.****ustanawiające zakaz połowów skarpa w Morzu Czarnym przez statki pływające pod banderą Bułgarii**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 2371/2002 z dnia 20 grudnia 2002 r. w sprawie ochrony i zrównoważonej eksploatacji zasobów rybołówstwa w ramach wspólnej polityki rybołówstwa ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 26 ust. 4,uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2847/93 z dnia 12 października 1993 r. ustanawiające system kontroli mający zastosowanie do wspólnej polityki rybołówstwa ⁽²⁾, w szczególności jego art. 21 ust. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1579/2007 z dnia 20 grudnia 2007 r. ustalające wielkości dopuszczalne połowów i związane z nimi warunki dla niektórych zasobów rybnych i grup zasobów rybnych mające zastosowanie do Morza Czarnego w 2008 r. ⁽³⁾ określa kwoty na 2008 r.
- (2) Według informacji przekazanych Komisji statki pływające pod banderą państwa członkowskiego określonego w załączniku do niniejszego rozporządzenia lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim wyczerpały kwotę na połowy stada w nim określonego przyznaną na 2008 r.

- (3) Należy zatem zakazać połowów, przechowywania na statku, przeladunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1**Wyczerpanie kwoty**

Kwotę połowową przyznaną na 2008 r. państwu członkowskiemu określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do stada w nim określonego uznaje się za wyczerpaną z dniem wymienionym w tym załączniku.

Artykuł 2**Zakazy**

Z dniem określonym w załączniku do niniejszego rozporządzenia zakazuje się połowów stada określonego w załączniku przez statki pływające pod banderą państwa członkowskiego w nim określonego lub zarejestrowane w tym państwie członkowskim. Zakazuje się przechowywania na statku, przeladunku i wyładunku ryb pochodzących z tego stada złowionych przez te statki po tej dacie.

Artykuł 3**Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu następującym po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Fokion FOTIADIS

Dyrektor Generalny ds. Gospodarki Morskiej
i Rybołówstwa

⁽¹⁾ Dz.U. L 358 z 31.12.2002, s. 59.

⁽²⁾ Dz.U. L 261 z 20.10.1993, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 346 z 29.12.2007, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Nr	01/MED
Państwo członkowskie	BGR
Stado	TUR/F3742C
Gatunek	Skarp (<i>Psetta maxima</i>)
Obszar	Morze Czarne
Data	15.9.2008

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 1186/2008**z dnia 28 listopada 2008 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 grudnia 2008 r.**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 1249/96 z dnia 28 czerwca 1996 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (EWG) nr 1766/92 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust.1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należność celna przywozowa na produkty oznaczone kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 [pszenica zwyczajna wysokiej jakości], 1002, ex 1005 inne niż ziarna hybrydowe oraz ex 1007 inne niż hybrydy do siewu, jest równa cenie interwencyjnej obowiązującej na takie produkty w przywozie, powiększonej o 55 %, minus cena importowa cif stosowana wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć konwencyjnej stawki celnej określonej na podstawie Nomenklatury Scalonej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe cif ustana-

wiane są regularnie dla produktów określonych w tym ustępie.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, ceną do obliczania należności przywozowej produktów oznaczonych kodami CN 1001 10 00, 1001 90 91, ex 1001 90 99 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości), 1002 00, 1005 10 90, 1005 90 00 i 1007 00 90 jest dzienna reprezentatywna cena cif w przywozie ustalona w sposób określony w art. 4 wspomnianego rozporządzenia.
- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 grudnia 2008 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.
- (5) W związku z tym zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 608/2008 z dnia 26 czerwca 2008 r. w sprawie czasowego zawieszenia cła przywozowego na niektóre zboża w odniesieniu do roku gospodarczego 2008/2009 ⁽³⁾, zawieszają się stosowanie niektórych należności ustanowionych niniejszym rozporządzeniem,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 grudnia 2008 r. należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, ustala się w załączniku I do niniejszego rozporządzenia na podstawie czynników określonych w załączniku II.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dnia 1 grudnia 2008 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji

Jean-Luc DEMARTY

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 161 z 29.6.1996, s. 125.

⁽³⁾ Dz.U. L 166 z 27.6.2008, s. 19.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 grudnia 2008 r.

Kod CN	Wyszczególnienie towarów	Należność przywózowa ⁽¹⁾ (w EUR/t)
1001 10 00	PSZENICA twarda wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
1001 90 91	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 90 99	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 00 00	ŻYTO	23,12
1005 10 90	KUKURYDZA siewna, inna niż hybryda	21,34
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	21,34
1007 00 90	Ziarno SORGO, inne niż hybryda do siewu	23,12

⁽¹⁾ W przypadku towarów przywożonych do Wspólnoty przez Ocean Atlantycki lub przez Kanał Sueski, zgodnie z art. 2 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1249/96, importer może skorzystać z obniżki należności celnych o:

- 3 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się na Morzu Śródziemnym,
- 2 EUR/t, jeśli port wyladunkowy znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Wielkiej Brytanii lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 2 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1249/96.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczaniu należności ustalonych w załączniku I

14.11.2008-27.11.2008

1) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

(EUR/t)

	Pszenica zwyczajna ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica twarda wysokiej jakości	Pszenica twarda średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica twarda niskiej jakości ⁽³⁾	Jęczmień
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—	—
Notowanie	190,56	112,79	—	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	241,10	231,10	211,10	125,25
Premia za Zatokę	—	12,34	—	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	27,27	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 4 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1249/96).

2) Średnie z okresu rozliczeniowego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1249/96:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska–Rotterdam: 11,99 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora–Rotterdam: 10,09 EUR/t

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2008/96/WE

z dnia 19 listopada 2008 r.

w sprawie zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 71 ust. 1 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego ⁽¹⁾,

po konsultacji z Komitetem Regionów,

stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 251 Traktatu ⁽²⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Transeuropejska sieć drogowa określona w decyzji nr 1692/96/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie wspólnotowych wytycznych dotyczących rozwoju transeuropejskiej sieci transportowej ⁽³⁾ ma fundamentalne znaczenie dla wspierania integracji europejskiej i spójności, jak również dla zapewnienia wysokiego poziomu dobrobytu. W szczególności należy zapewnić wysoki poziom bezpieczeństwa.
- (2) W białej księdze z dnia 12 września 2001 r. „Europejska polityka transportowa do 2010 r.: czas na decyzje” Komisja podkreśliła konieczność przeprowadzania ocen wpływu na bezpieczeństwo oraz audytów bezpieczeństwa ruchu drogowego w celu identyfikacji na terenie Wspólnoty odcinków o dużej koncentracji wypadków drogowych i zarządzania tymi odcinkami. Komisja wyznaczyła ponadto cel, jakim jest zmniejszenie o połowę liczby wypadków śmiertelnych na drogach w Unii Europejskiej między 2001 a 2010 r.
- (3) W swoim komunikacie z dnia 2 czerwca 2003 r. w sprawie „Europejskiego programu działań na rzecz bezpieczeństwa na drodze – Zmniejszenie o połowę liczby ofiar wypadków drogowych w Unii Europejskiej do roku 2010: wspólna odpowiedzialność” Komisja uznała infrastrukturę drogową za trzeci filar polityki

bezpieczeństwa ruchu drogowego, który powinien w znacznym stopniu przyczynić się do osiągnięcia celu Wspólnoty, jakim jest zmniejszenie liczby wypadków.

- (4) W ostatnich latach nastąpił duży postęp w zakresie projektowania pojazdów (środki bezpieczeństwa oraz rozwój i stosowanie nowych technologii), co przyczyniło się do ograniczenia liczby osób ginących lub odnoszących obrażenia w wypadkach drogowych. Jednak aby osiągnąć cel wyznaczony na rok 2010, konieczne jest podjęcie działań również w innych dziedzinach. Zarządzanie bezpieczeństwem infrastruktury drogowej oferuje wiele możliwości udoskonaleń, które należy wykorzystać.
- (5) Ustanowienie odpowiednich procedur jest podstawowym narzędziem poprawy bezpieczeństwa infrastruktury drogowej w ramach transeuropejskiej sieci drogowej. Oceny wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego powinny wykazać, na poziomie strategicznym, jaki jest wpływ różnych planowanych wariantów danego projektu infrastruktury na bezpieczeństwo ruchu drogowego, oraz odgrywać decydującą rolę przy wytyczaniu przebiegu dróg. Wyniki ocen wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego mogą zostać przedstawione w kilku różnych dokumentach. Ponadto audyty bezpieczeństwa ruchu drogowego powinny szczegółowo określić te cechy projektów infrastruktury drogowej, które mogą zagrażać bezpieczeństwu. Uzasadnione jest zatem opracowanie procedur mających zastosowanie w tych dwóch dziedzinach, tak aby zwiększyć bezpieczeństwo infrastruktury drogowej w transeuropejskiej sieci drogowej, z jednoczesnym wyłączeniem tuneli drogowych, które obejmuje dyrektywa 2004/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie minimalnych wymagań bezpieczeństwa dla tuneli w transeuropejskiej sieci drogowej ⁽⁴⁾.
- (6) Niektóre państwa członkowskie posiadają już dobrze funkcjonujące systemy zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej. Krajom tym należy pozwolić na dalsze stosowanie istniejących już własnych metod, w zakresie, w jakim są one zgodne z celami niniejszej dyrektywy.
- (7) Badania naukowe mają zasadnicze znaczenie dla poprawy bezpieczeństwa ruchu na drogach w Unii Europejskiej. Rozwój i prezentacja elementów, środków i metod (w tym telematyki) oraz upowszechnianie wyników badań odgrywają ważną rolę w zwiększaniu bezpieczeństwa infrastruktury drogowej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 168 z 20.7.2007, s. 71.⁽²⁾ Opinia Parlamentu Europejskiego z dnia 19 czerwca 2008 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 20 października 2008 r.⁽³⁾ Dz.U. L 228 z 9.9.1996, s. 1.⁽⁴⁾ Dz.U. L 167 z 30.4.2004, s. 39.

- (8) Poziom bezpieczeństwa na istniejących drogach powinien zostać podniesiony poprzez inwestycje realizowane na określonych odcinkach dróg charakteryzujących się największą koncentracją wypadków lub największymi możliwościami ograniczenia wypadków. Aby kierowcy mogli odpowiednio dostosować swoje zachowanie i w większym stopniu przestrzegać przepisów ruchu drogowego, w szczególności ograniczeń prędkości, powinni być ostrzegani o odcinkach dróg o dużej koncentracji wypadków.
- (9) Klasyfikacja ze względu na bezpieczeństwo sieci ma wysoki potencjał skuteczności bezpośrednio po wprowadzeniu go w życie. Po odpowiednim oznakowaniu odcinków dróg o dużej koncentracji wypadków i wprowadzeniu środków zaradczych należy położyć większy nacisk na kontrole bezpieczeństwa jako środki zapobiegawcze. Regularnie przeprowadzane kontrole są podstawowym narzędziem zapobiegania zagrożeniom dla użytkowników dróg, w tym użytkowników niechronionych, a także podczas robót drogowych.
- (10) Szkolenia i świadectwa kwalifikacji pracowników odpowiedzialnych za bezpieczeństwo poprzez programy szkoleń i podnoszenie kwalifikacji uznawane przez państwa członkowskie powinny gwarantować, że pracownicy otrzymują niezbędną im aktualną wiedzę.
- (11) W celu zwiększenia bezpieczeństwa ruchu na drogach w Unii Europejskiej należy dokonać ustaleń dotyczących częstszej i spójniejszej wymiany najlepszych praktyk między państwami członkowskimi.
- (12) W celu zapewnienia wysokiego poziomu bezpieczeństwa ruchu drogowego na drogach w Unii Europejskiej państwa członkowskie powinny stosować wytyczne dotyczące zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury. Powiadomianie Komisji o tych wytycznych oraz regularne sprawozdania dotyczące ich wdrażania powinny utorować drogę dla systematycznej poprawy bezpieczeństwa infrastruktury na poziomie Wspólnoty i stanowić podstawę dla dalszego rozwoju w kierunku bardziej skutecznego systemu. Ponadto sprawozdania dotyczące ich wdrażania powinny umożliwić innym państwom członkowskim określenie najsukurszych rozwiązań, podczas gdy systematyczne gromadzenie danych przed badaniami i po nich powinno umożliwić wybór najsukurszych środków pod kątem przyszłych zastosowań.
- (13) Postanowienia niniejszej dyrektywy dotyczące inwestycji w zakresie bezpieczeństwa drogowego powinno się stosować z zastrzeżeniem kompetencji państw członkowskich w zakresie inwestycji związanych z utrzymaniem sieci dróg.
- (14) Ponieważ cel niniejszej dyrektywy, czyli ustanowienie procedur zapewniających spójny wysoki poziom bezpieczeństwa ruchu drogowego na transeuropejskiej sieci drogowej, nie może zostać osiągnięty w wystarczającym stopniu przez państwa członkowskie, lecz może być, ze względu na wyniki działań, lepiej osiągnięty na poziomie wspólnotowym, Wspólnota może przyjąć odpowiednie środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.
- (15) Środki konieczne dla wdrożenia niniejszej dyrektywy powinny zostać przyjęte zgodnie z decyzją Rady 1999/468/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. ustanawiającą warunki wykonywania uprawnień wykonawczych przyznanych Komisji⁽¹⁾.
- (16) W szczególności Komisja powinna zostać upoważniona do określania kryteriów niezbędnych do poprawy praktyk w zakresie zarządzania bezpieczeństwem ruchu drogowego i dostosowywania załączników do postępu technicznego. Ze względu na fakt, iż są to środki o zasięgu ogólnym i mające na celu zmianę elementów innych niż istotne niniejszej dyrektywy, między innymi poprzez jej uzupełnianie o nowe elementy inne niż istotne, muszą one zostać przyjęte zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, przewidzianą w art. 5a decyzji 1999/468/WE.
- (17) Dostateczna liczba parkingów na poboczach dróg ma bardzo duże znaczenie nie tylko dla zapobiegania przepełnieniu, lecz również dla bezpieczeństwa ruchu drogowego. Strefy parkingowe umożliwiają kierowcom robienie przerw na odpoczynek we właściwym czasie i powrót do pełnej koncentracji na czas dalszej podróży. Dlatego też zapewnienie dostatecznej liczby bezpiecznych stref parkingowych powinno stanowić integralną część zarządzania bezpieczeństwem infrastruktury drogowej.
- (18) Zgodnie z pkt 34 Porozumienia międzyinstytucjonalnego w sprawie lepszego stanowienia prawa⁽²⁾ zachęca się państwa członkowskie do sporządzania na własne potrzeby, a także w interesie Wspólnoty, własnych tabel, które w miarę możliwości ilustrują współzależność między dyrektywą a środkami transpozycji, oraz do ich publicznego udostępniania,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Przedmiot i zakres

1. Niniejsza dyrektywa wymaga ustanowienia i wdrożenia procedur dotyczących przeprowadzania przez państwa członkowskie ocen wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego, audytów bezpieczeństwa ruchu drogowego, zarządzania bezpieczeństwem sieci drogowej i kontroli bezpieczeństwa ruchu drogowego.
2. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie w odniesieniu do dróg wchodzących w skład transeuropejskiej sieci drogowej znajdujących się na etapie projektu, budowy lub użytkowania.
3. Państwa członkowskie mogą również stosować przepisy niniejszej dyrektywy jako zestaw najlepszych praktyk w odniesieniu do krajowej infrastruktury transportu drogowego niewchodzącej w skład transeuropejskich sieci drogowych, której budowa została w całości lub w części sfinansowana przez Wspólnotę.

⁽¹⁾ Dz.U. L 184 z 17.7.1999, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. C 321 z 31.12.2003, s. 1.

4. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do tuneli drogowych, które obejmuje dyrektywa 2004/54/WE.

Artykuł 2

Definicje

Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

- 1) „transeuropejska sieć drogowa” oznacza sieć drogową określoną w sekcji 2 załącznika I do decyzji nr 1692/96/WE;
- 2) „właściwa jednostka” oznacza organ publiczny lub podmiot prywatny ustanowiony na poziomie krajowym, regionalnym lub lokalnym, która ze względu na posiadane kompetencje zajmuje się wdrażaniem niniejszej dyrektywy, w tym podmioty wskazane jako jednostki właściwe, które istniały już przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy, o ile spełniają wymogi określone w niniejszej dyrektywie;
- 3) „ocena wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego” oznacza strategiczną analizę porównawczą wpływu nowej drogi lub istotnej modyfikacji istniejącej sieci na poziom bezpieczeństwa sieci drogowej;
- 4) „audyt bezpieczeństwa ruchu drogowego” oznacza niezależną, szczegółową, systematyczną i techniczną kontrolę pod względem bezpieczeństwa cech konstrukcyjnych projektu infrastruktury drogowej, obejmującą wszystkie etapy od projektowania do początkowej fazy użytkowania;
- 5) „klasyfikacja odcinków o dużej koncentracji wypadków” oznacza metodę identyfikacji, analizy i klasyfikacji odcinków sieci drogowej, które są w użytkowaniu od ponad trzech lat i na których doszło do znacznej liczby wypadków śmiertelnych w odniesieniu do natężenia ruchu;
- 6) „klasyfikacja ze względu na bezpieczeństwo sieci” oznacza metodę identyfikacji, analizy i klasyfikacji odcinków istniejącej sieci drogowej w oparciu o możliwości zwiększenia ich bezpieczeństwa oraz zmniejszenia kosztów wypadków;
- 7) „kontrola bezpieczeństwa” oznacza zwykłą, okresową weryfikację cech i usterek, które wymagają prac konserwacyjnych ze względu na bezpieczeństwo;
- 8) „wytyczne” oznaczają środki przyjęte przez państwa członkowskie, wskazujące kierunek działań oraz elementy, jakie należy brać pod uwagę podczas stosowania procedur bezpieczeństwa określonych w niniejszej dyrektywie;
- 9) „projekt infrastruktury” oznacza projekt budowy nowej infrastruktury drogowej lub istotną modyfikację istniejącej sieci mającą wpływ na natężenie ruchu.

Artykuł 3

Ocena wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego projektów infrastruktury

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby ocena wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego była przeprowadzana w odniesieniu do wszystkich projektów infrastruktury.

2. Ocena wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego jest przeprowadzana na wstępnym etapie planowania, przed akceptacją projektu infrastruktury. W tym zakresie państwa członkowskie starają się przestrzegać kryteriów ustalonych w załączniku I.

3. W ocenie wpływu na bezpieczeństwo drogowe wskazuje się na względy bezpieczeństwa ruchu drogowego, które przyczyniają się do wyboru zaproponowanego rozwiązania. Dostarcza się również wszystkich istotnych informacji niezbędnych do analizy kosztów i korzyści poszczególnych wariantów podlegających ocenie.

Artykuł 4

Audyty bezpieczeństwa ruchu drogowego projektów infrastruktury

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby audyty bezpieczeństwa były przeprowadzane w odniesieniu do wszystkich projektów infrastruktury.

2. Podczas przeprowadzania audytów bezpieczeństwa ruchu drogowego państwa członkowskie starają się przestrzegać kryteriów ustalonych w załączniku II.

Państwa członkowskie zapewniają, aby do przeprowadzania audytu cech konstrukcyjnych projektu infrastruktury drogowej wyznaczony został audytor.

Audytor wyznaczany jest zgodnie z art. 9 ust. 4 i posiada niezbędne kompetencje zawodowe oraz ukończył szkolenia przewidziane w art. 9. W przypadku audytów przeprowadzanych przez zespoły co najmniej jeden członek zespołu posiada certyfikat kompetencji zawodowych, o którym mowa w art. 9 ust. 3.

3. Audyty bezpieczeństwa ruchu drogowego stanowią integralną część procesu projektowania infrastruktury na etapie projektu wstępnego, projektu szczegółowego, przygotowania do otwarcia oraz w początkowej fazie użytkowania.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby audytor określił elementy konstrukcji istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa w sprawozdaniu z audytu dla każdego etapu projektu infrastruktury. W przypadku gdy podczas audytu zidentyfikowano elementy zagrażające bezpieczeństwu, lecz projekt nie został poprawiony przed zakończeniem odpowiedniego etapu, o którym mowa w załączniku II, właściwa jednostka przedstawia odpowiednie uzasadnienie w załączniku do sprawozdania z audytu.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby na podstawie sprawozdania, o którym mowa w ust. 4, wydane zostały zalecenia dotyczące bezpieczeństwa.

Artykuł 5

Klasyfikacja ze względu na bezpieczeństwo oraz zarządzanie siecią drogową w użytkowaniu

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby klasyfikacja odcinków dróg o dużej koncentracji wypadków oraz klasyfikacja ze względu na bezpieczeństwo sieci były sporządzane na podstawie ocen użytkownika sieci drogowej, przeprowadzanych co najmniej raz na trzy lata. W tym zakresie państwa członkowskie starają się przestrzegać kryteriów ustalonych w załączniku III.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby odcinki dróg objęte wysokim priorytetem zgodnie z wynikami klasyfikacji odcinków o dużej koncentracji wypadków oraz klasyfikacji ze względu na bezpieczeństwo sieci były oceniane przez zespoły ekspertów, którzy odbywają wizytacje na miejscu w oparciu o elementy, o których mowa w załączniku III pkt 3. Co najmniej jeden członek zespołu ekspertów spełnia wymogi określone w art. 9 ust. 4 lit. a).

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby środki zaradcze koncentrowały się na odcinkach dróg, o których mowa w ust. 2. Priorytetowo traktuje się środki, o których mowa w załączniku III pkt 3 lit. e), kładąc nacisk na te, które okazały się najlepsze w wyniku analizy korzyści i kosztów.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby na odcinkach infrastruktury drogowej, które podlegają naprawie i mogą tym samym stanowić zagrożenie dla bezpieczeństwa użytkowników dróg, umieszczone zostały odpowiednie znaki ostrzegawcze. Znaki te obejmują również znaki, które są widoczne zarówno w dzień, jak i nocą, umieszczone w bezpiecznej odległości oraz są zgodne z przepisami Konwencji wiedeńskiej o ruchu drogowym z 1968 r.

5. Państwa członkowskie zapewniają, aby użytkownicy dróg byli poprzez odpowiednie środki informowani o odcinkach o dużej koncentracji wypadków. Jeżeli państwo członkowskie podejmuje decyzję o zastosowaniu oznakowania, powinno ono być zgodne z Konwencją wiedeńską o ruchu drogowym z 1968 r.

Artykuł 6

Kontrole bezpieczeństwa

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby były przeprowadzane kontrole bezpieczeństwa w odniesieniu do dróg w użytkowaniu w celu zidentyfikowania elementów związanych z bezpieczeństwem ruchu drogowego i zapobiegania wypadkom.

2. Kontrole bezpieczeństwa obejmują okresowe kontrole sieci drogowej oraz badania ewentualnego wpływu robót drogowych na bezpieczeństwo ruchu drogowego.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby kontrole okresowe były przeprowadzane przez właściwą jednostkę. Kontrole te są

przeprowadzane na tyle często, żeby zagwarantować odpowiedni poziom bezpieczeństwa danej infrastruktury drogowej.

4. Bez uszczerbku dla wytycznych przyjętych zgodnie z art. 8, państwa członkowskie przyjmują wytyczne w sprawie tymczasowych środków mających zastosowanie do prac drogowych. Wdrażają również odpowiedni system kontroli w celu zapewnienia, że wspomniane wytyczne są właściwie stosowane.

Artykuł 7

Zarządzanie danymi

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby właściwa jednostka sporządziła sprawozdanie z wypadku dla każdego wypadku śmiertelnego, który wydarzył się na drodze, o której mowa w art. 1 ust. 2. Państwa członkowskie starają się zawrzeć w tym sprawozdaniu każdy z elementów wymienionych w załączniku IV.

2. Państwa członkowskie dokonują obliczenia średniego kosztu społecznego wypadku śmiertelnego oraz średniego kosztu społecznego poważnego wypadku mającego miejsce na ich terytorium. Państwa członkowskie mogą zdecydować się na dalsze różnicowanie kosztów, które jest uaktualniane co najmniej raz na pięć lat.

Artykuł 8

Przyjmowanie wytycznych i informowanie o nich

1. Jeżeli wytyczne jeszcze nie istnieją, państwa członkowskie zapewniają ich przyjęcie do dnia 19 grudnia 2011 r. w celu wspierania właściwych jednostek w stosowaniu niniejszej dyrektywy.

2. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o tych wytycznych w ciągu trzech miesięcy od ich przyjęcia lub zmiany.

3. Komisja udostępnia wytyczne za pośrednictwem ogólnodostępnych stron internetowych.

Artykuł 9

Wyznaczanie i szkolenie audytorów

1. Państwa członkowskie zapewniają przyjęcie programów szkoleń dla audytorów bezpieczeństwa ruchu drogowego do dnia 19 grudnia 2011 r., o ile programy te jeszcze nie istnieją.

2. Państwa członkowskie zapewniają, aby audytorzy bezpieczeństwa ruchu drogowego pełniący swoje funkcje na podstawie niniejszej dyrektywy przeszli szkolenie wstępne zakończone uzyskaniem certyfikatu kompetencji zawodowych, a następnie uczestniczyli w dalszych okresowych kursach szkoleniowych.

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby audytorzy bezpieczeństwa ruchu drogowego posiadali certyfikat kompetencji zawodowych. Certyfikaty wydane przed wejściem w życie niniejszej dyrektywy są uznawane.

4. Państwa członkowskie zapewniają, aby audytorzy byli wyznaczani zgodnie z następującymi wymogami:

- a) audytorzy posiadają odpowiednie doświadczenie lub ukończyli szkolenie w zakresie projektowania dróg, inżynierii bezpieczeństwa ruchu drogowego oraz analizy wypadków;
- b) po dwóch latach od przyjęcia przez państwa członkowskie wytycznych zgodnie z art. 8 audyty bezpieczeństwa ruchu drogowego przeprowadzane są wyłącznie przez audytorów lub zespoły, w których skład wchodzi audytorzy spełniający wymogi określone w ust. 2 i 3;
- c) w celu przeprowadzenia audytu projektu infrastruktury audytor w momencie przeprowadzania audytu nie jest zaangażowany w tworzenie lub użytkowanie danego projektu infrastruktury.

Artykuł 10

Wymiana najlepszych praktyk

W celu poprawy bezpieczeństwa na drogach w Unii Europejskiej, które nie są częścią transeuropejskiej sieci drogowej, Komisja ustanawia spójny system wymiany najlepszych wzorców między państwami członkowskimi, obejmujący, między innymi, istniejące projekty w zakresie bezpieczeństwa infrastruktury drogowej oraz sprawdzone technologie bezpieczeństwa ruchu drogowego.

Artykuł 11

Stałe doskonalenie rozwiązań w zakresie zarządzania bezpieczeństwem

1. Komisja ułatwia i organizuje wymianę wiedzy i najlepszych praktyk między państwami członkowskimi, wykorzystując doświadczenia zdobyte na odpowiednich istniejących forach międzynarodowych, w celu osiągnięcia stałego doskonalenia rozwiązań w zakresie zarządzania bezpieczeństwem dotyczących infrastruktury drogowej w Unii Europejskiej.

2. Komisja jest wspierana przez komitet, o którym mowa w art. 13. Jeżeli wymagane jest przyjęcie szczególnych środków, środki te są przyjmowane zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 3.

3. W razie potrzeby istnieje możliwość konsultacji z właściwymi organizacjami pozarządowymi, które prowadzą działalność w dziedzinie bezpieczeństwa i zarządzania infrastrukturą drogową, w kwestiach związanych z aspektami technicznymi bezpieczeństwa.

Artykuł 12

Dostosowanie do postępu technicznego

Załączniki do niniejszej dyrektywy są dostosowywane w celu uwzględnienia postępu technicznego, zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 3.

Artykuł 13

Procedura komitetu

1. Komisja jest wspierana przez komitet.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 i 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Okres przewidziany w art. 5 ust. 6 decyzji 1999/468/WE ustala się na trzy miesiące.

3. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5a ust. 1–4 i art. 7 decyzji 1999/468/WE, z uwzględnieniem jej art. 8.

Artykuł 14

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy najpóźniej do dnia 19 grudnia 2010 r. Teksty tych przepisów przekazują niezwłocznie Komisji.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji teksty głównych przepisów prawa krajowego przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 15

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 16

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu, dnia 19 listopada 2008 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

H.-G. PÖTTERING
Przewodniczący

W imieniu Rady

J.-P. JOUYET
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

OCENA WPŁYWU NA BEZPIECZEŃSTWO RUCHU DROGOWEGO PROJEKTÓW INFRASTRUKTURY

1. Elementy oceny wpływu na bezpieczeństwo ruchu drogowego:
 - a) opis problemu;
 - b) sytuacja w chwili obecnej oraz w przypadku niepodjęcia żadnych działań;
 - c) cele bezpieczeństwa ruchu drogowego;
 - d) analiza wpływu proponowanych alternatywnych rozwiązań na bezpieczeństwo ruchu drogowego;
 - e) porównanie rozwiązań alternatywnych, w tym analiza kosztów i korzyści;
 - f) przedstawienie różnych możliwych rozwiązań.
 2. Elementy, które należy uwzględnić:
 - a) ofiary śmiertelne i wypadki; porównanie dążeń do ograniczenia wypadków z niepodjęciem żadnych działań;
 - b) wybór trasy i modele ruchu drogowego;
 - c) możliwe skutki dla istniejących sieci (np. wyjazdy, skrzyżowania, skrzyżowania jednopoziomowe);
 - d) użytkownicy dróg, w tym użytkownicy niechronieni (np. piesi, rowerzyści, motocykliści);
 - e) ruch drogowy (np. natężenie ruchu, kategoryzacja ruchu według rodzaju);
 - f) warunki sezonowe i klimatyczne;
 - g) obecność dostatecznej liczby bezpiecznych stref parkingowych;
 - h) aktywność sejsmiczna.
-

ZAŁĄCZNIK II

AUDYTY BEZPIECZEŃSTWA RUCHU DROGOWEGO PROJEKTÓW INFRASTRUKTURY

1. Kryteria na etapie projektu wstępnego:
 - a) położenie geograficzne (np. narażenie na osunięcia się ziemi, powodzie, lawiny), sezonowość i warunki klimatyczne, a także aktywność sejsmiczna;
 - b) rodzaje skrzyżowań i odległość między nimi;
 - c) liczba i rodzaj pasów ruchu;
 - d) rodzaje ruchu dozwolonego na nowej drodze;
 - e) funkcjonalność drogi w ramach sieci;
 - f) warunki meteorologiczne;
 - g) prędkość jazdy;
 - h) przekrój (np. szerokość jezdni, ścieżki rowerowe, drogi dla pieszych);
 - i) profil poziomy i pionowy trasy;
 - j) widoczność;
 - k) układ skrzyżowań;
 - l) publiczne środki komunikacji i infrastruktura;
 - m) przejazdy kolejowe.
2. Kryteria na etapie projektu szczegółowego:
 - a) rozplanowanie;
 - b) spójne oznakowanie pionowe i poziome;
 - c) oświetlenie dróg i skrzyżowań;
 - d) urządzenia na poboczu drogi;
 - e) otoczenie drogi, w tym roślinność;
 - f) stałe przeszkody na poboczu drogi;
 - g) dostateczna liczba bezpiecznych stref parkingowych;
 - h) użytkownicy niechronieni (np. piesi, rowerzyści, motocykliści);
 - i) dogodne dla użytkowników dostosowanie urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego (pasy zieleni i bariery ochronne mające na celu zmniejszenie ryzyka dla użytkowników niechronionych).
3. Kryteria na etapie przygotowania do otwarcia:
 - a) bezpieczeństwo użytkownika dróg i widoczność w różnych warunkach, takich jak ciemność oraz w normalnych warunkach pogodowych;
 - b) czytelność oznakowania pionowego i poziomego;
 - c) stan jezdni.
4. Kryteria w początkowej fazie użytkowania: ocena bezpieczeństwa ruchu drogowego w świetle rzeczywistych zachowań użytkowników.

Na każdym etapie audytów może zaistnieć konieczność ponownego rozpatrzenia kryteriów z etapów wcześniejszych.

ZAŁĄCZNIK III

KLASYFIKACJA ODCINKÓW O DUŻEJ KONCENTRACJI WYPADKÓW ORAZ KLASYFIKACJA ZE WZGLĘDU NA BEZPIECZEŃSTWO SIECI**1. Identyfikacja odcinków dróg o dużej koncentracji wypadków**

Przy identyfikacji odcinków dróg o dużej koncentracji wypadków brana jest pod uwagę co najmniej liczba wypadków śmiertelnych, które miały miejsce w poprzednich latach na danym odcinku drogi, w odniesieniu do natężenia ruchu, a w przypadku skrzyżowań – liczba takich wypadków przypadających na dane skrzyżowanie.

2. Identyfikacja odcinków do analizy w ramach klasyfikacji ze względu na bezpieczeństwo sieci

Przy identyfikacji odcinków do analizy w ramach klasyfikacji ze względu na bezpieczeństwo sieci uwzględnia się ich możliwości zmniejszenia kosztów wypadków. Odcinki dróg dzieli się na kategorie. Dla każdej kategorii dróg, odcinki dróg są analizowane i klasyfikowane pod kątem czynników związanych z bezpieczeństwem, takich jak koncentracja wypadków, natężenie ruchu i rodzaj ruchu.

Dla każdej kategorii drogi, w wyniku klasyfikacji ze względu na bezpieczeństwo sieci, sporządzona zostaje lista priorytetowych odcinków dróg, w przypadku których oczekuje się, że poprawa infrastruktury będzie wysoce skuteczna.

3. Elementy oceny w czasie wizytacji na miejscu zespołu ekspertów:

- a) opis odcinka drogi;
- b) nawiązanie do ewentualnych wcześniejszych sprawozdań na temat tego samego odcinka drogi;
- c) analiza ewentualnych sprawozdań z wypadków;
- d) liczba wypadków śmiertelnych i wypadków, w których osoby poszkodowane odniosły poważne obrażenia w ciągu ostatnich trzech lat;
- e) zestaw możliwych środków zaradczych, które należy wprowadzić w różnym czasie, na przykład:
 - usunięcie lub zabezpieczenie stałych przeszkód na poboczu drogi,
 - ograniczenie prędkości i nasilenie lokalnych kontroli prędkości,
 - poprawa widoczności w różnych warunkach pogodowych i przy różnym oświetleniu,
 - poprawa warunków bezpieczeństwa urządzeń na poboczu drogi, takich jak urządzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego,
 - poprawa spójności, widoczności, czytelności i lokalizacji oznakowania poziomego (w tym stosowanie krawędziowego oznakowania akustycznego), oznakowania pionowego i sygnalizacji świetlnej,
 - ochrona przed spadającymi kamieniami, osunięciami gruntu i lawinami,
 - poprawa przyczepności/eliminacja nierówności jezdni,
 - przeprojektowanie urządzeń bezpieczeństwa ruchu drogowego,
 - umieszczenie oraz ulepszenie barier ochronnych w pasie dzielącym,
 - zmiana oznakowania możliwości wyprzedzania,
 - poprawa skrzyżowań, w tym przejazdów kolejowych,
 - zmiana profilu trasy,
 - zmiana szerokości jezdni, dodanie utwardzonego pobocza,
 - wprowadzenie systemu zarządzania ruchem i jego kontroli,
 - zmniejszenie możliwości kolizji z niechronionymi użytkownikami,
 - przystosowanie drogi do obowiązujących norm konstrukcyjnych,
 - remont lub wymiana jezdni,
 - wykorzystanie inteligentnych znaków drogowych,
 - poprawa systemów inteligentnego transportu i usług telematycznych dla celów interoperacyjności, funkcjonowania w nagłych przypadkach i sygnalizacji.

ZAŁĄCZNIK IV

INFORMACJE DOTYCZĄCE WYPADKÓW ZAWARTE W SPRAWOZDANIACH Z WYPADKÓW

Sprawozdania z wypadków zawierają następujące elementy:

- 1) możliwie dokładne miejsce wypadku;
 - 2) zdjęcia i/lub schemat miejsca wypadku;
 - 3) datę i godzinę wypadku;
 - 4) informacje dotyczące drogi, takie jak rodzaj terenu, rodzaj drogi, rodzaj skrzyżowania, w tym dotyczące sygnalizacji, liczby pasów ruchu, oznakowania poziomego nawierzchni drogi, oświetlenia, warunków pogodowych, ograniczenia prędkości, przeszkód na poboczu drogi;
 - 5) informacje na temat ciężkości wypadku, w tym liczbę ofiar śmiertelnych i rannych, jeżeli to możliwe, w oparciu o wspólne kryteria określone zgodnie z procedurą regulacyjną połączoną z kontrolą, o której mowa w art. 13 ust. 3;
 - 6) charakterystykę uczestników wypadku: wiek, płeć, przynależność państwowa, poziom alkoholu we krwi, stosowanie lub nie wyposażenia ochronnego;
 - 7) dane dotyczące pojazdów uczestniczących w wypadku (rodzaj, wiek, wyposażenie ochronne, jeśli takie było, dane dotyczące ostatniego okresowego przeglądu technicznego zgodnie z obowiązującymi przepisami);
 - 8) informacje dotyczące wypadku, takie jak rodzaj wypadku, rodzaj kolizji, manewry pojazdu i kierowcy;
 - 9) gdzie tylko jest to możliwe, informacje dotyczące czasu, jaki upłynął pomiędzy zajściem wypadku a jego rejestracją, lub przybycie służb ratowniczych.
-

DYREKTYWA KOMISJI 2008/109/WE**z dnia 28 listopada 2008 r.****zmieniająca załącznik IV do dyrektywy Rady 2000/29/WE w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 14 akapit drugi lit. d),

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Specjalne wymogi dotyczące drewnianych materiałów opakowaniowych i drewna służącego do unieruchomienia lub zabezpieczenia ładunków niedrewnianych wprowadzanych do Wspólnoty określone są w załączniku IV do dyrektywy 2000/29/WE. Podstawą ich jest Międzynarodowy Standard FAO dla Środków Fitosanitarnych (ISPM) nr 15 (Wytyczne regulujące drewniane materiały opakowaniowe w handlu międzynarodowym) ⁽²⁾.
- (2) Oprócz wymogów zatwierdzonych w standardzie ISPM nr 15, załącznik IV do dyrektywy 2000/29/WE zawiera wymóg, aby przywożone drewniane materiały opakowaniowe wytwarzane były z drewna okorowanego. Stosowanie wymogu dotyczącego okorowania zostało dwa razy odroczone.
- (3) Wspólnota wystąpiła z wnioskiem o dokonanie przeglądu standardu ISPM nr 15 w celu włączenia wymogu, który położyłby kres obawom Wspólnoty dotyczącym ryzyka stwarzanego przez obecność kory w drewnianych materiałach opakowaniowych w handlu międzynarodowym.
- (4) Panel techniczny ds. kwarantanny leśnej (The Technical Panel on Forest Quarantine – TPFQ), ustanowiony pod auspicjami Międzynarodowej konwencji ochrony roślin (International Plant Protection Convention – IPPC), składający się z uznanych na skalę międzynarodową

ekspertów w dziedzinie leśnictwa, dokonał analizy dostępnych danych z badań dotyczących ryzyka fitosanitarnego stwarzanego przez korę w drewnianych materiałach opakowaniowych. TPFQ wskazał na uzasadnienie techniczne wymogu, aby drewniane materiały opakowaniowe w handlu międzynarodowym nie zawierały kory, oraz na konieczność szczegółowego określenia poziomu tolerancji dotyczącego obecności małych części kory, zapewniającego utrzymanie ryzyka fitosanitarnego na akceptowalnym poziomie, i włączenia takiego wymogu do zmienionego standardu ISPM nr 15.

- (5) W celu ochrony terytorium Wspólnoty przed wprowadzeniem szkodliwych organizmów należy dopasować wymogi wspólnotowe dotyczące obecności kory w drewnianych materiałach opakowaniowych oraz materiałach sztauerskich do ustaleń technicznych TPFQ, nie czekając na przyjęcie przez Komisję IPPC ds. środków fitosanitarnych zmienionego standardu ISPM nr 15.
- (6) W związku z tym należy dostosować wymóg dotyczący okorowania do uzasadnionego technicznie poziomu tolerancji obecności kory.
- (7) Załącznik IV do dyrektywy 2000/29/WE powinien zatem zostać odpowiednio zmieniony.
- (8) Wymóg, aby drewniane materiały opakowaniowe wytwarzane były z okorowanego drewna okrągłego, wprowadzony dyrektywą Komisji 2006/14/WE ⁽³⁾, zmieniającą załącznik IV do dyrektywy 2000/29/WE, będzie stosowany od dnia 1 stycznia 2009 r. Dlatego konieczne jest, aby środki przewidziane w niniejszej dyrektywie były stosowane także od dnia 1 stycznia 2009 r. Aby umożliwić krajom trzecim dokonanie niezbędnych przystosowań, wymóg dotyczący kory należy jednak stosować od dnia 1 lipca 2009 r.
- (9) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ ISPM (Międzynarodowy Standard dla Środków Fitosanitarnych) nr 15, marzec 2002, FAO, Rzym.

⁽³⁾ Dz.U. L 34 z 7.2.2006, s. 24.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Załącznik IV do dyrektywy 2000/29/WE zostaje zmieniony zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

1. Państwa członkowskie przyjmą i opublikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2008 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Państwa członkowskie niezwłocznie przekażą Komisji tekst tych przepisów oraz tabelę korelacji pomiędzy tymi przepisami a niniejszą dyrektywą.

Państwa członkowskie zaczną stosować te przepisy od dnia 1 stycznia 2009 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekażą Komisji tekst głównych przepisów prawa krajowego dotyczących dziedziny objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 28 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

ZAŁĄCZNIK

W sekcji I części A załącznika IV do dyrektywy 2000/29/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) punkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Drewniane materiały opakowaniowe w formie skrzyń, pudeł, klatek, beczek oraz opakowań podobnych, palet, skrzyń paletowych lub innych płyt ładunkowych, nadstawek do palet płaskich, obecnie używane do transportu wszystkich rodzajów ładunków, z wyjątkiem drewna surowego o grubości 6 mm lub mniejszej, oraz drewno przetworzone uzyskane przy pomocy klejów, wysokiej temperatury i ciśnienia lub przy dowolnej kombinacji, pochodzące z państw trzecich, z wyjątkiem Szwajcarii.

Drewniane materiały opakowaniowe:

- nie zawierają kory, z wyjątkiem każdej ilości pojedynczych części kory, jeżeli ich szerokość jest mniejsza niż 3 cm (bez względu na długość) albo jeżeli są szersze niż 3 cm, lecz ich powierzchnia nie przekracza 50 centymetrów kwadratowych, oraz
- są poddane jednej z zatwierdzonych obróbek zgodnie z załącznikiem I do Międzynarodowego Standardu FAO dla Środków Fitosanitarnych nr 15 (*Wytyczne regulujące drewniane materiały opakowaniowe w handlu międzynarodowym*), oraz
- są opatrzone znakiem zgodnie z załącznikiem II do Międzynarodowego Standardu FAO dla Środków Fitosanitarnych nr 15 (*Wytyczne regulujące drewniane materiały opakowaniowe w handlu międzynarodowym*), wskazującym, że drewniane materiały opakowaniowe były poddane zatwierdzonej obróbce fitosanitarnej.

Tiret pierwsze stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.”;

2) punkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Drewno służące do unieruchomienia lub zabezpieczenia ładunków niedrewnianych, łącznie z drewnem, które nie zachowało swojej naturalnej zaokrąglonej powierzchni, z wyjątkiem drewna surowego o grubości 6 mm lub mniejszej, oraz drewno przetworzone uzyskane przy pomocy klejów, wysokiej temperatury i ciśnienia lub przy dowolnej kombinacji, pochodzące z państw trzecich, z wyjątkiem Szwajcarii.

Drewno:

- nie zawiera kory, z wyjątkiem każdej ilości pojedynczych części kory, jeżeli ich szerokość jest mniejsza niż 3 cm (bez względu na długość) albo jeżeli są szersze niż 3 cm, lecz ich powierzchnia nie przekracza 50 centymetrów kwadratowych, oraz
- jest poddane jednej z zatwierdzonych obróbek zgodnie z załącznikiem I do Międzynarodowego Standardu FAO dla Środków Fitosanitarnych nr 15 (*Wytyczne regulujące drewniane materiały opakowaniowe w handlu międzynarodowym*), oraz
- jest opatrzone znakiem zgodnie z załącznikiem II do Międzynarodowego Standardu FAO dla Środków Fitosanitarnych nr 15 (*Wytyczne regulujące drewniane materiały opakowaniowe w handlu międzynarodowym*), wskazującym, że drewno było poddane zatwierdzonej obróbce fitosanitarnej.

Tiret pierwsze stosuje się od dnia 1 lipca 2009 r.”.

II

(Akty przyjęte na mocy Traktatów WE/Euratom, których publikacja nie jest obowiązkowa)

DECYZJE

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 26 listopada 2008 r.

zmieniająca decyzję 2003/61/WE upoważniającą niektóre państwa członkowskie do ustanowienia odstępstwa od niektórych przepisów dyrektywy Rady 2000/29/WE w odniesieniu do sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady

(notyfikowana jako dokument nr C(2008) 7317)

(Jedynie teksty w językach greckim, hiszpańskim, włoskim, maltańskim i portugalskim są autentyczne)

(2008/891/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając dyrektywę Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenieniem się we Wspólnocie ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 15 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy dyrektywy 2000/29/WE sadzeniaki ziemniaka pochodzące z Kanady nie mogą być wprowadzane do Wspólnoty. Jednakże dyrektywa zezwala na odstępstwa od tej zasady, pod warunkiem że nie występuje ryzyko rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych.
- (2) Decyzja Komisji 2003/61/WE ⁽²⁾ przewiduje odstępstwo w odniesieniu do przywożonych sadzeniaków ziemniaka pochodzących z niektórych prowincji Kanady do Grecji, Hiszpanii, Włoch, Cypru, Malty i Portugalii, z zastrzeżeniem spełnienia szczególnych warunków.
- (3) Portugalia wystąpiła z wnioskiem o rozszerzenie tego odstępstwa.

(4) Okoliczności uzasadniające odstępstwo nie ulegają zmianie, a odstępstwa mają dalej zastosowanie.

(5) Należy zatem odpowiednio zmienić decyzję 2003/61/WE.

(6) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Zdrowia Roślin,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W decyzji 2003/61/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) artykuł 1 ust. 2 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) w odniesieniu do sezonów rynkowych w sektorze ziemniaka od dnia 1 lutego 2003 r. do dnia 31 marca 2003 r., od dnia 1 grudnia 2003 r. do dnia 31 marca 2004 r., od dnia 1 grudnia 2004 r. do dnia 31 marca 2005 r., od dnia 1 grudnia 2005 r. do dnia 31 marca 2006 r., od dnia 1 grudnia 2006 r. do dnia 31 marca 2007 r., od dnia 1 grudnia 2007 r. do dnia 31 marca 2008 r., od dnia 1 grudnia 2008 r. do dnia 31 marca 2009 r., od dnia 1 grudnia 2009 r. do dnia 31 marca 2010 r. oraz od dnia 1 grudnia 2010 r. do dnia 31 marca 2011 r.”;

2) w art. 15 datę „31 marca 2008 r.” zastępuje się datą „31 marca 2011 r.”.

⁽¹⁾ Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 23 z 28.1.2003, s. 31.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Grecji, Królestwa Hiszpanii, Republiki Włoskiej, Republiki Cypru, Republiki Malty i Republiki Portugalii.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 listopada 2008 r.

W imieniu Komisji
Androulla VASSILIOU
Członek Komisji

EUROPEJSKI BANK CENTRALNY

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 28 października 2008 r.

dotycząca przepisów przejściowych w zakresie stosowania stóp rezerw obowiązkowych przez Europejski Bank Centralny po wprowadzeniu waluty euro na Słowacji

(EBC/2008/14)

(2008/892/WE)

ZARZĄD EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

a także mając na uwadze, co następuje:

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego („Statut ESBC”), w szczególności jego art. 19 ust. 1 oraz art. 47 ust. 2 tiret pierwsze,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2531/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące stosowania stóp rezerw obowiązkowych przez Europejski Bank Centralny ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 1745/2003 z dnia 12 września 2003 r. dotyczące stosowania rezerw obowiązkowych (EBC/2003/9) ⁽²⁾,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2532/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące uprawnień Europejskiego Banku Centralnego do nakładania sankcji ⁽³⁾,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 2533/98 z dnia 23 listopada 1998 r. dotyczące zbierania informacji statystycznych przez Europejski Bank Centralny ⁽⁴⁾, w szczególności jego art. 5 ust. 1 i art. 6 ust. 4,

uwzględniając rozporządzenie Europejskiego Banku Centralnego (WE) nr 2423/2001 z dnia 22 listopada 2001 r. dotyczące bilansu skonsolidowanego sektora monetarnych instytucji finansowych (EBC/2001/13) ⁽⁵⁾,

(1) Przyjęcie waluty euro przez Słowację w dniu 1 stycznia 2009 r. oznacza, iż od tej daty instytucje kredytowe oraz oddziały instytucji kredytowych mające siedzibę na Słowacji będą podlegać obowiązkowi utrzymywania rezerwy obowiązkowej.

(2) Integracja tych instytucji w ramach systemu stóp rezerw obowiązkowych Eurosystemu wymaga przyjęcia przepisów przejściowych w celu zapewnienia płynnej integracji takich podmiotów, przeprowadzonej w sposób pozwalający na uniknięcie nieproporcjonalnie wysokich obciążeń dla instytucji kredytowych w uczestniczących państwach członkowskich, w tym Słowacji.

(3) Przepis art. 5 Statutu ESBC w związku z art. 10 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską nakłada na państwa członkowskie obowiązek określenia oraz wprowadzenia na poziomie krajowym wszelkich właściwych środków mających na celu zbieranie informacji statystycznych niezbędnych do spełnienia wymogów sprawozdawczości statystycznej EBC, jak również obowiązek terminowego przeprowadzenia przygotowań do przyjęcia euro w zakresie statystyki,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Użyte w niniejszej decyzji określenia „instytucja”, „obowiązek utrzymywania rezerwy”, „okres utrzymywania rezerwy”, „podstawa naliczania rezerwy” oraz „uczestniczące państwo członkowskie” mają znaczenie określone w rozporządzeniu (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).

⁽¹⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 250 z 2.10.2003, s. 10.

⁽³⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 4.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 318 z 27.11.1998, s. 8.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 333 z 17.12.2001, s. 1.

Artykuł 2

Przepisy przejściowe dotyczące instytucji mających siedzibę na Słowacji

1. W drodze wyjątku od art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9), w przypadku instytucji mających siedzibę na Słowacji, przejściowy okres utrzymywania rezerwy liczony jest od dnia 1 stycznia 2009 r. do dnia 20 stycznia 2009 r.

2. Podstawa naliczania rezerwy za przejściowy okres utrzymywania rezerwy zostanie określona dla każdej instytucji mającej siedzibę na Słowacji w oparciu o składniki bilansu danej instytucji na dzień 31 października 2008 r. Instytucje mające siedzibę na Słowacji zgłaszają Narodną banku Slovenska swoją podstawę naliczania rezerwy zgodnie z zasadami sprawozdawczości EBC w zakresie statystyki pieniężnej i bankowej określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13). Instytucje mające siedzibę na Słowacji, które korzystają z wyłączenia przewidzianego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13), obliczają podstawę naliczania rezerwy za przejściowy okres utrzymywania rezerwy na podstawie swojego bilansu sporządzonego na dzień 30 września 2008 r.

3. W zakresie dotyczącym przejściowego okresu utrzymywania rezerwy rezerwa obowiązkowa instytucji mającej siedzibę na Słowacji naliczana jest przez tę instytucję bądź przez Narodną banku Slovenska. Strona naliczająca rezerwę obowiązkową przekazuje dokonane obliczenia drugiej stronie, pozostawiając jej odpowiednią ilość czasu dla sprawdzenia obliczeń i wniesienia poprawek. Naliczona rezerwa obowiązkowa wraz z poprawkami (o ile zostały one wniesione) podlega zatwierdzeniu przez obie strony w terminie do dnia 9 grudnia 2008 r. W razie braku potwierdzenia do dnia 9 grudnia 2008 r. wysokości rezerwy obowiązkowej przez stronę zawiadomioną o naliczeniu uważa się, że uznaje ona zastosowanie naliczonej wysokości w przejściowym okresie utrzymywania rezerwy.

4. Postanowienia art. 3 ust. 2–4 stosuje się odpowiednio do instytucji mających siedzibę na Słowacji, tak by w początkowych okresach utrzymywania rezerwy instytucje te mogły pomniejszyć podstawę naliczania rezerwy o kwotę wszelkich zobowiązań w stosunku do instytucji mających siedzibę na Słowacji, mimo że w momencie naliczenia rezerwy obowiązkowej instytucje takie nie będą znajdowały się na liście instytucji podlegających obowiązkowi utrzymywania rezerwy wskazanemu w art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).

Artykuł 3

Przepisy przejściowe dla instytucji mających siedzibę w innych uczestniczących państwach członkowskich

1. Przyjęcie przejściowego okresu utrzymywania rezerwy w stosunku do instytucji mających siedzibę na Słowacji nie

uchybia okresowi utrzymywania rezerwy mającemu zastosowanie na podstawie art. 7 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) do instytucji mających siedzibę w innych uczestniczących państwach członkowskich.

2. Instytucje mające siedzibę w innych uczestniczących państwach członkowskich mogą postanowić o odliczeniu ze swojej podstawy naliczania rezerwy za okresy utrzymywania rezerwy od dnia 10 grudnia 2008 r. do dnia 20 stycznia 2009 r. oraz od dnia 21 stycznia 2009 r. do dnia 10 lutego 2009 r. wszelkich zobowiązań w stosunku do instytucji mających siedzibę na Słowacji, również wtedy, gdy w momencie naliczenia rezerwy obowiązkowej dana instytucja nie będzie znajdowała się na liście instytucji objętych obowiązkiem utrzymywania rezerwy zgodnie z art. 2 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9).

3. Instytucje mające siedzibę w innych uczestniczących państwach członkowskich, które zamierzają dokonać odliczenia zobowiązań w stosunku do instytucji mających siedzibę na Słowacji naliczają rezerwę obowiązkową za okresy utrzymywania rezerwy od dnia 10 grudnia 2008 r. do dnia 20 stycznia 2009 r. oraz od dnia 21 stycznia 2009 r. do dnia 10 lutego 2009 r. na podstawie swoich bilansów sporządzonych na dzień, odpowiednio, 31 października 2008 r. oraz 30 listopada 2008 r., oraz przekazują tabelę zestawioną zgodnie z przypisem 5 do tabeli 1 załącznika I rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13), z uwzględnieniem instytucji mających siedzibę na Słowacji jako już podlegających systemowi rezerw obowiązkowych EBC.

Powyższy przepis nie uchybia spoczywającemu na instytucjach obowiązkowi sprawozdawczemu w zakresie informacji statystycznych za właściwe okresy zgodnie z tabelą 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13), w której instytucje mające siedzibę na Słowacji są w dalszym ciągu wykazywane jako banki z siedzibą w „krajach reszty świata”.

Tabele te przekazuje się z zachowaniem terminów oraz procedur wskazanych w rozporządzeniu (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13).

4. Instytucje mające siedzibę w innych uczestniczących państwach członkowskich, które korzystają z wyłączenia przewidzianego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) i zamierzają dokonać odliczenia zobowiązań w stosunku do instytucji mających siedzibę na Słowacji, naliczają rezerwę obowiązkową za okresy rozpoczynające się w grudniu 2008 r., styczniu i lutym 2009 r. na podstawie swoich bilansów sporządzonych na dzień 30 września 2008 r. oraz przekazują tabelę zestawioną zgodnie z przypisem 5 do tabeli 1 załącznika I rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13) z uwzględnieniem instytucji mających siedzibę na Słowacji jako już podlegających systemowi rezerw obowiązkowych EBC.

Powyższy przepis nie uchybia spoczywającemu na instytucjach obowiązkowi sprawozdawczemu w zakresie informacji statystycznych za właściwe okresy zgodnie z tabelą 1 załącznika I do rozporządzenia (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13), w której instytucje mające siedzibę na Słowacji są w dalszym ciągu wykazywane jako banki z siedzibą w „krajach reszty świata”.

Tabele te przekazuje się z zachowaniem terminów oraz procedur wskazanych w rozporządzeniu (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13).

Artykuł 4

Wejście w życie i zastosowanie

1. Niniejsza decyzja dotyczy Národná banka Slovenska, instytucji z siedzibą na Słowacji i instytucji z siedzibą w innych uczestniczących państwach członkowskich.

2. Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 listopada 2008 r.

3. W zakresie nieuregulowanym przepisami niniejszej decyzji zastosowanie mają przepisy rozporządzeń (WE) nr 1745/2003 (EBC/2003/9) oraz (WE) nr 2423/2001 (EBC/2001/13).

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 28 października 2008 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

DECYZJA EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO
z dnia 17 listopada 2008 r.
określająca zasady składania wspólnych zamówień w Eurosystemie
(EBC/2008/17)
(2008/893/WE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności jego art. 105 i 106,

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego (dalej: „Statut ESBC”), w szczególności jego art. 12 ust. 1 w związku z art. 3 ust. 1, art. 5, 16 oraz 24,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 12 ust. 1 Statutu ESBC Rada Prezesów uchwała wytyczne i podejmuje decyzje niezbędne do zapewnienia realizacji zadań powierzonych Eurosystemowi. W związku z powyższym Rada Prezesów ma prawo podejmować decyzje w sprawie organizacji czynności pomocniczych, takich jak zamawianie towarów i usług koniecznych do wykonywania zadań Eurosystemu.
- (2) Przepisy prawa wspólnotowego dotyczące zamówień zezwalają na wspólne zamawianie towarów i usług przez kilka podmiotów zamawiających. Zasada ta znajduje odzwierciedlenie w motywie 15 oraz art. 11 dyrektywy 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi⁽¹⁾, dotyczących stosowania pewnych scentralizowanych technik zakupów.
- (3) Eurosystem dąży do przestrzegania zasad skuteczności i efektywności ekonomicznej, a przy składaniu zamówień na towary i usługi stara się uzyskać najlepszą relację jakości do ceny. Zdaniem Rady Prezesów wspólne zamawianie towarów i usług umożliwia osiągnięcie tych celów dzięki wykorzystaniu efektów synergii i korzyści skali.
- (4) Ustanawiając zasady wspólnych zamówień w Eurosystemie, Europejski Bank Centralny (EBC) dąży do zwiększenia udziału EBC i krajowych banków centralnych państw członkowskich, które wprowadziły euro, we wspólnych zamówieniach.

(5) W celu koordynacji wspólnych zamówień Rada Prezesów utworzyła Biuro Koordynacji Zamówień Eurosystemu (EPCO). Rada Prezesów wyznaczyła na siedzibę EPCO w okresie od dnia 1 stycznia 2008 r. do dnia 31 grudnia 2012 r. Banque centrale du Luxembourg.

(6) Niniejsza decyzja nie wyklucza możliwości zwracania się przez banki centralne państw członkowskich, które wprowadziły euro, do EPCO o udzielenie im pomocy w związku z zamówieniami towarów i usług nieobjętych niniejszą decyzją.

(7) Krajowe banki centralne państw członkowskich, które nie wprowadziły jeszcze euro, mogą być zainteresowane udziałem w pracach EPCO oraz we wspólnych postępowaniach przetargowych, które odbywają się na takich samych warunkach, jak w przypadku banków centralnych,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Definicje

Do celów niniejszej decyzji:

- a) „Eurosystem” oznacza EBC i krajowe banki centralne państw członkowskich, które wprowadziły euro;
- b) „zadania Eurosystemu” oznaczają zadania powierzone Eurosystemowi na podstawie Traktatu i Statutu ESBC;
- c) „bank centralny” oznacza EBC lub krajowy bank centralny państwa członkowskiego, które wprowadziło euro;
- d) „bank centralny prowadzący przetarg” oznacza bank centralny odpowiedzialny za przeprowadzenie wspólnego postępowania przetargowego;
- e) „bank centralny udostępniający siedzibę” oznacza wyznaczony przez Radę Prezesów bank centralny używający siedziby EPCO;

⁽¹⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

- f) „Komitet Sterujący EPCO” oznacza komitet sterujący powołany przez Radę Prezesów w celu kierowania pracami EPCO. W skład Komitetu Sterującego EPCO wchodzi jedna osoba z każdego banku centralnego, wybierana spośród pracowników wyższego szczebla, posiadających wiedzę i doświadczenie w kwestiach organizacyjno-strategicznych we własnej instytucji, oraz spośród specjalistów w zakresie zamówień. Komitet Sterujący EPCO podlega Radzie Prezesów za pośrednictwem Zarządu. EBC zapewnia przewodnictwo i sekretariat Komitetu Sterującego EPCO;
- g) „wspólne postępowanie przetargowe” oznacza procedurę wspólnego zamawiania towarów i usług realizowaną przez bank centralny prowadzący przetarg na rzecz banków centralnych uczestniczących we wspólnym postępowaniu przetargowym.

Artykuł 2

Zakres zastosowania

1. Niniejszą decyzję stosuje się do wspólnego zamawiania przez banki centralne towarów i usług niezbędnych do wykonywania zadań Eurosystemu.
2. Udział banków centralnych w pracach EPCO i we wspólnych postępowaniach przetargowych jest dobrowolny.
3. Niniejsza decyzja nie narusza wytycznych EBC/2004/18 z dnia 16 września 2004 r. dotyczących dokonywania zamówień na dostawę banknotów euro ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Biuro Koordynacji Zamówień Eurosystemu

1. Biuro Koordynacji Zamówień Eurosystemu (EPCO) wykonuje wszystkie poniższe zadania:
 - a) działanie na rzecz stosowania najlepszych praktyk dotyczących składania zamówień w ramach Eurosystemu;
 - b) rozwijanie infrastruktury (np. umiejętności, narzędzi funkcjonalnych, systemów informatycznych, procedur) niezbędnej do składania wspólnych zamówień;
 - c) wskazywanie możliwości składania wspólnych zamówień, zarówno objętych, jak i nieobjętych niniejszą decyzją, na podstawie zapotrzebowania w zakresie zamówień zgłaszanego do EPCO przez banki centralne;
 - d) sporządzanie i aktualizacja w niezbędnym zakresie rocznego planu zamówień dotyczącego wspólnych postępowania przetargowych na podstawie analizy wskazanej w lit. c);
 - e) opracowywanie wspólnych wymagań we współpracy z bankami centralnymi uczestniczącymi we wspólnym postępowaniu przetargowym;

- f) udzielanie bankom centralnym pomocy we wspólnych postępowaniach przetargowych;
- g) udzielanie bankom centralnym pomocy w składaniu zamówień odnoszących się do wspólnych przedsięwzięć Europejskiego Systemu Banków Centralnych, na wniosek banku centralnego prowadzącego dane przedsięwzięcie.

2. Bank centralny udostępniający siedzibę zapewnia obsługę i środki niezbędne do realizacji zadań EPCO, zgodnie z budżetem zatwierdzonym przez Radę Prezesów, jak wskazano w ust. 4.

3. Bank centralny udostępniający siedzibę może, po zasięgnięciu opinii Komitetu Sterującego EPCO, ustanowić zasady organizacji wewnętrznej i administracji EPCO, w tym kodeks postępowania dla pracowników EPCO, tak by zapewnić najwyższą rzetelność wykonywania ich obowiązków.

4. Banki centralne finansują budżet EPCO zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Radę Prezesów. Przed początkiem roku budżetowego EPCO przedstawia Radzie Prezesów, za pośrednictwem Komitetu Sterującego EPCO i Zarządu, projekt rocznego budżetu do zatwierdzenia.

5. EPCO przedstawia raport roczny ze swojej działalności Radzie Prezesów za pośrednictwem Komitetu Sterującego EPCO i Zarządu.

6. Działalność EPCO podlega kontroli Komitetu Auditorów Wewnętrznych zgodnie z zasadami ustanowionymi przez Radę Prezesów. Nie narusza to zasad kontroli i audytu obowiązujących bank centralny udostępniający siedzibę lub przez niego ustanowionych.

7. Komitet Sterujący EPCO dokona oceny sprawności i skuteczności EPCO po upływie pięciu lat od jego utworzenia. Na podstawie tej oceny Rada Prezesów zdecyduje, czy konieczne będzie przeprowadzenie procedury wyboru innego banku centralnego, który udostępni siedzibę EPCO.

Artykuł 4

Wspólne postępowania przetargowe

1. Dla celów niniejszej decyzji przeprowadzenie wspólnego postępowania przetargowego uznaje się za niezbędne, jeżeli spełniona jest jedna z poniższych przesłanek: (i) można racjonalnie oczekiwać, że wspólne zamówienie towarów i usług doprowadzi do uzyskania korzystniejszych warunków zakupu zgodnie z zasadami skuteczności i efektywności ekonomicznej; albo (ii) w odniesieniu do danych towarów lub usług banki centralne winny stosować zharmonizowane wymogi i standardy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 320 z 21.10.2004, s. 21.

2. Po stwierdzeniu możliwości złożenia wspólnego zamówienia EPCO zaprasza banki centralne do udziału we wspólnym postępowaniu przetargowym. Banki centralne informują EPCO z odpowiednim wyprzedzeniem, czy zamierzają uczestniczyć we wspólnym postępowaniu przetargowym, a jeśli tak – przekazują EPCO swoje wymagania biznesowe. Bank centralny może wycofać się z udziału we wspólnym zamówieniu przed publikacją ogłoszenia o przetargu.

3. Na podstawie rocznego planu zamówień dotyczącego wspólnych postępowań przetargowych sporządzonego przez EPCO oraz po zasięgnięciu opinii Komitetu Sterującego EPCO Rada Prezesów może rozpocząć wspólne postępowania przetargowe i wybrać spośród uczestniczących w nich banków centralnych jeden lub kilka banków prowadzących przetargi. Aktualizacje rocznego planu zamówień przedstawia się każdorazowo Radzie Prezesów.

4. Bank centralny prowadzący przetarg realizuje wspólne postępowanie przetargowe na rzecz uczestniczących banków centralnych zgodnie z przepisami o zamówieniach, którym sam podlega. W ogłoszeniu o przetargu prowadzący bank centralny wskazuje banki centralne uczestniczące we wspólnym postępowaniu przetargowym oraz określa strukturę stosunków umownych.

5. Bank centralny prowadzący przetarg sporządza dokumentację przetargu oraz dokonuje oceny wniosków i ofert we współpracy z EPCO i pozostałymi bankami centralnymi uczestniczącymi we wspólnym postępowaniu przetargowym.

6. Bank centralny prowadzący przetarg przeprowadza wspólne postępowanie przetargowe w języku(-ach) określonym(-ych) w rocznym planie zamówień.

Artykuł 5

Udział krajowych banków centralnych państw członkowskich, które nie wprowadziły jeszcze euro

Rada Prezesów może zaprosić krajowe banki centralne państw członkowskich, które nie wprowadziły jeszcze euro, do udziału w pracach EPCO i we wspólnych postępowaniach przetargowych na takich samych warunkach, jak w przypadku banków centralnych.

Artykuł 6

Przepis końcowy

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem 1 grudnia 2008 r.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem, dnia 17 listopada 2008 r.

Jean-Claude TRICHET
Prezes EBC

III

(Akty przyjęte na mocy Traktatu UE)

AKTY PRZYJĘTE NA MOCY TYTUŁU V TRAKTATU UE

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA EUMM/1/2008

z dnia 16 września 2008 r.

dotycząca mianowania szefa Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia

(2008/894/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2008/736/WPZiB z dnia 15 września 2008 r. w sprawie Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji, EUMM Georgia ⁽¹⁾, a w szczególności jego art. 10 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na mocy art. 10 ust. 1 wspólnego działania 2008/736/WPZiB Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa jest upoważniony, zgodnie z art. 25 Traktatu, do podejmowania stosownych decyzji w ramach politycznej kontroli i strategicznego kierownictwa nad misją EUMM Georgia, a zwłaszcza do podjęcia decyzji w sprawie mianowania szefa misji.
- (2) Sekretarz Generalny/Wysoki Przedstawiciel zaproponował, by na stanowisko szefa misji EUMM Georgia mianować Hansjörga HABERA,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Hansjörg HABER zostaje niniejszym mianowany szefem Misji Obserwacyjnej Unii Europejskiej w Gruzji (EUMM Georgia).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja stosuje się do dnia 15 września 2009 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 września 2008 r.

W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa

C. ROGER

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 17.9.2008, s. 26.

DECYZJA KOMITETU POLITYCZNEGO I BEZPIECZEŃSTWA BiH/14/2008**z dnia 21 listopada 2008 r.****w sprawie mianowania dowódcy sił Unii Europejskiej dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie**

(2008/895/WPZiB)

KOMITET POLITYCZNY I BEZPIECZEŃSTWA,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 25 akapit trzeci,

uwzględniając wspólne działanie Rady 2004/570/WPZiB z dnia 12 lipca 2004 r. w sprawie operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Na podstawie art. 6 wspólnego działania 2004/570/WPZiB Rada upoważniła Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (KPB) do podjęcia dalszych decyzji w sprawie wyznaczenia dowódcy sił Unii Europejskiej.
- (2) W dniu 25 września 2007 r. KPB decyzją BiH/11/2007 ⁽²⁾ mianował dowódcą sił Unii Europejskiej dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie generała Ignacio MARTÍNA VILLALAIÑA.
- (3) Dowódca operacji Unii Europejskiej zalecił mianowanie generała dywizji Stefano CASTAGNOTTO nowym dowódcą sił Unii Europejskiej dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.
- (4) Komitet Wojskowy Unii Europejskiej poparł to zalecenie.
- (5) Zgodnie z art. 6 Protokołu w sprawie stanowiska Danii załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Dania nie uczestniczy w opracowywaniu i wykonaniu decyzji

i działań Unii Europejskiej, które mają wpływ na kwestie obronne.

- (6) Na posiedzeniu w Kopenhadze w dniach 12–13 grudnia 2002 r. Rada Europejska przyjęła deklarację stwierdzającą, że uzgodnienia „Berlin plus” i ich wykonanie dotyczą wyłącznie tych państw członkowskich Unii Europejskiej, które są również członkami NATO albo stronami „Partnerstwa dla pokoju” i które wskutek tego zawarły z NATO dwustronne umowy dotyczące bezpieczeństwa,

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

Generał dywizji Stefano CASTAGNOTTO zostaje niniejszym mianowany dowódcą sił Unii Europejskiej dla operacji wojskowej Unii Europejskiej w Bośni i Hercegowinie.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja staje się skuteczna z dniem 4 grudnia 2008 r.

Sporządzono w Brukseli, dnia 21 listopada 2008 r.

*W imieniu Komitetu Politycznego
i Bezpieczeństwa*

C. ROGER

Przewodniczący⁽¹⁾ Dz.U. L 252 z 28.7.2004, s. 10.⁽²⁾ Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 60.